

เอกสารวิทยาเขตฯ
ห้ามนำออกจากห้องสมุด
ใช้เฉพาะ ชั้น 5 เท่านั้น

การศึกษาความต้องการของชุมชน-ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา

ต่อการบริการทางวิชาการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

Study of The Needs of Urban Community , Industry , Instructors and Students

for

The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

BTC-Library

3 2000 00068666 9

โดย

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เดิศมหาเกียรติ

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

นางอัญชลี วสุนธราภิวัฒก์

ปีงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี 2547

๐๔๐.๑๑

๐ ๒๑๐ ๑

๑๑๑๐

การศึกษาความต้องการของชุมชน-ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อการบริการทางวิชาการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

A Study of The Needs of Urban Community , Industry , Instructors and Students
for

The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

BTC-Library

3 2000 00068666 9

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

โดย

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโค

นางอัญชลี วสุนธราภีวัฒน์

๐๔๐.๑๑

๐ ๒๑๐ ๑

๒๕๔๗ ค.๑

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... ๐๐๐๙

วัน เดือน ปี..... ๒๖ ก.พ. ๕๒

๐ ๕ ๕๘๕๔

ปีงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี ๒๕๔๗

การศึกษาความต้องการของชุมชน-ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา

ต่อการบริการทางวิชาการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

A Study of The Needs of Urban Community , Industry , Instructors and Students

for

The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

คณะผู้วิจัย สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คณะผู้วิจัย

นายอัครวุฒิ จินดานุรักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโค

นางอัญชลี วสุนธราภิวัฒก์

สังกัด

คณะวิทยาศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

คณะบริหารธุรกิจ

สนับสนุนโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

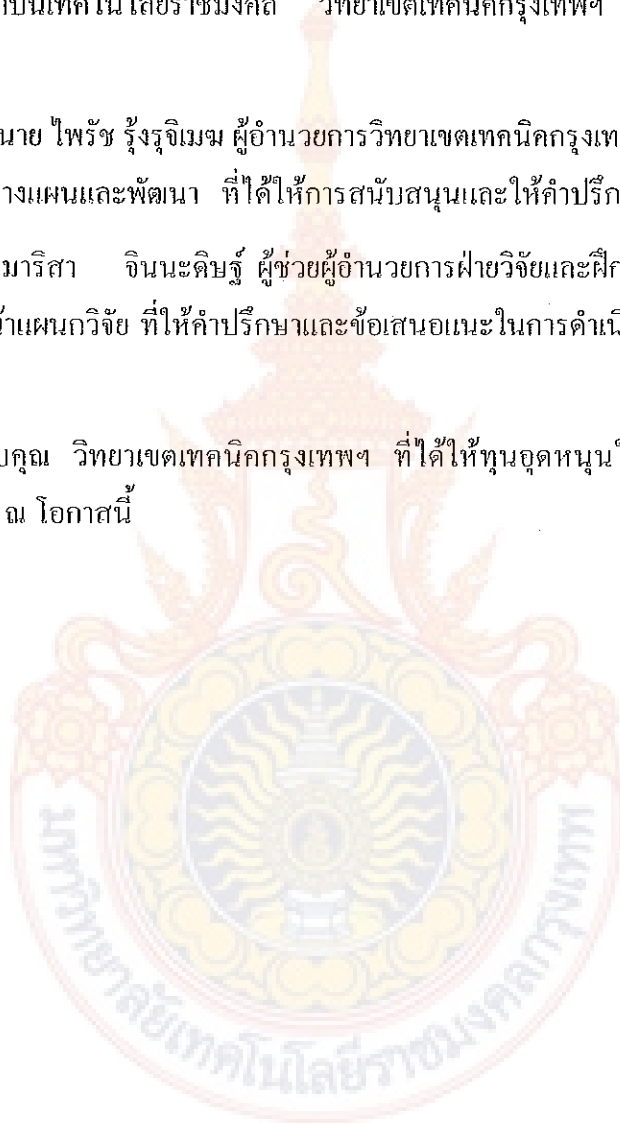
รายงานการศึกษาความต้องการของชุมชน-ผู้ประกอบการ อาจารย์ และ นักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ โดยการสนับสนุนจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ให้ใช้สถานที่ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณนาย ไพรัช รุ่งรุจิเมฆ ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และ นายเมทิน มีสุข ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาด้านงบประมาณ

ขอบคุณดร.มารีสา จินนะดิษฐ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม และดร.ปทุมทิพย์ ตันทับทิมทอง หัวหน้าแผนกวิจัย ที่ได้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานจนทำให้งานสำเร็จด้วยดี

และขอขอบคุณ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

เรื่อง	การศึกษาความต้องการของชุมชน-ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ผู้วิจัย	นายอัครวุฒิ จินดาบุรุษย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต นางอัญชลี วสุนธราภีวัฒน์
หน่วยงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
ปี (พ.ศ.)	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ การศึกษาความต้องการของชุมชน - ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ” ได้ทำการศึกษาทั้ง 4 ด้านดังนี้
1) ความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 2) ความต้องการของสถานประกอบการต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 3) ความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ 4) ความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการวิจัยได้ผลดังนี้

1. ความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
จากการศึกษาความต้องการการบริการทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา 3,588 คน กลุ่มบุคคลทั่วไป 1,704 คน และกลุ่มผู้นำชุมชน 120 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปมีจำนวนมากถึงร้อยละ 99.5 โดยต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรกได้แก่ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชา การตลาดระหว่างประเทศ และ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 65.8 โดยต้องการเข้าร่วมฝึกอบรม 5 อันดับแรกได้แก่ หลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สอนเสริมภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีการนำเสนอผลงาน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่าย และ ภาษาต่างประเทศ(จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ตามลำดับ

กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการศึกษาต่อควบคู่กับการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษาร้อยละ 61 เพื่อเพิ่มรายได้ร้อยละ 32 และเพื่อการเลื่อนตำแหน่งถึงร้อยละ 24.1 โดยต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษธุรกิจ และ การโรงแรม ต้องการฝึกอบรม 5 อันดับแรก ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาต่างประเทศ(จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส) การสอนเสริมภาษาอังกฤษ และเทคนิคการนำเสนอผลงาน ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้นำชุมชนมีความเห็นว่าการพัฒนาบุคคลในชุมชนมีความสำคัญมาก มีความต้องการศึกษาต่อระดับสูงถึงร้อยละ 88.33 โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และ สาขาวิชาการเงิน ตามลำดับ ในขณะที่มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมถึงร้อยละ 60.83 โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ หลักสูตรการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอนเสริมภาษาอังกฤษ และการซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้าตามลำดับ

2. ความต้องการของสถานประกอบการต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ การศึกษาความต้องการด้านพัฒนาบุคลากร การขอรับบริการทางวิชาการและการฝึกอบรมของผู้ประกอบการ 649 แห่ง พบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการรับบุคลากรในระดับปริญญาตรีมากที่สุดรองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.) เมื่อจำแนกสายงานอาชีพของสถานผู้ประกอบการทั้ง 8 สายงานอาชีพ พบว่า ผู้ประกอบการสายงานวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความต้องการบุคลากรสายวิศวกรรมศาสตร์เป็นอันดับแรกเหมือนกัน ส่วน ผู้ประกอบการสายงานบริหารธุรกิจศิลปศาสตร์ และ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความต้องการบุคลากรสาขาบริหารธุรกิจเป็นอันดับแรกสำหรับผู้ประกอบการสายงานคหกรรมศาสตร์ และ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีความต้องการบุคลากรในสาขาที่ตรงกับสายงานของตน เมื่อพิจารณาความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรในสถานผู้ประกอบการ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งจัดขึ้นโดยสถานผู้ประกอบการเองมากที่สุด รองลงมาคือการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นจากหน่วยงานภายนอก มีเพียงบางส่วนที่ต้องการศึกษาต่อเนื่องจากต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นสำคัญ

สถานผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันฯ จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ในช่วงเวลาวันเสาร์ – อาทิตย์มากที่สุด และมีเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวกับ ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ประยุกต์กับงาน มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ , จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส) เพื่อการสื่อสาร การพัฒนาความเป็นผู้นำ หลักในการบริหารงาน และจิตวิทยาในงานบริการ-บริหารตามลำดับ

3. ความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ 13 ด้าน ของทั้งสามวิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ พบว่า คณาจารย์ของทั้ง 3 วิทยาเขต

เห็นด้วยมากที่สุดต่อการบริการทางวิชาการ ด้านพระราชบัญญัติการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือด้านบริการ ห้องสมุด ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการพัฒนาคูณภัตต์ ด้านการบริการทางวิชาการต่อสังคม ด้านระบบการบริหารงาน ทะเบียน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านพัฒนาบุคลากร และด้านงานวิจัย ตามลำดับ ส่วนงานบริการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพด้านที่มีคะแนนน้อยสุดซึ่งควรปรับปรุง 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านงานวิจัยมาเป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคืองานด้านพัฒนาบุคลากร และ งานด้านประชาสัมพันธ์

4. ความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กรุงเทพ ผลการศึกษาคัดค้านักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 1.836 คน โดยแบ่งเป็น นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 845 คน วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำนวน 645 คน และวิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 346 คน ใน 5 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรมไทย ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม และ ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 วิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการทั้ง 5 ด้าน เฉลี่ย 2.85 โดยทั้ง 3 วิทยาเขตมีเจตคติที่ดีต่อการบริการด้านวัฒนธรรมไทยมากที่สุด 3.26 รองลงมาได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ 3.06 และนักศึกษาทั้ง 3 วิทยาเขต มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษา เฉลี่ย 2.49

เมื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษามหาวิทยาลัยระหว่าง เพศหญิง และเพศชาย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลกระทบต่อเจตคติต่อการบริการทางวิชาการ โดยอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการดีที่สุดเมื่อเทียบกับนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่ระดับคะแนนต่างกัน มีผลต่อเจตคติด้านการบริการทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในทุกระดับคะแนนเฉลี่ย และพบว่านักศึกษาที่ต่างวิทยาเขตกันจะมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ด้านวัฒนธรรมไทยและโดยรวมทุกด้าน นักศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ ด้านการจัดการเรียนการสอน วัฒนธรรมไทย และโดยรวมทุกด้าน นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการแตกต่างกับนักศึกษานักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

University of Technology Krungthep 's education services which should be improve were research, human resource development and public relations.

4. The needs of students for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services. To study the attitude for academics services of 3 samples group were 1836 students, 845 Bangkok Technical Campus, 645 Borpitpimuk Mahamek Campus and 346 Pranakorntai Campus, towards the Thai culture, buildings and place. learning and teaching management, social services, student activities. Results showed that the students' attitude of 3 campus towards academic services in 5 areas, have $\bar{x} = 2.85$. The highest means ($\bar{x} = 3.26$) were students' attitude towards Thai culture and the second-highest means ($\bar{x} = 3.06$) were building. The worst students' attitude of 3 campus were attitude towards students' activities ($\bar{x} = 2.49$).

When comparing the attitudes academic services between male students and female students it was found that it had no difference and their attitudes' ranks were in the middle level. And when comparing between class levels it was found that the first year students had the best attitude towards the academic services which differed from the others. When comparing the differences in accumulating average scores, the results were that the students' attitude towards academic services were just different in statistic at degree of 0.05: And also, when considering the differences in campuses. The results were that the students' attitude towards academic services were just different in statistic at degree of 0.05, between Bangkok Technical Campus and Pranakorntai Campus differed in learning and teaching management, while the students' attitude at Bangkok Technical Campus . Borpitpimuk Mahamek Campus towards academic services: Thai culture and all aspects and the students attitudes at Borpitpimuk Mahamek Campus and Pranakorntai campus towards academic services, learning and teaching management, Thai culture and the overview of all aspects were significantly different in statistic at degree of 0.05.

Research Title : A Study of The Needs of Urban Community , Industry , Instructors and Students
for The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

Researchers : Mr. Akravuti jindanuruk
Asst. Prof. Wilaiporn Lertmahakeit
Miss Aoumfar Nakto
Mrs. Anchalee Wasuntarapiwat

Organization : Rajamangala University of Technology Krungthep

Year : 2005

Abstract

The objectives for this research were to study 1) the needs of people in the community for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services 2) the needs of industry for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services 3) the needs of instructors for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services 4) the needs of students for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services.

Research results were as follows:

1. The needs of community for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services. Three sample groups were randomly selected for this study: 3588 high school students and undergraduate students, 1704 people in community and 120 community leaders. The results of research were most students (99.5 %) wanted to pursue study at the post-secondary school level. The five priority fields of study were business English , English for international communication ,management human resources, management office, international marketing. 65.8 % of students highly desired training. The five priority fields of training were English for international communication, tutoring in English, equipment's skill using - technology for presentation , internet using and foreign language (Chinese, Japanese, French).

People in the community want to increase their knowledge by pursuing the study and training because they wanted to increase their educational qualification (61 %) , 32 % of people in community wanted to increase their income and 24.1 % wanted to receive promotion in rank. The five priority fields of study were English for international communication, computer science, tourism, business

English and hotel. The five priority fields of training were English for communication, personality development, foreign language (Chinese, Japanese, French) , tutoring in English and technical for presentation. Community leaders realized human resource development were most important. 88.33 % of community leaders wanted to study at higher level. The five priority fields of study were computer, English for international communication, technology of computer, business English, Finance. 60.83 % of community leaders highly desired training. The five priority fields of training were maintenance for computer, personality development, English for communication, tutoring in English, electric maintenance.

2. The needs of industry for Rajamangala University of Technology Krungthep's education services. To study the needs of personnel's development, receiving the educational services and training of 649 industries. The results of research were the industry's plans for employment, according to priority, bachelor's degree, high certificate. According to the 8 careers of the population samples surveyed , the needs of engineering were found in the lines of engineer, science and industrial education as a top priority. The needs of business administration employee were found in the fields of business administration, fine arts and architecture. Home economics and communication technology needs employee in their fields.

Regarding personal training, most employee want to develop themselves by short-course training from their industry as a top priority and the second is outside short-course training. Some employee wanted to pursue study at high level due to increase educational qualification and especially to receive promotion in rank.

The needs of most industries to obtain academic services from Rajamangala University of Technology Krungthep, were short course training pertinent to their job lines on Saturday-Sunday being the most frequently cited. The five priority short course training were in the field of advanced practical-application computer skill, communication in a foreign language (English, Chinese, Japanese and French), leadership development, principle of management and psychology in services- management

3. The needs of instructors' academic services in 13 areas to the Rajamangala University of Technology Krungthep. The results of research were the instructor of 3 campuses, Bangkok Technical Campus, Borpitpimuk Mahamek Campus and Pranakorntai Campus, approved of University's education statute in the highest level and the second level are library services, student activities, learning and teaching management, building and place, equipment development, academic services , registration management system, public relations, human resource development and research. The least three priority Rajamangala

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	จ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการจากการวิจัย	4
4 ขอบเขตของการวิจัย	4
5 คำนิยามศัพท์	6
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	9
1 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา	9
2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	20
3 ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
1 วิธีการดำเนินการวิจัยของการศึกษาความต้องการของชุมชน	25
2 วิธีการดำเนินการวิจัยของการศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ	27
3 วิธีการดำเนินการวิจัยการศึกษาค้นคว้าความต้องการของอาจารย์	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	33
2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	67
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของ อาจารย์ ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	78
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของนักเรียนนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	94

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	120
1 สรุปผลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	120
2 สรุปผลความต้องการของสถานประกอบการต่อการบริการทาง วิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	122
3 สรุปผลด้านความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	124
4 สรุปผลด้านความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	126
5 สรุป	127
6 ข้อเสนอแนะ	129
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	132
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	133
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความต้องการของสถานประกอบการต่อการบริการ ทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	152
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	160
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	167
ประวัติผู้วิจัย	173
คณะผู้วิจัย	175

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000คน จำแนกตามสายงาน	27
2 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามวิชาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิชาเขตบพิตรพิมุข มหามม และวิทยาเขตพระนครใต้ กับวิชาเอก	32
3 จำนวนและร้อยละของเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาชีพ และเขตที่อยู่อาศัยของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	34
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรของชุมชน	35
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับ ผู้ตอบแบบสอบถามหรือบุคคลในชุมชน	35
6 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการ ของหลักสูตรฝึกอบรม ที่ชุมชนต้องการ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้	37
7 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และระดับความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้	40
8 จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
9 จำนวน และ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการที่ต้องการใช้ในการ การเพิ่มพูนความรู้	43
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ	43
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาและฝึกอบรม จำแนกตามรูปแบบของการศึกษาต่อ	44
12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม จำแนกตามเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	44
13 จำนวนและร้อยละรูปแบบการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรม และทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	45

ตาราง

หน้า

14	จำนวนและร้อยละช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	45
15	จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามเพศ	46
17	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอายุ	47
18	จำนวนและร้อยละของผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามรายได้ต่อเดือน	47
19	จำนวนและร้อยละของผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอาชีพ	48
20	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อหลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	49
21	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	51
22	จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ และเขตที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
23	จำนวนและร้อยละของความต้องการการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน	55
24	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อวิธีการพัฒนาบุคลากร	56
25	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อหลักสูตรการฝึกอบรม	56
26	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	59
27	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะงาน	68
28	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งของสถานประกอบการ	69
29	จำนวนและร้อยละของบุคลากรตามแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา	70
30	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานวิศวกรรมศาสตร์	70

ตาราง

หน้า

31	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานบริหารธุรกิจ	71
32	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม	71
33	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานคหกรรมศาสตร์	72
34	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานศิลปศาสตร์	72
35	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	73
36	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	73
37	จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานวิทยาศาสตร์	74
38	จำนวนและร้อยละของความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ จำแนกตามวิธีการพัฒนา	74
39	จำนวนและร้อยละในการพัฒนาบุคลากร จำแนกตามจำนวนครั้งในการพัฒนาบุคลากร	75
40	จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ศึกษาต่อ จำแนกตามเหตุผลที่ศึกษาต่อ	75
41	จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการ จำแนกตามความประสงค์ที่จะรับ บริการทางวิชาการจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	76
42	จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ต้องการศึกษาหลักสูตรอบรมระยะสั้น จำแนกตามช่วงเวลา	76
43	จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ต้องการศึกษาภาคนอกเวลา จำแนกตามช่วงเวลา	77
44	จำนวนและร้อยละของความต้องการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	77
45	จำนวนและร้อยละของลักษณะความต้องการขององค์กรในการพัฒนาบุคลากร	77
46	แสดงอันดับที่ ระดับความต้องการในการรับบริการวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น (ที่นำเสนอต่อสถานประกอบการ)	78

ตาราง

หน้า

47	แสดงอันดับที่ ระดับความต้องการ กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น(ที่สถานประกอบการเสนอแนะต่อ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ) แสงข้อมูล 10 อันดับแรกของสาขางาน ด้าน สาขางานวิศวกรรมศาสตร์ สาขางานบริหารธุรกิจ สาขางานครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขางานคหกรรมศาสตร์สาขางานศิลปศาสตร์ สาขางานสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขางานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนและสาขางานวิทยาศาสตร์	79
48	แสดงระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ สาขางานวิศวกรรม ศาสตร์ ในการให้บริการวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กลุ่ม การศึกษาในระบบ	81
49	จำนวนและร้อยละของคณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามเพศ	85
50	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามอายุ	85
51	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามอายุ	86
52	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามอายุราชการ	86
53	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ทั้งสามวิทยาเขตจำแนก ตามอายุราชการ	87
54	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	87
55	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ทั้งสามวิทยาเขตจำแนก ตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	88
56	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้นในการปฏิบัติงาน	88
57	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามระดับชั้นในการปฏิบัติงาน	89
58	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามลักษณะงาน	89
59	ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ทั้งสามวิทยาเขตจำแนก ตามลักษณะงาน	90

ตาราง

หน้า

60	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี มหามณ และ วิทยาเขตพระนครใต้	90
61	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	91
62	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตปทุมธานี มหามณ	92
63	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครใต้	93
64	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา บริการสังคม และวัฒนธรรมไทย	94
65	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ	95
66	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ	96
67	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายชื่อ	97
68	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการบริการสังคม เป็นรายชื่อ	98
69	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านวัฒนธรรมไทย เป็นรายชื่อ	99
70	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ	100
71	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	100
72	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม	101

ตาราง

หน้า

100	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา	115
101	การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของ เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา	116
102	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม	116
103	การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มี ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพด้านการบริการสังคม	117
104	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการ บริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย	117
105	การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อ การบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย	118
106	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการ ทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน	118
107	การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อ การบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน	119

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศหรือเรียกว่ายุค IT ในปัจจุบันนี้รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก ตัวจักรสำคัญที่จะผลักดันให้ประเทศพัฒนาได้ทันกับอารยประเทศได้แก่พลเมืองของประเทศซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญ การศึกษาจะทำให้คนเป็นบุคลากรที่มีศักยภาพและนำพาประเทศไปสู่ความก้าวหน้าทันสมัย สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับจึงต้องปรับบทบาทให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจะได้ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า

สถาบันศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญและจัดให้มีการให้การศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่พัฒนามาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยเกิดจากการรวมกันของ 3 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ วิทยาเขตพระนครใต้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี และให้บริการทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนได้อย่างถูกต้อง ดังที่ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กล่าวถึง วัตถุประสงค์ ของมหาวิทยาลัยว่า มีหน้าที่ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตด้านวิชาชีพ ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและรักษาสังแวดล้อม โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งช่วยเหลือ และบริการสังคมโดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาดูแล และการที่มหาวิทยาลัยจะเป็นที่ยอมรับและมีมาตรฐานในระดับสากลขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบหลัก คือ การวิจัย การสร้างสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมใหม่ๆ การปฏิรูปการเรียนรู้ และการบริการวิชาการ (จารึก ราชมงคล. 2546 : 118-119) ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจที่สำคัญ 4 ประการของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : คำนำ)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มีแนวคิดที่ให้การยอมรับรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลายในมาตรา 12 ได้กล่าวไว้ชัดเจนว่านอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บุคคล ครอบครัวยุทธ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตราที่ 15 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และเน้นให้มีการเทียบโอนผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือประสบการณ์ทำงาน และในมาตรา 18 ได้ระบุชัดเจนว่า การจัดการศึกษาหลายลักษณะโดยระบุในมาตรา 18 (3) ถึงสถานศึกษาประเภทศูนย์การเรียนรู้ว่าหมายถึงสถานที่เรียนที่หน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัวยุทธ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่จัดการเรียนการสอนในระดับ ปริญญาตรี และมีบทบาทในการให้บริการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนอย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องศึกษาความต้องการของประชากรหรือบุคลากรในเขตพื้นที่ให้บริการ ที่สถาบันมีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษา 8 เขตบริการ ซึ่งได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตบางคอแหลม เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตทุ่งครุ และเขตคลองเตย ให้ได้ข้อมูลขั้นพื้นฐานที่จะสามารถกำหนดความต้องการของการพัฒนาการบริการทางวิชาการตลอดจนความสามารถคาดการณ์แนวโน้มความต้องการของการพัฒนาการบริการทางวิชาการในอนาคต เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาและบริการชุมชนต่อไป

แต่ผลการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ปรากฏว่า การพัฒนาคนและสังคมส่วนใหญ่ เป็นบทบาทของภาครัฐที่เน้นการทำงานเชิงรับเพื่อฟื้นฟูและแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น และมุ่งขยายบริการทางสังคมให้ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง ทำให้คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะการจัดสรรเงินลงทุนเพื่อการพัฒนาเน้นด้านกายภาพมากกว่าการพัฒนาคุณภาพของคน ส่งผลให้คนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาการใหม่ ๆ อย่างรู้เท่าทัน อาจกล่าวได้ว่า ภาครัฐไม่สามารถรับภาระจัดการศึกษาได้เพียงลำพัง แต่จำเป็นต้องระดมสรรพกำลังจากเอกชน องค์กร ชุมชน มาร่วมกันจัดการศึกษาของชาติ ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2544-2549) จึงได้กำหนดให้มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง

สถานศึกษาและฝึกอบรมร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศในการปรับหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานรวมทั้งส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกัน จัดฝึกอบรมเพิ่มเติมให้กับผู้ที่กำลังทำงานในสถานประกอบการในสาขาต่าง ๆ เพิ่มศักยภาพให้แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น มีทักษะทันต่อการเปลี่ยนแปลงการค้าเสรีและนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544 :37.43)

นอกจากเหตุผลต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้วยังพบว่าการศึกษาในปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชน หรือของนานาชาติ มีการเปิดโอกาสให้คนได้เรียนตามสาขาที่ตนเองต้องการมากขึ้น แม้กระทั่งการเรียนเพื่อเพิ่มวิริยะฐานะก็ทำได้ง่าย เพราะมักมีการเปิดสอนนอกเวลา ราชการทำให้สามารถเรียนไปด้วย และทำงานไปด้วยได้ไม่เสียโอกาส จะเห็นว่าการแข่งขันกันให้การศึกษาในทุกรูปแบบ ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจะใช้วิธีการจัดการศึกษาแบบเดิมๆ ไม่ได้แล้วจึงต้องปรับกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้บริหารต้องเตรียมรับมือกับการแข่งขันในระดับภูมิภาค และระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาวิศวกรรมต่าง ๆ ในระดับสูง การเตรียมตัวด้านการเงิน การหาแหล่งทุน การทำรายได้ การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันในเรื่องของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก การเตรียมคณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย การสร้างงานวิจัย ตลอดจนการใช้กลยุทธ์เชิงรุกเพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษากลายเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างอาชีพของตนเองได้อย่างดีตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาความต้องการของชุมชน ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา และหลักสูตรในการให้การศึกษา และฝึกอบรม และเป็นแนวทางในการวางแผน และการพิจารณาปรับปรุงแผนการผลิตนักศึกษา และการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นแหล่งให้บริการการศึกษาที่มีคุณค่า และมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยจะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. ได้ข้อมูลความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

4. ขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้

4.1 ด้านความต้องการของชุมชน

4.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ในเขตบริการทางวิชาการต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 8 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตปทุมวัน เขตคลองสาน เขตธนบุรี และเขตทุ่งครุ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชนได้จากการสุ่มจากประชากรในเขตบริการทางวิชาการต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ทั้ง 8 เขต

4.1.2 ตัวแปรที่ศึกษาคือ ความต้องการของ นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชนต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

4.2 ด้านความต้องการของผู้ประกอบการ

4.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มมาจากรายชื่อประชากรด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากคุณสมบัติหลักของสถานประกอบการที่มีลักษณะงานตรงกับสาขาใดสาขาหนึ่งใน 41 สาขาวิชา

4.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความต้องการของสถานประกอบการในด้านการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

4.3 ด้านความต้องการของอาจารย์

4.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นคณาจารย์ข้าราชการ คณาจารย์ลูกจ้างชั่วคราว คณาจารย์ เจ้าหน้าที่งานของรัฐทุกคนที่ปฏิบัติงานจริงในวิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ในปีการศึกษา 2547

4.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การศึกษาการบริการทางวิชาการมี 13 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านการบริการห้องสมุด 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน 7) ด้านการพัฒนานักศึกษา 8) ด้านพัฒนาครุภัณฑ์ 9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา 10) ด้านการประชาสัมพันธ์ 11) ด้านบริการทางวิชาการต่อสังคม 12) ด้านการวิจัย และ 13) ค่าอาคารสถานที่

4.4 ด้านความต้องการของนักศึกษา

4.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยมีวิทยาเขตเป็นชั้น (Strata) และวิชาเอกเป็นหน่วยการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งสุ่มมา 5 วิชาเอก จำนวน 845 คน วิทยาเขตปทุมธานี สุ่มมา 2 วิชาเอก จำนวน 645 คน และวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา สุ่มมา 3 วิชาเอก จำนวน 346 คน เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 วิทยาเขต เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,836 คน

4.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิทยาเขต ระดับชั้น เพศ ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

5. คำนิยามศัพท์

5.1 ด้านความต้องการของชุมชน

เขตบริการ หมายถึง เขตบริการทางการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้บริการ 8 เขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตปทุมวัน เขตคลองสาน เขตธนบุรี และเขตทุ่งครุ

นักเรียนนักศึกษา หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาทั้ง 8 เขตและนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

บุคคลทั่วไป หมายถึงผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบริการทั้ง 8 เขต

ผู้นำชุมชน หมายถึง ประธานชุมชน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สก.) และสมาชิกสภาเขต (สข.) ทั้ง 8 เขต

ชุมชน หมายถึง ประชาชนในเขตบริการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 8 เขตบริการซึ่งประกอบด้วยนักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไปและผู้นำชุมชน

ชุมชนเมือง หมายถึง ชุมชนที่มีความสัมพันธ์เป็นแบบทวิคูณ โดยใช้น้ำที่การทำงานติดต่อกัน มีความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี

ผู้นำชุมชน หมายถึง ประชากรที่เป็นประธานชุมชนในเขตบริการ 8 เขต ประกอบด้วยสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขตในกรุงเทพมหานคร ผู้บริหาร พระ/นักบวช กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และอื่น ๆ

การให้บริการทางการศึกษา หมายถึง ลักษณะการให้บริการทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสอนตามระบบในระดับต่าง ๆ การฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว การจัดการศึกษาต่อเนื่อง เป็นต้น ซึ่งเป็นภารกิจประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ในที่นี้จะเน้นชุมชนเมือง

สถานประกอบการ หมายถึง สถานประกอบการทั้งของภาครัฐและเอกชนในเขตบริการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

5.2 ด้านความต้องการของผู้ประกอบการ

การให้บริการทางวิชาการ หมายถึง ลักษณะการให้บริการทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอนในระบบ การฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว การจัดการศึกษาต่อเนื่อง เป็นต้น

สถานประกอบการ หมายถึง สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน

นายจ้าง หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของสถานประกอบการของเอกชนและทำหน้าที่บริหารจัดการในสถานประกอบการนั้น ๆ

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน

5.3 ด้านความต้องการของอาจารย์

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 41 วิทยาเขต และสถาบันวิจัย 4 แห่ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดการศึกษาระดับต่ำกว่า ปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย 9 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉิยเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

การบริการทางการวิชาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการให้บริการของหน่วยงานสนับสนุน

คณาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนที่รับผิดชอบสอนรายวิชา มีสถานภาพเป็นข้าราชการ ลูกจ้างชั่วคราว หรือคณาจารย์เจ้าพนักงานของรัฐ

5.4 ด้านความต้องการของนักศึกษา

เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งจนสามารถแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะเป็นทางบวกหรือทางลบก็ได้

เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาใน 5 ด้านดังนี้

- 1) ด้านเจตคติที่มีต่ออาคารสถานที่ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อลักษณะอาคารเรียน โรงอาหาร สิ่งแวดล้อมภายในบริเวณมหาวิทยาลัย ตลอดจน การรักษาความสะอาดและการรักษาความปลอดภัย
- 2) เจตคติที่มีต่อด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอน และลักษณะการสอน
- 3) เจตคติที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อบริการประเภทต่างๆ ท้องถื่นการนักศึกษา สโมสรนักศึกษา และชมรมต่างๆ จัดเพื่อพัฒนานักศึกษา
- 4) เจตคติที่มีต่อการบริการสังคม หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อบริการชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัย และ นักศึกษาอาสาสมัครที่ให้บริการชุมชน
- 5) เจตคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อวิถีชีวิต ประเพณี ความกลมเกลียวของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการวิจัยครั้งนี้ เจตคติที่มีต่อการบริการนักศึกษาวัดด้วยแบบสอบถามวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีและกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปี 1 – 4 และชั้นปี 3 – 4 (ต่อเนื่อง) ปีการศึกษา 2547 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีดังนี้

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา
 - 1.1 สถาบันอุดมศึกษากับการบริการชุมชน
 - 1.2 สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนากำลังคน
 - 1.3 สถาบันอุดมศึกษากับการจัดการเรียนการสอน
2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 - 2.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
 - 2.2 หลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ
3. ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับสูง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาการต่างๆในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หรือผู้ที่ได้รับการศึกษาดี จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ การลงทุนทางด้านการศึกษาให้ผลโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันระหว่างประเทศสูง ความได้เปรียบในการแข่งขันไม่ได้อยู่ที่ทุน ทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานที่ไม่มีความรู้อีกต่อไป แต่จะอยู่ที่ความรู้ ซึ่งเกิดจากสติปัญญาและความสามารถของตน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และการศึกษา (วัชร ตระกูลงาม, 2542 : 8) ดังนั้น การวางรากฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับสังคมที่พึงประสงค์ในอนาคต จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ทำให้สถาบันอุดมศึกษาในหลายประเทศต้องหันมาทบทวนภารกิจของตนในการจัดการศึกษา ที่สามารถให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้ง และ สอดคล้องกับความต้องการของชีวิต มิใช่เป็นเพียงการศึกษาเพื่อปริญญาบัตร หรือ ประกาศนียบัตรเท่านั้น สถาบันอุดมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น มีการริเริ่มปฏิรูปทางด้านการศึกษาและการวิจัยบุคลากร และการบริหารจัดการ โดยเน้นให้มี ระบบบัณฑิตศึกษาที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาลดข้อชีพ ความร่วมมือกับเอกชน การพัฒนา COE

(Centre of excellence) หลักสูตรยืดหยุ่นมากขึ้น การส่งเสริมการใช้ ICT การประกันคุณภาพการศึกษาโดยบุคคลภายนอก ตลอดจนการประเมินตนเอง ระบบรับเข้าศึกษาต้องง่ายและยืดหยุ่นมากขึ้น ส่วนในประเทศเคนมาร์คพบว่าสังคม ต้องการกำลังคนที่มีการศึกษาสูง ประเทศต้องการหลักสูตรระยะสั้น เพื่อยกระดับแรงงานและพบว่า วิทยาลัยมีศักยภาพที่ไม่เหมาะสมในการจัดการศึกษา เคนมาร์ค จึงออกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย จำนวน 12 แห่ง ให้มีสภามหาวิทยาลัย ที่คณะกรรมการส่วนใหญ่เป็นบุคคลภายนอก เน้นการวิจัย และการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ การมีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น มีการเชื่อมกับภาคอุตสาหกรรมและระบบนวัตกรรมกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมของเคนมาร์ค เป็นผู้บริหาร โปรแกรมปริญญาเอกอุตสาหกรรม (Industrial Ph.D.) ซึ่งเป็นโปรแกรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษาปริญญาเอกด้านอุตสาหกรรมและบริษัทในการทำโครงการวิจัยและพัฒนาตามที่กำหนด สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นได้มีการวางแผนการจัดการศึกษาภายใต้กรอบภารกิจ 4 ด้าน ที่องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (unesco) กำหนดไว้กล่าวคือ

ภารกิจที่ 1 ด้านการเรียนการสอน เป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่จะให้ความรู้ทั้งในหลักการ และทักษะในการพัฒนาวิชาชีพของผู้เรียน ดังนั้นสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จึงได้กำหนดให้มีการประเมินสถาบันอุดมศึกษา 8 มาตรฐาน โดยเน้นการประเมินภารกิจด้านการเรียนการสอนถึง 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานที่ 2 ด้านการเรียนรู้ และ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดทำรายงานที่แสดงให้เห็นถึงการระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันในการสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และ จัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ที่จัดตามความสนใจของผู้เรียน การพัฒนา ผู้เรียนตามความสามารถและความถนัด ที่การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเพิ่ม ศักยภาพอันจะนำไปสู่บัณฑิตที่มีคุณภาพ คิดเป็น ทำเป็น มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภารกิจที่ 2 ด้านการวิจัย เป็นกระบวนการหนึ่งในการสร้างความรู้ การหาแนวทางในการแก้ปัญหา อันจะส่งผลให้เกิดการวิวัฒนาการของ วิทยาการตลอดเวลา ดังนั้นการวิจัยจึงถูกกำหนดไว้ในกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา มาตรฐานที่ 4 ด้านการวิจัยและสร้างสรรค์ เน้นให้สถาบันสร้างผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง และเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ได้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้หลากหลาย ทันสมัย สามารถนำไป

พัฒนาสังคมและประเทศได้ โดยสถาบันศึกษาจะต้องระบุจำนวนงานวิจัย จำนวนงบประมาณที่สถาบันฯ และหน่วยงานภายนอกให้เพื่อสนับสนุนการวิจัย ตลอดจนรายงานจำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ในการเรียนการสอน และถูกนำไปใช้ทั้งภาครัฐและเอกชน

ภารกิจที่ 3 ด้านการบริการชุมชน สถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนด้วยบทบาทหลักด้านการศึกษาประกอบกับความพร้อมด้านทรัพยากร ทำให้สถาบันมีสถานะที่ดีกว่าชุมชน จึงควรส่งเสริมชุมชนด้วยการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับคนในชุมชน เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิต และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้สถาบันพื้นฐานทางสังคมของชุมชนให้ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จึงได้กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ไว้ในมาตรฐานที่ 5 ซึ่งถือเป็นภารกิจหนึ่งของสถานศึกษา ซึ่งกำหนดให้มีการนำความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการในสถานศึกษาเผยแพร่สู่ประชาชนชุมชน และสังคมโดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษา นำเสนอหลักฐานที่แสดงให้เห็นความสามารถในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ตลอดจนแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นิสิต นักศึกษา ชุมชน และสังคมในรูปแบบของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ (2545 : 56)

ภารกิจที่ 4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นภารกิจที่สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญในฐานะที่สถาบันการศึกษา นำความรู้และวิชาการใหม่จากนานาชาติมาถ่ายทอดให้คนในสังคม สถาบันจึงควรที่จะทำนุบำรุงรากฐานอารยธรรมดั้งเดิมที่ดีไว้ ดังนั้นในการประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา จึงกำหนดให้มาตรฐานที่ 6 เป็นการประเมินผลงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นมาตรฐานแสดงรากเหง้าของศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งรวบรวมและรักษารูปแบบที่ถูกต้องของภูมิปัญญาไทยในแขนงต่าง ๆ ให้คงอยู่ ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และพัฒนาในเชิงสร้างสรรค์ และประยุกต์ภูมิปัญญาไทยแบบมีบูรณาการตามความเหมาะสม โดยการค้นคว้าข้อมูลความเป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ลักษณะสำคัญ วิธีการขั้นตอนการจัดทำ วัสดุและเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนรายงานจำนวนกิจกรรมที่สถาบันให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือจรรโลงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม

ภารกิจหลักทั้ง 4 ด้านนี้มีเป้าหมาย ที่จะพัฒนาสังคมและสร้างคนที่มีคุณภาพ ซึ่งจะนำพาประเทศชาติไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2546.) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยของไทยที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผลจากการที่ไม่สามารถนำภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน มาหลอมรวมสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างเห็นได้ชัดเจน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มักบริหารงานโดยการ

แบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างรองอธิการบดีทั้ง 4 ด้าน ส่งผลให้ขาดการวางแผนร่วมกัน ในด้านการสอนพบว่าการจัดกระบวนการในการสร้างความรู้ นั้น เป็นเพียงการนำความรู้จากนานาประเทศเข้ามาแทนที่ความรู้ที่เป็นรากฐานเดิมของสังคมไทย ซึ่งควรเป็นการเลือกเพื่อนำมาต่อยอดความรู้เดิม ในขณะที่เดียวกันการสอนควรเป็นการสอนในลักษณะเชิงวิจัย คือมีคำถามแล้ว ช่วยกันหาคำตอบอันจะนำไปสู่การสร้างความรู้สถาบันอุดมศึกษาควรทำความรู้จักสังคมตนเองทุกระดับ แล้วนำปัญหาของสังคมนั้นไปเป็นหัวข้อการวิจัย และนำผลของการวิจัยไปสู่การเรียนการสอน เพื่อสร้างคนที่มีคุณภาพบนรากฐานของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้สังคมยังคาดหวังว่าสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ของโลกการเสริมสร้าง ความแข็งแกร่งด้านการศึกษาเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียรวมทั้งการพัฒนাবัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เพื่อผลิตอาจารย์และการวิจัย ตลอดจนร่วมมือกับสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับต่าง ๆ การนำความรู้สู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาในแง่มุมต่างๆ เช่น การพัฒนาชุมชน การพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงการพัฒนาระบบ (สปีนเน็ต เกตุทัต. 2537 : 3) ในขณะที่ศูนย์วิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ(CERT/OECD) กระทรวงศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีญี่ปุ่น (MEXT) และมหาวิทยาลัยโตเกียวได้จัดสัมมนาเรื่อง The Future of Universities : Roles, Driving Forces of Change, Scenarios and Policy Challenges (2546) ได้ข้อสรุปว่ามหาวิทยาลัย ในประเทศญี่ปุ่น ควรมีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างผู้ชำนาญการคุณภาพสูงและมีทักษะเฉพาะที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีโดยจัดการศึกษาต่อเนื่องและบัณฑิตศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะ การศึกษาเน้นเพื่อทำธุรกิจและการสร้างอาชีพ ที่มีความชำนาญในหลาย ๆ ด้าน เช่นการบริหารจัดการด้านสุขภาพ การประกันชีวิต ธุรกิจ กฎหมาย ความสามารถในการออกแบบ สร้างวิชาการใหม่ การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และการฝึกอบรมด้านการจัดการ ส่วนในด้านการวิจัยให้ความสำคัญการวิจัยพื้นฐาน การสร้างความร่วมมือ การให้บริการทางสังคม โดยให้ความสำคัญที่ Outcome มากกว่า Output พัฒนาการวิจัยเชิงประยุกต์และเชิงปฏิบัติการ บนพื้นฐานของการวิจัยพื้นฐาน เป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมและปรับปรุงความร่วมมือระดับสากล โดยความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม และธุรกิจ แสดงให้เห็นความก้าวหน้า และความพยายามอย่างชัดเจนในความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย บริษัทและรัฐบาล สำหรับการบริการชุมชนเน้นให้จัดการเรียนรู้ตลอดชีพ และเป็นองค์กรกลางในความร่วมมือกับหน่วยงานต่างบริการแก่สังคม ฟื้นฟูภูมิปัญญาแก่สังคม โดยจัดการศึกษาต่อเนื่องทางด้านบริหารจัดการสุขภาพ ธุรกิจและกฎหมาย และสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

กล่าวได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาในยุคแห่งการปฏิรูปนั้น ยังคงมีบทบาทและภารกิจหลักในด้าน การเรียน การสอนด้านการวิจัย ด้านการบริการชุมชนและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่ ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการใหม่ ให้ทั้ง 4 ด้านมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันจึงจะสร้าง คนที่มีคุณภาพให้กับสังคมได้ แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนเป็น หลัก แต่สถาบันก็ควรศึกษาและเข้าใจสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของสังคมหรือชุมชน โดยการไปคลุกคลีกับชุมชน เพื่อศึกษาความเป็นอยู่ศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ในขณะเดียวกันควร ขยายบทบาทไปสู่การวิจัยถึงวิถีชีวิต ชุมชน การถ่ายทอดความรู้ในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน เพื่อนำมาผสมผสานกับวิทยาการใหม่ หรือนำวิทยา การใหม่มาต่อยอดรากฐานความรู้เดิม อันจะนำไปสู่การวางหลักสูตรที่เหมาะสมในการผลิตบุคคล ตามความต้องการของสังคมต่อไป

1.1 สถาบันอุดมศึกษากับการบริการชุมชน

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ เสริมสร้างการศึกษาในปัจจุบันให้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน และบริการชุมชนด้วยการอำนวยความสะดวกด้านความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นตามควรแก่สภาพที่เหมาะสม การบริการชุมชนของสถาบัน อุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชน เสริมสร้างคนในชุมชนนั้นให้เป็นคนที่มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพสูง อันจะเป็นรากฐานของการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ โดยแต่ละสถาบันศึกษา สามารถเลือกกำหนดรูปแบบการให้บริการชุมชนแตกต่างกันไปทั้งในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการ ศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน

ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้กับประชาชนในชุม ชน เพื่อช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้ และนำไปใช้ในการปรับตัวหรือพัฒนาตนเอง โดยสถาบันสามารถจัดได้ใน 4 ลักษณะ คือ

1) ให้ความรู้ในขั้นพื้นฐาน ควรให้บริการความรู้ที่ต่างกัน ตามลักษณะพื้นฐานและ ความต้องการของกลุ่มกล่าวคือ กลุ่มประชาชนทั่วไปควรจัดกิจกรรมที่เน้นทบทวนความรู้เดิมและ ต่อยอดความรู้พื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนในกลุ่มนักเรียนนั้นได้รับ การศึกษาในระบบอยู่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจึงควรเน้นจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบ

พื้นฐานในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อปรับระดับ ความรู้ของเยาวชนในชุมชนให้มีศักยภาพสูงขึ้น สามารถ เข้ารับการศึกษาระดับสูงขึ้นต่อไป

2) ให้ความรู้ทางด้านทักษะอาชีพ เป็นการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน นั้นเอง การฝึกอบรมนั้นเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคล เพื่อปรับปรุงและเพิ่ม พูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือความชำนาญ ปฏิบัติงานที่ตนคิดอันเหมาะสมจนสามารถเกิดก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติที่พึงประสงค์ เพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ เพื่อยกมาตรฐาน การปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในงาน สถาบัน อุดมศึกษาสามารถจัดทำเป็น โครงการบริการแก่ชุมชนด้วยการใช้บุคลากรของสถาบันเอง หรือ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำแนะนำอาชีพแก่ประชาชนโดยการจัดฝึ กอบรมเป็นหลักสูตระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพโดยใช้เวลาเป็นสัปดาห์ หรือเป็นเดือน หรือจัดเป็นกั ษกรรมต่อเนื่องเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชุมชน ให้บริการฝึกอาชีพตลอดจนให้ความรู้ ในเรื่องการลงทุนเพื่อการผลิต (ธงชัย จันทรวงเรือง . 2542)

3) ให้ข่าวสารข้อมูลทั่วไป เป็นการจัดกิจกรรมในชุมชน อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้าง บรรยากาศในการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในชุมชนผ่านที่อ่านหนังสือ ประจำหมู่บ้าน ห้องสมุด บอร์ดนิทรรศการ จัดรายการออกเสียงตามสาย หรือจัดตั้งกลุ่มสนทนา ตลอดจนการทำจดหมายข่าวหรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนจัดกิจกรรมขึ้นมา โดยมี สถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน และเกิดเป็นแหล่งวิทยาการที่คนในชุมชนสามารถมา ศึกษาค้นคว้า หรือมาหาความรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ในชุมชน

4) ให้ความรู้ที่จำเป็นแก่ชีวิตประจำวัน เฉพาะเรื่อง ซึ่งเป็นความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรง ชีวิตทั้งในด้านสังคมและความเป็นอยู่ให้กับคนในชุมชน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นล้วนมีจุดประสงค์ให้คน ในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนในด้านจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้จัดตั้งให้มี ศูนย์การเรียนรู้ให้กับ นักศึกษาและอาจารย์ สำหรับไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน ได้ตลอดเวลา ดังนั้นการจัดแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับชุมชน จึงเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เพราะศูนย์การเรียนรู้ทั้งห้องสมุดและศูนย์วัฒนธรรมล้วนเป็นหน่วย งานบริการที่เปิดให้ใช้บริการตามอัธยาศัย สถาบันฯ เพียงแต่ขยายขอบเขตของการบริการออกไป และ เปิดโอกาสให้คนชุมชนเข้าไปใช้บริการตามลักษณะเฉพาะของศูนย์การเรียนรู้แต่ละประเภท

สำหรับในด้านการสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยควรให้ความอนุเคราะห์ชุมชน ในการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมส่วนรวมอันจะเป็นการพัฒนาชุมชน เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีความพร้อมและศักยภาพโดยทั่วไปดีกว่า ชุมชน จึงควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามาใช้บริการทรัพยากรที่มีอยู่ เพราะนอกจากจะเป็นการสะดวก ประหยัด และคุ้มค่าแล้วยังเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดขอบเขตและหลักการขอใช้บริการทรัพยากรในแต่ละประเภทไว้เป็นแนวปฏิบัติการ ให้บริการชุมชนคือ อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ และ บุคลากรของสถาบันการศึกษา สถาบันในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และ ชุมชนควรตระหนักว่าการบริการชุมชน เป็นหน้าที่โดยตรงของ สถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องสร้างสรรค์และปรับปรุงสังคมปัจจุบันให้ดีขึ้น ส่วนประสิทธิภาพและความสำเร็จของการบริการชุมชนจะบรรลุผลมากน้อยในระดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนในชุมชนว่าชุมชนต้องการให้มหาวิทยาลัยบริการชุมชนในด้านใด มากน้อยเท่าใด และต้องศึกษาลักษณะความต้องการนั้น ๆ ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ เพื่อนำมาวางแผนงานในการจัดกิจกรรมและงานบริการให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนต่อไป

1.2 สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนากำลังคน

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 ได้กำหนดนโยบายหลักคือการพัฒนาคน ซึ่งหมายถึงการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนไทยให้สามารถมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ที่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง กรอบแนวคิดนี้ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพของคน โดยการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการพัฒนาครู การปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ สนับสนุนให้ครอบครัว ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น โดยเน้นการผลิตและพัฒนาคนระดับกลาง สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันและฝั่กอบรมกับสถานประกอบการทั้งประเทศและต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันจัดการฝั่กอบรมเพิ่มเติมให้กับผู้ที่กำลังทำงานในสถานประกอบการในสาขาต่างๆ

แนวทางการพัฒนาคน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 สามารถทำได้โดยการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาจิตใจให้เกิดผลในทางปฏิบัติ การพัฒนาสติปัญญาและทักษะฝีมือแรงงาน การพัฒนาคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีมากขึ้นทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ การพัฒนาและ

เพิ่มศักยภาพของกำลังแรงงาน ให้สามารถเข้าสู่กระบวนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องและสมดุลกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงในสังคม ในการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 จึงกำหนดความต้องการพัฒนาผู้ใช้แรงงาน ดังนี้

- 1) ความต้องการพัฒนากำลังคนขั้นพื้นฐาน การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมและการบริการ ทำให้มีความต้องการกำลังคนที่มีการศึกษาขั้นสูงกว่าระดับประถมศึกษามากขึ้น
- 2) ความต้องการพัฒนากำลังคนระดับกลาง เนื่องจากกำลังคนระดับกลาง คือ ช่างเทคนิคเฉพาะด้าน เช่น ช่างเทคนิคสาขาเทคโนโลยีสิ่งทอ หรือสาขาปิโตรเคมี เป็นต้น จำนวนและคุณภาพของแรงงานยังไม่สอดคล้องกับความต้องการ สถานศึกษาจึงควรเน้นพัฒนาคุณภาพการผลิตกำลังคนส่วนนี้ด้วย
- 3) ความต้องการพัฒนากำลังคนระดับสูง จากความก้าวหน้าของการอุตสาหกรรม การบริการ และการเกษตรสมัยใหม่ ทำให้ต้องอาศัยกำลังคนที่มีการศึกษาระดับสูง โดยเฉพาะกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
- 4) ความต้องการฝึกอบรมฝีมือแรงงานขณะทำงานจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานในระหว่างการทำงาน
- 5) ความต้องการพัฒนากำลังคนสาขาเกษตร แรงงานในสาขาเกษตรโดยเฉพาะในชนบทที่มีการศึกษาต่ำ และด้อยทักษะ แรงงานเหล่านี้ไม่อาจสนองความต้องการของเกษตรสมัยใหม่ได้ และไม่อาจเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมได้ด้วย การพัฒนากำลังคนในสาขาเกษตรจึงเป็นความสำคัญเช่นกัน

ประเทศไทยเป็นประเทศเปิด ระบบเศรษฐกิจของไทยจำเป็นต้องสัมพันธ์กับต่างประเทศ และระบบเศรษฐกิจโลก ต้องแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศ ดังนั้นกลยุทธ์อย่างหนึ่งที่จะช่วยผลักดันทุนการผลิต คือ การมีแรงงานที่มีคุณภาพ และการพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพหรือทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก และเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกในอนาคต ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยผ่านกระบวนการศึกษาตลาดแรงงาน และการพัฒนาตนเองของทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

- 1) ความเป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตบัณฑิต ที่มีฝีมือและกำลังแรงงานที่มีความหลากหลายมากขึ้น และสามารถทดแทนกันได้อย่างรวดเร็ว
- 2) ควรเน้นให้มีการใช้ความรู้ มากกว่าการสอนให้รู้ เช่น ในปัจจุบัน หลักสูตรควรปรับปรุงเน้นภาคปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานมากขึ้น

3) ควรมีการพัฒนาเข้าสู่ระบบ high technology เพิ่มขึ้น และมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

4) อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มคณะวิชา หรือปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น

5) ควรมีหลักสูตรบังคับกับการฝึกงานเรียนรู้การปฏิบัติที่เป็นจริงในภาคบริการต่างๆ ของภาพเอกชน ควรให้เอกชนได้มีบทบาทในการกำหนดหรือปรับปรุงหลักสูตร

6) หลักสูตรต้องมีลักษณะยืดหยุ่นบนความหลากหลาย ต้องสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

7) หลักสูตรควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบในตนเองและงานที่ได้รับมอบหมาย

8) หลักสูตรควรเน้นเนื้อหาค่าเพิ่มผลผลิต เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ในการผลิตสินค้าส่งออกไปแข่งขันกับต่างประเทศซึ่งปัจจัยหนึ่งก็จะต้องมีต้นทุนต่ำ

การศึกษามีส่วนช่วยพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ได้ใน 2 ประเภท คือ

1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก่อนประจำการ เป็นการพัฒนามุคตเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงาน อาจเป็นการพัฒนาตามความต้องการของหน่วยงาน หรือตามความต้องการของบุคลากรเอง การพัฒนาตามความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการพัฒนามุคตก่อนประจำการ อาจจัดหลักสูตรการศึกษา หรือจัดสถาบันการศึกษาเองแล้วรับมุคตเข้าศึกษา โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อจบการศึกษา จะได้รับการบรรจุเข้าทำงานในหน่วยงานนั้น หรืออาจจะถือหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ที่หน่วยงานทางการศึกษาจัดตามปกติที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นได้

2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประจำการ เป็นการที่หน่วยงานต่างๆ ดำเนินการพัฒนาบุคลากรโดยตรง หรือให้บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ หรือเพื่อให้มีทักษะและประสิทธิภาพสอดคล้องกับลักษณะงานที่เปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาบุคลากรระหว่างประจำการดังกล่าวอาจเป็นไปทั้งโดยความต้องการของหน่วยงานและบุคลากรเอง

การพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ทั้งสองประเภทนี้ สามารถกระทำได้ด้วยการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

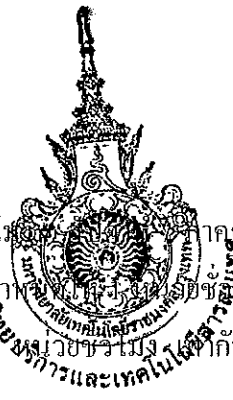
1.3 สถาบันอุดมศึกษากับการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอน และมีนโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคุณภาพและมาตรฐานสากล

ทัดเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลก และส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นสถาบันฝ่ายผลิตได้ทำหน้าที่ผลิต ให้อยู่ในระดับมาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของการพัฒนาประเทศ และความต้องการเข้าศึกษา ต่อดัชนีอุดมศึกษา ของประชาชนและเยาวชนของประเทศ ตลอดจนการสร้างและพัฒนาระบบการจัดการการศึกษาให้มีความสัมพันธ์ สอดคล้องต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นระบบเพื่อรองรับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาลต่อไป ดังนั้นทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดนโยบายให้มีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้เป็นระบบ โดยเร่งรัดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐ และ เอกชน มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานที่เป็นสากล
- 2) การพัฒนาหลักสูตรให้กระทำทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยคำนึงถึงทิศทาง ความก้าวหน้าทางวิชาการ และความต้องการของประเทศ ด้วยการนำทรัพยากรและองค์ความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากฝ่ายต่าง ๆ มาร่วมคิดและจัดทำหลักสูตรอย่างกว้างขวาง
- 3) ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหลักสูตรได้โดยอิสระตามปรัชญา และจุดหมายแต่ละสถาบันอาจจัดเป็นหลักสูตรของตนเองเป็นการเฉพาะหรือจัดทำเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศได้
- 4) ส่งเสริมให้สถาบันองค์กร หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมวิชาการและวิชาชีพทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการรวบรวมและระดมทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนา หลักสูตรอุดมศึกษาเป็นไปตาม เป้าประสงค์ ที่มุ่งหวังไว้
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีระบบการติดตามประเมินผลหลักสูตร โดยหลักสูตรเดิมให้มีการติดตามประเมินผลหลักสูตรทุก 5 ปี ส่วนหลักสูตรใหม่ให้มีการติดตามประเมินผลเมื่อมีการดำเนินการครบวงจรตามระยะเวลาของหลักสูตรนั้น ๆ และหลังจากนั้นให้มีการติดตามประเมินผลหลักสูตรทุก 5 ปี โดยการติดตามประเมินผลควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอกร่วมเป็นผู้ประเมินผล เพื่อให้มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการต่อไปทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดกรอบภาระงาน (Work Load) ให้กับคณาจารย์ดังนี้

ภาระงานสอน (Teaching Load) ข้าราชการสายคณาจารย์ มีหน้าที่หลัก คือ การสอน 35 ชั่วโมงทำการ / สัปดาห์ / ภาคการศึกษาปกติ และกำหนดภาระงานสอนขั้นต่ำที่ทุกคนต้องปฏิบัติ

คือ ภาระงานสอนระดับปริญญาตรีต้องไม่น้อยกว่า 6 หน่วยชั่วโมง / สัปดาห์ / 2 ภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ถ้าเป็นอาจารย์สอนวิชาเฉพาะหรือสอนวิชาเลือกของระดับบัณฑิตศึกษาเท่ากับ 1.5 หน่วยชั่วโมงของระดับปริญญาตรี และ 1 หน่วยชั่วโมงเท่ากับ 3 ชั่วโมงทำการ

ภาระหน้าที่อื่น ๆ นอกจากภาระงานสอนแล้ว คณาจารย์ทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งภาระหน้าที่ดังกล่าวจะต้องกำหนดดัชนีชี้วัดที่ชัดเจนสามารถประเมินให้เป็นรูปธรรมและคำนวณเป็นภาระงานได้เพื่อให้สามารถนำมาคำนวณรวมกับภาระงานสอนให้ครบตามกรอบภาระงาน (Work Load) ที่กำหนดข้างต้น ทั้งนี้ การคิดภาระงานของคณาจารย์จะต้องสะท้อนถึงคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม

ในขณะที่เดียวกันสถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้วยเหตุที่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี เป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นวัยที่กำลังปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทักษะ และค่านิยมต่างๆ เริ่มต้นเข้าสู่มหาวิทยาลัยด้วยความสับสน ยุ่งยาก และลังเลใจ ประกอบกับการดำเนินชีวิตขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยจะมีอุดมคติสูง มีความปรารถนาอยู่ในสังคมที่ดีกว่า เชื่อกันเพื่อน ดังนั้น กระบวนการพัฒนาที่เหมาะสมและถูกต้องในมหาวิทยาลัยจะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีบุคลิกภาพเป็นของตัวเอง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น

มหาวิทยาลัยมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาในช่วงเวลาที่อยู่ในสถาบันการศึกษา การเรียนรู้อาจเกิดจากการได้ยิน ได้ฟังประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ปฏิบัติตอบโต้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ การติดต่อพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ค่านิยมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ยึดถือปฏิบัติโดยได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนักศึกษาและสภาพการณ์ในสถาบันและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อการหล่อหลอมคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา นั่นคือนิสิตนักศึกษากำลังอยู่ในกระบวนการที่ถูกพัฒนา และสามารถที่จะมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมได้ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงปรารถนามาก กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนิสิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ เพราะงานด้านกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้ได้แสดงความสามารถ เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีโอกาสได้ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพด้านจริยธรรม รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม ซึ่งผลที่ตามมานิสิตนักศึกษาจะเกิดความมั่นใจในตนเอง จากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม การควบคุมอารมณ์

๕๙๐ ๓

๐๑๓ ก

เลขหมู่..... ๖๕ ๔๗ ๓.๑

เลขทะเบียน..... ๐๐๐๙

วัน เดือน ปี..... ๖๖ ๐.๑.๕๖

การเข้าถึงชุมชน ดังนั้น นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจึงมีการพัฒนาในด้านต่างๆ อันเป็นการพัฒนาคนให้เกิดความมั่นใจ เป็นสมาชิกที่ดีในสังคม ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย มีคุณธรรมและจริยธรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต

ส่วนรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 แบบคือการสอนกลุ่มใหญ่ การสอนกลุ่มขนาดกลาง การสอนกลุ่มเล็ก และ การสอนเป็นรายบุคคล ในการสอนผู้เรียนกลุ่มขนาดใหญ่ ผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยใช้การสอนแบบบรรยาย ถ้าเป็นกลุ่มขนาดกลาง ผู้สอนใช้การสอนแบบบรรยายร่วมกับการอภิปรายโดยให้กิจกรรมของผู้เรียนมีมากขึ้น ส่วนกลุ่มขนาดเล็ก กิจกรรมของผู้เรียนมีมากขึ้นตามลำดับ ในกรณีที่เป็นรายบุคคลกิจกรรมของผู้เรียนจะมีสูงสุด เพราะเป็นบทเรียนโดยอิสระ โดยที่อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการแสวงหาความรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้นการสอนของอาจารย์จึงมีความสำคัญที่จะโน้มน้าวจิตใจให้ผู้เรียนมีความเลื่อมใสศรัทธาในวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านวิชาการและการปฏิบัติ และจะต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรอบอ้อมและสนใจอยากเรียน มีการเตรียมพร้อมอยู่เสมอ มีความจริงใจกับผู้เรียน และจะต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน เป็นผู้ที่พัฒนาตนเองอยู่เสมอ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในเรื่องบุคลิกภาพด้วย

2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของภาครัฐบาล แต่รูปแบบการจัดการศึกษาซึ่งยังมีรายละเอียดการที่แตกต่างกันตามการถือกำเนิดของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งยังมีแตกต่างกันทั้งในด้านกายภาพ พัฒนาการ ความเชี่ยวชาญ และปรัชญาของแต่ละสถาบัน การปฏิบัติภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศ จึงมีความแตกต่างกันตามศักยภาพและความเชี่ยวชาญ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเน้นการผลิตวิศวกรที่มีมือปฏิบัติได้จริง (Blue Collar Engineer) ซึ่งเป็นที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรม และผลิตครูเทคนิคศึกษาให้แก่วิทยาลัยอาชีวศึกษา และครูสอนในโรงงาน (Professional Trainer) ในปีพุทธศักราช 2548 สถาบันได้จัดแบ่งวิทยาเขตที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ 35 แห่งให้เป็น กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มีดังนี้

- 1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี สถาบันวิจัยเคมี
- 2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขตพระนครใต้

พุทธศักราช 2499 มหาวิทยาลัยเวนสแตท (Wayne State University) ร่วมกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลไทย ได้เซ็นสัญญาช่วยเหลือวิทยาลัยเทคนิคโดยส่งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคจำนวน 27 คน มาปฏิบัติงานที่วิทยาลัย และให้ทุนครูอาจารย์ของวิทยาลัยฯ ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเวนสแตท ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งยังได้มอบหนังสือเพื่อก่อตั้งห้องสมุดของวิทยาลัยเทคนิคด้วย พร้อมกับการเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคนิคเป็น “วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ” เนื่องจากรัฐบาลมีการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ขึ้น หลังจากปีพุทธศักราช 2501 เป็นต้นมาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และขยายการศึกษาถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้วยความร่วมมือของรัฐบาลไทยภายใต้โครงการ LIVE PROJECT (Loan for the Improve of Vocational Education) และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB : Asian Development Bank) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านเทคนิคระดับสูง และการจัดการอุตสาหกรรมผลผลิตจนฝึกอบรมคนในระดับเทคนิคช่างฝีมือและวิศวกร

ต่อมาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ย้ายสังกัดจากกรมอาชีวศึกษา มาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” ในปีพุทธศักราช 2518 พร้อมกับการเปิดสอนระดับปริญญาครั้งแรกในคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี แผนกช่างยนต์ ในช่วงพุทธศักราช 2523-2530 รัฐบาลได้สนับสนุนให้วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ขยายการสอนในวิชาชีพด้าน เคมีอุตสาหกรรม การออกแบบอุตสาหกรรม การตลาดระหว่างประเทศ เทคโนโลยีขนส่ง ประเมินราคาที่ดินและทรัพย์สิน

พุทธศักราช 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงโปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ชื่อเดิมของเทคนิคกรุงเทพฯจึงเปลี่ยนเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” การดำเนินงานของสถาบันฯ ให้ความสำคัญกับภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านวัฒนธรรมและด้านบริการชุมชน โดยการร่วมมือกับภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อการแลกเปลี่ยนบุคลากร การศึกษาต่อ การฝึกอบรมดูงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว วิทยาเขตยังได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม CNC Technology ในแผนช่างเทคนิคและช่างกลโรงงาน ตั้งศูนย์ฝึกอบรมอิเล็กทรอนิกส์ในแผนกช่างยนต์ และตั้งศูนย์วิจัยฝึกอบรมอุตสาหกรรมเสื้อผ้าประโยชน์ทางการศึกษาและให้บริการประชาชน นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาร่วมกับภาคเอกชนเพื่อผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ในขณะเดียวกันวิทยาเขตฯ ได้จัดตั้งศูนย์วิทยบริการ ศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นแหล่งสำหรับการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชนทั่วไป จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเพื่อดำเนินงานด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมตามนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ควบคู่กับการตั้งศูนย์ออกกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยให้แก่นักศึกษา บุคลากร และประชาชนในชุมชน

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ขยายการเรียนการสอนสู่ระดับปริญญาตรี โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ หรือบัณฑิตนักปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เข้มแข็งสืบไป

2.2 หลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ในปีการศึกษา 2548 สถาบันได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีทั้งหมด 8 คณะวิชา และสาขาวิชาที่สอน ดังนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ วิศวกรรมไฟฟ้า - ไฟฟ้ากำลัง วิศวกรรมสิ่งทอ วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกลวิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม - โทรคมนาคม
2. คณะวิทยาศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ เคมีอุตสาหกรรม เคมีวิเคราะห์ เคมี
3. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอุตสาหกรรม เทคโนโลยีเครื่องกล เทคโนโลยีอุตสาหกรรม เทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
4. คณะบริหารธุรกิจ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ การตลาด - การตลาดระหว่างประเทศ การบัญชี การบัญชี - การสอบบัญชี การเงิน ระบบสารสนเทศ การจัดการ - การจัดการสำนักงาน การจัดการ - การจัดการทั่วไป การจัดการ - การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การประเมินราคาทรัพย์สิน
5. คณะศิลปศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
6. คณะคหกรรมศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ ผ้าและเครื่องแต่งกาย - ธุรกิจเสื้อผ้า ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ - ธุรกิจอาหาร อาหารและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์ศึกษา - คหกรรมศาสตร์ทั่วไป คหกรรมศาสตร์ศึกษา - ธุรกิจงานประดิษฐ์ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป - ธุรกิจงานประดิษฐ์
7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ ออกแบบสิ่งทอ ออกแบบเครื่องเรือน การจัดการงานก่อสร้าง
8. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน เปิดสอนในสาขาวิชาดังนี้ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์ เทคโนโลยีการพิมพ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3. ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (2542 : 2 – 16) มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จะเห็นว่าการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษาในปัจจุบันนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือกันในทุก ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะความร่วมมือจากชุมชน องค์กรเอกชน และสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรและสถานประกอบการ ให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540 – 2544 และฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชน – ผู้ประกอบการอาจารย์และนักศึกษาต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในการเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการให้บริการ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2552 ในบทนี้จะนำเสนอรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัยของด้านการศึกษาความต้องการของชุมชน
2. วิธีการดำเนินการวิจัยของด้านการศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ
3. วิธีการดำเนินการวิจัยของด้านการศึกษาความต้องการของอาจารย์
4. วิธีการดำเนินการวิจัยของด้านการศึกษาความต้องการของนักศึกษา

1. วิธีการดำเนินการวิจัยของการศึกษาความต้องการของชุมชน

ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบริการที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้บริการทางการศึกษา 8 เขตบริการคือ เขตสาทร เขตบางรัก เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตปทุมวัน เขตคลองสาน เขตธนบุรี และเขตทุ่งครุ โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนชั้น ม. 4 – ม. 6 และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และปวส. ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาทั้ง 8 เขตและนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

กลุ่มที่ 2 คือ บุคคลทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในเขตบริการทั้ง 8 เขต

กลุ่มที่ 3 คือ ผู้นำชุมชน ได้แก่ ประธานชุมชน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สก.) และสมาชิกสภาเขต (สข.) ทั้ง 8 เขต

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้จากนักเรียนและนักศึกษาจำนวน 3,700 คน ซึ่งสุ่มมาจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาใน 8 เขต โรงเรียนละ 50 คนและนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 3,588 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้จากบุคคลทั่วไปจำนวน 2,000 คน ซึ่งสุ่มมาจากบุคคลทั่วไปในเขตบริการทั้ง 8 เขต ซึ่งคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 1,704 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ได้จากผู้นำชุมชนจำนวน 160 คน ซึ่งสุ่มมาจากผู้นำชุมชนในเขตบริการทั้ง 8 เขต เขตละ 20 คน ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้จำนวน 120 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 3 ชุด

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และ เขตที่สังกัด ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม และตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับบุคคลทั่วไป ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ เขตที่สังกัด ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม และ ตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

แบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับผู้นำชุมชน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง และเขตที่สังกัด ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3 วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมของผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน ตอนที่ 4 หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม ตอนที่ 5 สาขาที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อและ ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (ใช้คำถามปลายเปิด)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ชุดที่ 1 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และ ปวส. ชุดที่ 2 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไป และชุดที่ 3 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำชุมชนในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2547 สำหรับกลุ่มผู้นำชุมชนได้ไปติดต่อแจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง รายใดที่ยังเก็บข้อมูลไม่ได้ก็ติดต่อไปหาจนถึงแผนกประเมินผล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร โดยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล จากการแจกแจงความถี่ จากการจัดอันดับ ความสำคัญ และจากคำถามปลายเปิดในส่วนของข้อเสนอแนะอื่นๆ

2. วิธีการดำเนินการวิจัยของการศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้างานในสถานประกอบการทั้งส่วนของรัฐและเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาในสถานประกอบการทั้งส่วนของรัฐและเอกชน จำนวน 1,000 ชุด จากข้อมูล 41 สาขาวิชา 8 คณะวิชา ที่ดำเนินการสอนในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาคุณสมบัติหลักของสถานประกอบการ ที่มีลักษณะงานตรงกับสาขาใดสาขาหนึ่ง (หรือมากกว่า) ใน 41 สาขาวิชา

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 คน จำแนกตามสายงาน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสายงานวิศวกรรมศาสตร์	215	2.15
กลุ่มสายงานบริหารธุรกิจ	215	21.5
กลุ่มสายงานคหกรรมศาสตร์	172	17.2
กลุ่มสายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม	129	12.9
กลุ่มสายงานศิลปศาสตร์	86	8.6
กลุ่มสายงานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	86	8.6
กลุ่มสายงานวิทยาศาสตร์	86	8.6
กลุ่มสายงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	11	1.1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ ชื่อ-สกุล เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งงาน ใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ ได้แก่ ชื่อสถานประกอบการ เขตที่ตั้ง ประเภทของกิจการ ใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับนโยบาย และ แผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ ในระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่ คุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการ ในช่วง พ.ศ. 2547-2550 เป็นต้น ใช้ลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) มีระดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่ต้องการ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบการ ต่อการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ใช้ลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า

(Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) มีระดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่ต้องการ ทั้งนี้ แบบสำรวจทั้ง 4 ตอน มีทั้งแบบคำถามปลายเปิดและปลายปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอบหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจจากสถานประกอบการ โดยการแจกแบบสำรวจใช้ 2 วิธี มีวัตถุประสงค์รวบรวมแบบสำรวจให้ได้ครบทั้ง 1,000 ชุด วิธีที่ 1 แจกแบบสำรวจโดยผู้ช่วยนักวิจัย (1. เป็นนักศึกษาที่กำลังจะไปฝึกงานตามสถานประกอบการ 2. เป็นนักศึกษาที่เป็นศิษย์เก่าที่มีลักษณะงานต้องไปติดต่อกับสถานประกอบการหลายแห่ง เช่น Sale Engineer) วิธีที่ 2 แจกแบบสำรวจทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล จัดกระทำดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสำรวจตอนที่ 1 และ 2 พิจารณาจากข้อมูล หาค่าสถิติในด้านการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ การคำนวณหาค่าร้อยละ (Percent) ตอนที่ 3 ตอนที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า วิเคราะห์หาค่าสถิติทางด้านค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลตามช่วงคะแนนเฉลี่ย ตามแบบของเบต (Best, 1981 : 174) โดยที่

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีความต้องการระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความต้องการระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความต้องการระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความต้องการระดับน้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายความว่า ไม่ต้องการ

3. วิธีการดำเนินการวิจัยการศึกษาความต้องการของอาจารย์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ คณาจารย์ทุกคนสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 3 วิทยาเขต

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	417	คน
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	94	คน
วิทยาเขตพระนครใต้	120	คน
รวม	631	คน

กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มประชากรทั้งหมดใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2547

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็น การศึกษาความต้องการของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกความต้องการ 13 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านราชบัณฑิตยสถาน 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านการบริการห้องสมุด 4) ด้านการบริหาร 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน 7) ด้านการพัฒนาบุคลากร 8) ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์ 9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา 10) ด้านการประชาสัมพันธ์ 11) ด้านบริการวิชาการต่อสังคม 12) ด้านงานวิจัย และ 13) ด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อายุราชการ ระดับการศึกษา ระดับชั้นในการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดความคิดเห็นการศึกษาค้นคว้าความต้องการของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบเขียนบรรยายความต้องการของตนเองในส่วนที่ยังมีความต้องการให้สถานศึกษาจัดหาบริการ

ประกอบด้วย ความคิดเห็น 13 ด้าน ดังนี้

1) ด้านพระราชบัณฑิตยสถาน	จำนวน.....5.....ข้อ
2) ด้านหลักสูตร	จำนวน.....5.....ข้อ
3) ด้านการบริการห้องสมุด	จำนวน.....6.....ข้อ
4) ด้านการบริหารจัดการ	จำนวน.....7.....ข้อ
5) ด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน.....6.....ข้อ
6) ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน	จำนวน.....7.....ข้อ
7) ด้านพัฒนาบุคลากร	จำนวน.....7.....ข้อ
8) ด้านพัฒนาครุภัณฑ์	จำนวน.....5.....ข้อ
9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน.....6.....ข้อ
10) ด้านการประชาสัมพันธ์	จำนวน.....3.....ข้อ
11) ด้านบริการวิชาการต่อสังคม	จำนวน.....4.....ข้อ
12) ด้านงานวิจัย	จำนวน.....5.....ข้อ
13) ด้านอาคารสถานที่	จำนวน.....7.....ข้อ

70008

ข้อคำถามแต่ละข้อ จะมีคำตอบให้เลือกในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ความหมายของ Likert scale คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยที่สุด มีการให้คะแนนดังนี้คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด	(81 - 100%)
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก	(61 - 80%)
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง	(41 - 60%)
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย	(21 - 40%)
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด	(0 - 20%)

เกณฑ์การให้คะแนนการให้ความคิดเห็นมีเกณฑ์ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วย น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับดีที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค (Alpha Cronbach's Coefficient) และวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item analysis) ด้วยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตัดข้อคำถาม ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.2 (วาริ ชลอธรรม, 2544:80)

การรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามไปแจกให้คณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ ดังนี้

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	417	ฉบับ
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	94	ฉบับ
วิทยาเขตพระนครใต้	120	ฉบับ
รวม	631	ฉบับ

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนบแบบสอบถามทุกชุดในการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยออกหนังสือจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ฝ่ายวางแผนและพัฒนาให้ความอนุเคราะห์แจกและรวบรวมแบบสอบถามจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และ วิทยาเขตพระนครใต้
3. คัดต่อประสานงานการส่งและรับแบบสอบถามกลับ ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมแจกจ่ายแบบสอบถามในวิทยาเขตฯ ทั้ง 3 แห่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับชั้นในการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน
2. กำหนดหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของความคิดเห็นการศึกษาคือความต้องการของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ รวม 13 ด้านของความคิดเห็น
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นการศึกษาคือความต้องการของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ จำแนกตามอายุราชการ จำแนกตามระดับ การศึกษา และจำแนกตามวิทยาเขต ทั้งสามวิทยาเขต โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of varianc) และเมื่อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบทีละคู่โดยวิธี เชฟเฟ้ (Scheffe' method)

4. วิธีการดำเนินการวิจัยของการศึกษาคือความต้องการของนักศึกษา

ประชากร เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

ซึ่งได้จากการสุ่มมาจากประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยมีวิทยาเขตเป็นชั้น (Strata) และวิชาเอกเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling unit) ดังตาราง 1 ต่อไปนี้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีผลการวิจัย 4 ด้านดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ ในการฝึกอบรมและการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ 1)นักเรียนนักศึกษา 2)บุคคลทั่วไป และ3)ผู้นำชุมชน ตามลำดับดังนี้

1.1 กลุ่มนักเรียนนักศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน และตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านสาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

1.2 กลุ่มบุคคลทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม และตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

1.3 กลุ่มผู้นำชุมชนแบ่งออกเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม และ ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่ผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนต้องการศึกษาต่อ

1.4 สรุปคำถามปลายเปิดแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 กลุ่มบุคคลทั่วไป และ ตอนที่ 2 กลุ่มผู้นำชุมชน

1.1 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1.1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของเพศ ระดับการศึกษา สาขาอาชีพ และเขตที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	936	26.1
หญิง	2,652	73.9
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 5	528	14.7
มัธยมศึกษาปีที่ 6	720	20.1
ปวช. ปีที่ 2	255	7.1
ปวช. ปีที่ 3	918	25.6
ปวส. ปีที่ 2	1,116	31.1
อื่น ๆ	51	1.4
สาขาวิชา		
สามัญ	1,107	30.9
สายช่าง	855	23.8
สายพาณิชย	1,626	45.3

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เขตที่อยู่		
สาทร	516	14.4
บางรัก	123	3.4
คลองเตย	180	5.0
บางคอแหลม	105	2.9
ปทุมวัน	84	2.3
คลองสาน	63	1.8
ธนบุรี	591	16.5
ทุ่งครุ	814	22.7
อื่น ๆ	1,112	31.0
รวม	3,588	100.0

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 3,588 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีร้อยละ 73.9 และเป็นชายร้อยละ 26.1 กำลังศึกษาอยู่ในระดับปวส.ปีที่ 2 ร้อยละ 31.1 เรียนสายพาณิชย์ ร้อยละ 45.3 และ อาศัยอยู่ในเขตอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร้อยละ 31.0

ตอนที่ 1.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรของชุมชน

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาบุคลากรของชุมชน		
สำคัญมาก	2,475	69.0
สำคัญ	1,113	31.0
ไม่สำคัญ	-	-
รวม	3,588	100

ตาราง 4 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น		
ต้องการ	3,573	99.6
ไม่ต้องการ	15	0.4
เข้ารับการฝึกอบรม		
ต้องการมาก	1,074	29.9
ต้องการ	2,361	65.8
ไม่ต้องการ	153	4.3
ได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมของคนในชุมชน		
ควรพัฒนามาก	1,530	42.6
ควรพัฒนา	2,013	56.1
ไม่จำเป็นต้องพัฒนา	45	1.3
รวม	3,588	100

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรของชุมชนมีความสำคัญมาก ร้อยละ 69.0 มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นร้อยละ 99.6 มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม ร้อยละ 65.8 และ มีความคิดเห็นว่าคุณในชุมชนควร ได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมร้อยละ 56.1

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับผู้ตอบแบบสอบถามหรือบุคคลในชุมชน

การพัฒนาและฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. การฝึกอบรม(Training)			
1.1 การอบรมในระหว่างการทำงาน	3.4	0.54	ปานกลาง
1.2 การอบรมภายในบริษัท	3.39	0.60	ปานกลาง
1.3 การอบรมในสถาบันฝึกอบรม	3.46	0.57	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนาและฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
2. การให้การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)			
2.1 ระยะยาว เช่นศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ	3.67	0.50	มาก
2.2 ระยะสั้นเช่นมินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทาง	3.34	0.61	ปานกลาง
3. การจัดกิจกรรมเสริม(Supplementary Activities)			
3.1 การให้ความรู้เพิ่มเติม โดยการใช้สื่อต่าง ๆ	3.62	0.53	มาก
3.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่นกิจกรรมพัฒนาทีมงาน	3.41	0.58	ปานกลาง
3.3 การศึกษาดูงาน	3.56	0.56	มาก
3.4 การจัดประชุมสัมมนา	3.28	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าด้านการฝึกอบรมซึ่งได้แก่การฝึกอบรมในระหว่างการปฏิบัติงาน การอบรมภายในบริษัท และในสถานบันฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับปานกลาง ในด้านการให้การศึกษาต่อเนื่องมีความเห็นว่าการศึกษาในระยะยาว เช่นการศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ มีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก ส่วนการให้การศึกษาในระยะสั้น เช่นมินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทางมีความเหมาะสมปานกลาง และด้านการจัดกิจกรรมเสริมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการให้ความรู้เพิ่มเติมโดยการใช้สื่อต่าง ๆ และการศึกษาดูงานมีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก ส่วนการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่น กิจกรรมพัฒนาทีมงาน และการจัดประชุมสัมมนา มีความเหมาะสมปานกลาง

ตอนที่ 1.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน

ตาราง 6 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการ ของหลักสูตรฝึกอบรมที่ชุมชนต้องการ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.56	0.61	มากที่สุด
2 สอนเสริมภาษาอังกฤษ	4.49	0.75	มาก
3 การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	4.35	0.68	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
4 ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	4.35	0.77	มาก
5 ภาษต่างประเทศ(จีน,ญี่ปุ่น,ฝรั่งเศส)	4.32	0.79	มาก
6 การผลิตสื่อการเรียนการสอน	4.28	0.69	มาก
7 การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	4.26	0.75	มาก
8 ขนมไทย	4.25	0.75	มาก
9 โปรแกรมวินโดวส์/ออฟฟิศ	4.24	68	มาก
10 สอนเสริมคณิตศาสตร์	4.23	0.73	มาก
11 อาหารไทย	4.23	0.75	มาก
12 การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	4.22	0.71	มาก
13 การสร้างเว็บ	4.21	0.73	มาก
14 ขนมอบ/เบเกอรี่	4.17	0.76	มาก
15 การจัดการธุรกิจขนาดย่อม	4.17	0.77	มาก
16 การพัฒนาบุคลิกภาพ	4.15	0.67	มาก
17 จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	4.15	0.68	มาก
18 เทคนิคการนำเสนอผลงาน	4.15	0.69	มาก
19 เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	4.11	0.75	มาก
20 โปรแกรมโฟโต้ช้อป	4.11	0.77	มาก
21 การซ่อมบำรุงรถยนต์	4.11	0.88	มาก
22 โปรแกรมออร์โต้แคท	4.1	0.74	มาก
23 การถ่ายภาพดิจิทัล	4.07	0.81	มาก
24 การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.06	0.83	มาก
25 การบัญชีสำหรับธุรกิจ	4.06	0.84	มาก
26 การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	4.06	0.89	มาก
27 การออกแบบตกแต่งภายใน	4.05	0.81	มาก
28 โปรแกรมออร์โต้แวร์	4.04	0.81	มาก
29 การเดินแอร์โรบิค	4.04	0.92	มาก
30 สอนเสริมวิทยาศาสตร์(ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)	4.02	0.8	มาก
31 โปรแกรม 3 ดี	4.02	0.8	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
31 โปรแกรม 3 ดี	4.02	0.8	มาก
32 การฝึกโยคะ	4.01	0.88	มาก
33 พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	3.97	0.9	มาก
34 นาฏศิลป์/ดนตรี	3.96	0.92	มาก
35 เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.95	0.65	มาก
36 การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย	3.95	0.78	มาก
37 การผลิตเฟอร์นิเจอร์	3.95	0.9	มาก
38 การเป็นนักเทศ	3.93	0.91	มาก
39 เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.92	0.83	มาก
40 การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ	3.92	0.88	มาก
41 การประดิษฐ์ของชำร่วย	3.91	0.84	มาก
42 เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	3.9	0.68	มาก
43 การจัดทำรายงานประจำปี	3.87	0.74	มาก
44 เลขานุการยุคใหม่	3.87	0.87	มาก
45 การจัดดอกไม้	3.87	0.91	มาก
46 สถิติเพื่อการวิจัย	3.85	0.81	มาก
47 การบริการอาหารและจัดโต๊ะอาหาร	3.85	0.86	มาก
48 การผสมเครื่องดื่ม	3.85	0.86	มาก
49 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.85	0.88	มาก
50 การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.85	0.89	มาก
51 การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.83	0.87	มาก
52 การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.78	0.9	มาก
53 การทำผ้าขัดข้อม/ผ้าปาดิต	3.78	0.9	มาก
54 อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.77	0.87	มาก
55 การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.71	0.88	มาก
56 การรังวัด/การทำแผนที่	3.68	0.84	มาก
57 การแยกสีทางการพิมพ์	3.68	88	มาก
58 อาหารมังสวิวัติ	3.61	0.94	มาก

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล นอกนั้นอยู่ในระดับมากทุกหลักสูตร

ตอนที่ 1.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่นักเรียนนักศึกษาต้องการศึกษาต่อ
ตาราง 7 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และระดับความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.01	0.92	มาก
2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.01	0.97	มาก
3 สาขาวิชาการจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.95	0.89	มาก
4 สาขาวิชาการจัดการ- การจัดสำนักงาน	3.93	0.87	มาก
5 สาขาวิชาการตลาด –การตลาดระหว่างประเทศ	3.9	0.95	มาก
6 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	3.89	0.87	มาก
7 สาขาวิชาการเงิน	3.88	0.99	มาก
8 สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3.81	1.19	มาก
9 สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.76	1.14	มาก
10 สาขาวิชาบัญชี	3.76	1.15	มาก
11 สาขาวิชาการท่องเที่ยว	3.74	1.01	มาก
12 สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี	3.69	1.23	มาก
13 สาขาวิชาการโรงแรม	3.6	1.04	มาก
14 สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	3.48	1.17	ปานกลาง
15 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	3.47	1.18	ปานกลาง
16 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	3.45	1.19	ปานกลาง
17 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.33	1.07	ปานกลาง
18 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.33	1.19	ปานกลาง
19 สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.29	1.16	ปานกลาง
20 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	3.26	1.13	ปานกลาง
21 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.26	1.16	ปานกลาง
22 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3.26	1.19	ปานกลาง
23 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3.26	1.19	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
24 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน	3.24	1.29	ปานกลาง
25 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมออกแบบการผลิต	3.23	1.23	ปานกลาง
26 สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์	3.22	1.23	ปานกลาง
27 สาขาวิชาออกแบบเครื่องเรือน	3.19	1.22	ปานกลาง
28 สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	3.18	1.21	ปานกลาง
29 สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.13	1.24	ปานกลาง
30 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	3.12	1.24	ปานกลาง
31 สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.11	1.2	ปานกลาง
32 สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ	3.09	1.17	ปานกลาง
33 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเครื่องมือกล	3.08	1.28	ปานกลาง
34 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.07	1.2	ปานกลาง
35 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเชื่อมประกอบ	3.02	1.27	ปานกลาง
36 สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ	3	1.21	ปานกลาง
37 สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ	2.99	1.14	ปานกลาง
38 สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	2.98	1.14	ปานกลาง
39 สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	2.98	1.24	ปานกลาง
40 สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	2.96	1.36	ปานกลาง
41 สาขาวิชาเคมี	2.95	1.3	ปานกลาง
42 สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์	2.9	1.32	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในสาขาต่อไปนี้อยู่ในระดับมาก ได้แก่สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์ เงิน สาขาวิชาการจัดการ-การจัดการสำนักงาน สาขาวิชาการตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี และสาขาวิชาการโรงแรม นอกจากนี้เป็นสาขาที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปานกลาง

1.2 กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 1.2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	848	49.8
	หญิง	856	50.2
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	946	55.5
	30 – 39 ปี	436	25.6
	40 – 49 ปี	261	15.3
	50 ปีขึ้นไป	61	3.6
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	215	12.6
	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	227	13.3
	ปวช. หรือเทียบเท่า	192	11.3
	ปวส. หรือเทียบเท่า	186	10.9
	ปริญญาตรี	835	49.0
	อื่นๆ	49	2.9
รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 10,000 บาท	1,048	61.5
	10,000 – 20,000 บาท	469	27.5
	20,001 – 30,000 บาท	150	8.8
	สูงกว่า 30,000 บาท	37	2.2
อาชีพ	ข้าราชการ	148	8.7
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	171	10.0
	พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	692	40.6
	เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว	293	17.2
	อื่นๆ	400	23.5
รวม		1,704	100

จากตาราง 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น หญิง ร้อยละ 50.2 มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ เป็นผู้มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 49.0 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 61.5 และมีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน ร้อยละ 40.6

ตอนที่ 1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษา

ตาราง 9 จำนวน และ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูน
ความรู้

วิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูนความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	404	23.7
ฝึกอบรม	744	43.7
ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	556	32.6
รวม	1,704	100

จากตาราง 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการฝึกอบรม ซึ่งมีร้อยละ 43.7 รองลงมาคือทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม และศึกษาต่อในระดับสูงมีร้อยละ 32.6 และ 23.7 ตามลำดับ

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ผู้ตอบแบบ
สอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ

ระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ	ศึกษาต่อในระดับสูง		ศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช. ปวท./อนุปริญญา)	222	20.61	86	21.0
ปริญญาตรี	297	27.58	117	28.6
ปริญญาโท	368	34.17	170	41.6
ปริญญาเอก	69	6.41	23	5.6
อื่น ๆ	121	11.23	13	3.2

จากตาราง 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและทั้งศึกษาต่อและ
ฝึกอบรม ส่วนใหญ่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเหมือนกันซึ่งมีถึงร้อยละ 34.17 และ

41.6 รองลงมาคือต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 27.58 และ28.6 และศึกษาต่อในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช./ปวท./อนุปริญญา) มีร้อยละ 20.61และ 21.0 ตามลำดับเช่นเดียวกัน

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาและฝึกอบรวม จำแนกตามรูปแบบของการศึกษาต่อ

รูปแบบของการศึกษาต่อ	ศึกษาต่อในระดับสูง		ศึกษาต่อและฝึกอบรวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์)	614	52.43	177	43.4
เรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)	206	17.59	80	19.6
แบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งและศึกษาด้วยตัวเอง)	344	29.38	146	35.8
อื่น ๆ	7	0.60	5	1.2

จากตาราง 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในรูปแบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์) มีร้อยละ 52.43 รองลงมาต้องการเรียนแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่ง ศึกษาด้วยตัวเองอีกส่วนหนึ่ง) และเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป) ร้อยละ 29.38 และ 17.58 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรวมส่วนใหญ่ต้องการศึกษาแบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์) มีร้อยละ 43.4 รองลงมาคือแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งศึกษาด้วยตัวเองอีกส่วนหนึ่ง) และเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป) ซึ่งมีร้อยละ 35.8 และ 19.6 ตามลำดับ

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรวมจำแนกตามเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	ศึกษาต่อ		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเลื่อนตำแหน่ง	454	26.64	134	24.1
เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา	1,019	59.80	339	61.0
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	561	32.92	124	22.3
เพื่อเปลี่ยนงานใหม่	438	25.70	91	16.4
เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ	946	55.52	178	32.0
เพื่อเพิ่มฐานะทางสังคม	358	21.10	67	12.1
อื่น ๆ	16	0.94	4	0.7

จากตาราง 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา มีร้อยละ 59.80 รองลงมาเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ร้อยละ 55.52 และ 32.92 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีเหตุผล เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา รองลงมาเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษและ เพื่อเลื่อนตำแหน่ง มีร้อยละ 61.0 และ ซึ่งมีร้อยละ 32.0 และ 24.1 ตามลำดับ

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละรูปแบบการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

รูปแบบการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)	512	35.0	186	33.5
การฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน)	940	64.3	364	65.5
อื่น ๆ	10	0.7	6	1.1

จากตาราง 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 64.3 รองลงมาคือ การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป) มีอยู่ร้อยละ 35.0 ส่วนผู้ที่มีความต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีรูปแบบการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน)ร้อยละ 65.5 รองลงมาคือการฝึกอบรมระยะยาว(1 เดือนขึ้นไป)ร้อยละ 33.5

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

ช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ต้องการฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดา (ในเวลาราชการ)	266	18.2	87	15.7
วันธรรมดา (นอกเวลาราชการ)	125	8.5	52	9.4
วันเสาร์	251	17.2	88	15.8
วันอาทิตย์	288	19.7	114	20.5
วันเสาร์ – วันอาทิตย์	533	36.4	214	38.5
อื่น ๆ	-	-	1	0.2

จากตาราง 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ มีร้อยละ 36.4 รองลงมาคือวัน อาทิตย์มีร้อยละ 19.7 และวันธรรมดา (ในเวลาราชการ) ร้อยละ 18.2 ส่วนผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม ในวันเสาร์ – อาทิตย์ มีร้อยละ 38.5 รองลงมาคือวันอาทิตย์ มีร้อยละ 20.5 และวันเสาร์ ร้อยละ 15.8

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

เหตุผลที่ต้องการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ต้องการฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	901	52.9	368	66.2
เพื่อการหางานทำ	406	23.8	172	30.9
เพื่อเป็นงานอดิเรก	445	26.1	200	36.0
เพื่อเปลี่ยนงานใหม่	350	20.5	157	28.2
เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ	745	43.7	290	52.2
เพื่อพบปะบุคคลใหม่	493	28.9	211	37.9
อื่น	-	-	4	0.7

จากตาราง 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ต้องการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมีร้อยละ 52.9 รองลงมาคือเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษมีร้อยละ 43.7 และเพื่อพบปะบุคคลใหม่มีร้อยละ 28.9 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมีร้อยละ 66.2 รองลงมาคือเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษมีร้อยละ 52.2 และเพื่อพบปะบุคคลใหม่มีร้อยละ 37.9 ตามลำดับ

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามเพศ

เพศ	วิธีเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น		ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	206	51	376	50.5	266	47.8	848	49.8
หญิง	198	49	368	49.5	290	52.2	856	50.2
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นส่วนใหญ่เป็นเพศ ชายมีร้อยละ 51 และหญิงร้อยละ 49 การฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นเป็นเพศชายมีร้อยละ 50.5 เป็นหญิงร้อยละ 49.5 และทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีร้อยละ 52.2 และชายร้อยละ 47.8 ตามลำดับ

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอายุ

อายุ	ศึกษาต่อในระดับสูง		วิธีการเพิ่มพูนความรู้				รวม	
			ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึก อบรม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	258	66.3	352	47.3	326	58.6	946	55.5
30 – 39 ปี	94	23.3	204	27.4	138	24.8	436	25.6
40 – 49 ปี	34	8.4	152	20.4	75	13.5	261	15.3
50 ปีขึ้นไป	8	2.0	36	4.8	17	3.1	61	3.6
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีร้อยละ 66.3 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 23.3 เพิ่มพูนและ 40 - 49 ปี มีร้อยละ 8.4 ความรู้ โดยวิธีการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีร้อยละ 47.3 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 27.4 และ 40 – 49 ปี มีร้อยละ 20.4 เพิ่มพูนความรู้ทั้งการศึกษาต่อ และ ฝึกอบรมส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีร้อยละ 58.6 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 24.8 และอายุ 40 – 49 ปี มีร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	วิธีเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับสูง		ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	280	69.3	424	57.0	344	61.9	1,048	61.5
10,000 – 20,000บาท	100	24.8	208	28.0	161	29.0	469	27.5
20,001 – 30,000บาท	20	5.0	88	11.8	42	7.6	150	8.8
สูงกว่า 30,000 บาท	4	1.0	24	3.2	9	1.6	37	2.2
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการศึกษาต่อในระดับสูง ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 69.3 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีร้อยละ 24.8 และ 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 5 ผู้ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 57.0 รองลงมามีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท มีร้อยละ 28 และ 20,001 – 30,000 บาท มีร้อยละ 11.8 ผู้ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทั้งการศึกษาต่อและฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 61.9 รองลงมามีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท มีร้อยละ 29.0 และ 20,001 – 30,000 บาท มีร้อยละ 7.6

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอาชีพ

อาชีพ	วิธีเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับ		ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อ		รวม	
	สูง				และฝึกอบรม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	40	9.9	56	7.5	52	9.4	148	8.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	38	9.4	72	9.7	61	11.0	171	10.0
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัท	144	35.6	345	46.4	203	36.5	692	40.6
ผู้ประกอบการส่วนตัว	36	8.9	164	22.0	93	16.7	293	17.2
อื่นๆ	146	36.1	107	14.1	147	26.4	400	23.5
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับสูง ส่วนใหญ่มีอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 36.1 รองลงมาคือพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้านมีร้อยละ 35.6 และข้าราชการร้อยละ 9.9 ผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้านมีร้อยละ 46.4 รองลงมาคือผู้ประกอบการส่วนตัวมีร้อยละ 22.0 และอื่นๆ ร้อยละ 14.1 ผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทั้งการศึกษาต่อและฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างห้างร้านมีร้อยละ 36.5 รองลงมามีอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 26.4 และเป็นพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้านร้อยละ 16.7

ตอนที่ 1.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม

ตาราง 20 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม
ต่อหลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม

หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.16	1.02	มาก
2 การพัฒนาบุคลิกภาพ	4.03	1.04	มาก
3 ภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส)	3.88	1.1	มาก
4 การสอนเสริมภาษาอังกฤษ	3.83	1.15	มาก
5 เทคนิคการนำเสนอผลงาน	3.69	1.11	มาก
6 การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	3.68	1.2	มาก
7 เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.67	1.08	มาก
8 จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	3.66	1.13	มาก
9 การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	3.66	1.16	มาก
10 การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	3.64	1.22	มาก
11 การสร้างเว็บ	3.62	1.25	มาก
12 โปรแกรมวินโดวส์ออฟฟิศ	3.6	1.25	มาก
13 เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	3.59	1.1	มาก
14 การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	3.57	1.25	มาก
15 การจัดการธุรกิจขนาดย่อม	3.55	1.21	มาก
16 โปรแกรมโฟโต้ช้อป	3.55	1.25	มาก
17 การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	3.54	1.25	มาก
18 โปรแกรมมอโตแคท	3.5	1.25	มาก
19 โปรแกรมมอโตแวย์	3.5	1.26	มาก
20 การถ่ายภาพดิจิทัล/วีดีทัศน์	3.49	1.24	ปานกลาง
21 โปรแกรม 3 ดี	3.49	1.26	ปานกลาง
22 เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	3.48	1.23	ปานกลาง
23 การจัดทำรายงานประจำปี	3.47	1.12	ปานกลาง
24 การผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.46	1.1	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

หลักสูตรหารฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
25 การสอนเสริมคณิตศาสตร์	3.42	1.11	ปานกลาง
26 การบัญชีสำหรับธุรกิจ	3.41	1.25	ปานกลาง
27 ขนมหไทย	3.39	1.25	ปานกลาง
28 เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.36	1.12	ปานกลาง
29 สถิติเพื่อการวิจัย	3.36	1.16	ปานกลาง
30 ขนมอบ/เบเกอรี่	3.36	1.24	ปานกลาง
31 อาหารไทย	3.36	1.25	ปานกลาง
32 การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์	3.35	1.31	ปานกลาง
33 ออกแบบตกแต่งภายใน	3.34	1.22	ปานกลาง
34 การเขียนโครงการเพื่อขอทุนการวิจัย	3.33	1.19	ปานกลาง
35 การสอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)	3.32	1.16	ปานกลาง
36 พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	3.27	1.23	ปานกลาง
37 เลขานุการยุคใหม่	3.27	1.23	ปานกลาง
38 การซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า	3.25	1.22	ปานกลาง
39 การผลิตฟอรั่มเจอร์	3.19	1.24	ปานกลาง
40 การทำผ้ามัดย้อม/ผ้าบาติก	3.18	1.19	ปานกลาง
41 การผสมเครื่องดื่ม	3.18	1.22	ปานกลาง
42 การซ่อมบำรุงปรับอากาศ	3.18	1.26	ปานกลาง
43 การจัดดอกไม้	3.18	1.28	ปานกลาง
44 การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.17	1.2	ปานกลาง
45 การประดิษฐ์ของชำร่วย	3.14	1.21	ปานกลาง
46 การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.13	1.17	ปานกลาง
47 การเป็นมัคคุเทศก์	3.13	1.27	ปานกลาง
48 การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.12	1.22	ปานกลาง
49 การรังวัด/การทำแผนที่	3.11	1.19	ปานกลาง
50 การบริการอาหารจัดโต๊ะอาหาร	3.1	1.22	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
51 การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.09	1.18	ปานกลาง
52 นาฏศิลป์/ดนตรี	3.08	1.25	ปานกลาง
53 การแยกสีทางการพิมพ์	3.07	1.18	ปานกลาง
54 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.07	1.22	ปานกลาง
55 อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.06	1.27	ปานกลาง
56 การเดินแอโรบิค	3.04	1.22	ปานกลาง
57 การฝึกโยคะ	3.03	1.24	ปานกลาง
58 อาหารมังสวิรัต	3.01	1.23	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากมี 19 หลักสูตร และระดับปานกลาง 45 หลักสูตร การฝึกอบรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รองลงมาคือ การพัฒนาบุคลิกภาพ และภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ตามลำดับ

ตอนที่ 1.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตาราง 21 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	3.82	1.16	มาก
2 วิทยาการคอมพิวเตอร์	3.68	1.3	มาก
3 การท่องเที่ยว	3.6	1.23	มาก
4 ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.54	1.29	มาก
5 การโรงแรม	3.46	1.2	ปานกลาง
6 การตลาด – การตลาดระหว่างประเทศ	3.42	1.21	ปานกลาง
7 การจัดการ – การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.4	1.17	ปานกลาง
8 ระบบสารสนเทศ	3.35	1.18	ปานกลาง

ตาราง 21 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความ ต้องการ
9 การเงิน	3.34	1.18	ปานกลาง
10 การจัดการ – การจัดการสำนักงาน	3.32	1.2	ปานกลาง
11 การบัญชี	3.28	1.2	ปานกลาง
12 เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.27	1.28	ปานกลาง
13 การบัญชี – การสอบบัญชี	3.25	1.24	ปานกลาง
14 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3.23	1.34	ปานกลาง
15 อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร	3.2	1.29	ปานกลาง
16 วิศวกรรมโยธา	3.17	1.27	ปานกลาง
17 วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง	3.17	1.27	ปานกลาง
18 อาหารและโภชนาการ	3.17	1.29	ปานกลาง
19 เทคโนโลยีการพิมพ์	3.15	1.29	ปานกลาง
20 ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า	3.09	1.22	ปานกลาง
21 วิศวกรรมอุตสาหการ	3.09	1.26	ปานกลาง
22 เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.09	1.28	ปานกลาง
23 ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.08	1.2	ปานกลาง
24 วิศวกรรมเครื่องกล	3.08	1.26	ปานกลาง
25 เกมอุตสาหกรรม	3.08	1.32	ปานกลาง
26 เทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.06	1.31	ปานกลาง
27 วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	3.04	1.27	ปานกลาง
28 เคมี	3.02	1.25	ปานกลาง
29 วิศวกรรมสำรวจ	3.01	1.27	ปานกลาง
30 วิศวกรรมสิ่งทอ	3	1.26	ปานกลาง
31 คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	2.99	1.18	ปานกลาง
32 คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์	2.97	1.22	ปานกลาง
33 วิศวกรรมอุตสาหการ – เครื่องมือกล	2.97	1.32	ปานกลาง
34 คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์	2.96	1.2	ปานกลาง
35 เคมีวิเคราะห์	2.96	1.23	ปานกลาง

ตาราง 21 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
36 เทคโนโลยีเครื่องกล	2.96	1.31	ปานกลาง
37 เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.95	1.29	ปานกลาง
38 วิศวกรรมอุตสาหกรรม – ออกแบบการผลิต	2.95	1.29	ปานกลาง
42 เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน	2.89	1.24	ปานกลาง
43 เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	2.85	1.23	ปานกลาง
44 ออกแบบเครื่องเรือน	2.85	1.24	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในระดับมากมี 4 สาขา ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว และภาษาอังกฤษธุรกิจ นอกจากนี้อยู่ในระดับปานกลาง 40 สาขา

1.3 กลุ่มผู้นำชุมชน

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ และเขตที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	93	77.50
	หญิง	27	22.50
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	11	9.17
	30 - 39 ปี	41	34.17
	40 - 49 ปี	42	35.00
	50 ปีขึ้นไป	26	21.67
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	11	9.17
	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	29	24.17
	ปวช.หรือเทียบเท่า	15	12.50
	ปวส.หรือเทียบเท่า	10	8.30
	ปริญญาตรี	46	38.33
	อื่น ๆ	9	7.50

ตาราง 22 (ต่อ)

	ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท	41	34.17
	10,000 - 20,000 บาท	61	50.83
	20,001 - 30,000 บาท	10	8.33
	สูงกว่า 30,000 บาท	8	6.67
	นักธุรกิจ	12	10.00
	นักการเมือง	4	3.33
	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	1	0.83
	ศก. / ศษ.	24	20.00
	พระ / นักบวช	5	4.17
	ผู้บริหารต่าง ๆ	5	4.17
	ครู	1	0.83
	ผู้นำกลุ่ม / ศูนย์	24	20.00
	อื่น ๆ	44	36.67
สังกัดเขต	สาทร	18	15.00
	บางรัก	13	10.83
	คลองเตย	24	20.00
	บางคอแหลม	20	16.67
	ปทุมวัน	15	12.50
	คลองสาน	8	6.67
	ธนบุรี	9	7.50
	ทุ่งครุ	13	10.83
รวม		120	100

จากตาราง 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 77.5 มีอายุ 40 - 49 ปี ร้อยละ 35 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 38.33 มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท ร้อยละ 50.83 มีอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 36.67 และอยู่เขตคลองเตย ร้อยละ 20.00

ตอนที่ 1.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของความต้องการการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน

ความต้องการการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ความสำคัญของการพัฒนาชุมชน		
สำคัญมาก	77	64.17
สำคัญ	43	35.83
ไม่สำคัญ	-	-
ความต้องการการศึกษาต่อระดับสูง		
ต้องการ	106	88.33
ไม่ต้องการ	14	11.67
ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม		
ต้องการมาก	39	32.50
ต้องการ	73	60.83
ไม่ต้องการ	8	6.67
การพัฒนาและการฝึกอบรมคนในชุมชน		
ควรพัฒนามาก	55	45.83
ควรพัฒนา	63	52.50
ไม่ควรพัฒนา	2	1.67
รวม	120	100

จากตาราง 23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาชุมชนมีความสำคัญมาก มีร้อยละ 64.17 โดยต้องการศึกษาต่อระดับสูงมีร้อยละ 88.33 ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมร้อยละ 60.83 และส่วนใหญ่คิดว่าควรพัฒนาและฝึกอบรมคนในชุมชน มีร้อยละ 52.5

ตอนที่ 1.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน

ตาราง 24 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อวิธีการพัฒนาบุคลากร

วิธีการพัฒนาบุคลากร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1. การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน	3.35	0.67	ปานกลาง
2. การอบรมภายในหน่วยงาน	2.98	0.77	"
3. การอบรมในสถาบันฝึกอบรม	3.36	0.70	"
4. การศึกษาต่อ (ตริ . โท . เอก ฯลฯ)	3.29	0.78	"
5. การศึกษาระยะสั้น	3.32	0.72	"
6. การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่าง ๆ	3.48	0.63	"
7. การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย	3.36	0.63	"
8. การศึกษาดูงาน	3.46	0.66	"
9. การประชุม / สัมมนา / อบรม	3.38	0.64	"

จากตาราง 24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการพัฒนาบุคลากรทุก ๆ วิธีในระดับปานกลาง

ตอนที่ 1.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการอบรม

ตาราง 25 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อหลักสูตรการฝึกอบรม

อันดับ	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	4.30	0.72	มาก
2	การพัฒนาบุคลิกภาพ	4.23	0.62	มาก
3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.21	0.68	มาก
4	สอนเสริมภาษาอังกฤษ	4.17	0.68	มาก
5	การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.17	0.73	มาก
6	การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	4.15	0.83	มาก

ตาราง 25 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
7	การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์	4.15	0.69	มาก
8	การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ	4.12	0.78	มาก
9	จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	4.09	0.78	มาก
10	การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	4.05	0.84	มาก
11	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	4.04	0.85	มาก
12	ขนมไทย	4.04	0.71	มาก
13	อาหารไทย	4.03	0.73	มาก
14	เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	4.02	0.73	มาก
15	การประดิษฐ์ของชำร่วย	4.01	0.77	มาก
16	การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.99	0.79	มาก
17	เทคนิคการนำเสนอผลงาน	3.98	0.76	มาก
18	เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	3.97	0.84	มาก
19	การจัดดอกไม้	3.97	0.72	มาก
20	การผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.95	0.80	มาก
21	การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.94	0.81	มาก
22	การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	3.94	0.86	มาก
23	การถ่ายภาพดิจิทัล	3.93	0.80	มาก
24	โปรแกรมวินโดว / ออฟฟิศ	3.92	0.81	มาก
25	การเดินแอโรบิก	3.91	0.86	มาก
26	การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย	3.90	0.94	มาก
27	ขนมอบ / เบเกอรี่	3.88	0.79	มาก
28	การจัดทำรายงานประจำปี	3.84	0.88	มาก
29	การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.84	1.00	มาก
30	ภาษาต่างประเทศ (จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส)	3.83	0.94	มาก
31	เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.82	0.78	มาก
32	การทำผ้ามัดย้อม / ผ้าปาติค	3.80	0.88	มาก

ตาราง 25 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
33	การผลิตเฟอร์นิเจอร์	3.79	0.79	มาก
34	การสร้างเว็บ	3.78	0.86	มาก
35	เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.75	0.92	มาก
36	การจัดการธุรกิจขนาดย่อม	3.74	0.85	มาก
37	สอนเสริมคณิตศาสตร์	3.73	0.73	มาก
38	การบัญชีสำหรับธุรกิจ	3.73	0.91	มาก
39	การออกแบบตกแต่งภายใน	3.72	0.83	มาก
40	การเป็นนักกฎหมาย	3.72	0.79	มาก
41	โปรแกรม 3 ดี	3.71	0.80	มาก
42	โปรแกรมโฟโต้ช้อป	3.70	0.84	มาก
43	โปรแกรมออโต้แคท	3.70	0.88	มาก
44	สถิติเพื่อการวิจัย	3.67	0.85	มาก
45	โปรแกรมออโต้แวร์	3.67	0.90	มาก
46	นาฏศิลป์ / คนตรี	3.66	0.85	มาก
47	การฝึกโยคะ	3.65	0.83	มาก
48	การบริการอาหารและการจัดโต๊ะอาหาร	3.65	0.88	มาก
49	การผสมเครื่องคัม	3.65	0.89	มาก
50	เลขานุการยุคใหม่	3.64	0.91	มาก
51	การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.63	0.83	มาก
52	การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.59	0.78	มาก
53	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	3.59	0.84	มาก
54	การแยกสีทางการพิมพ์	3.55	0.84	มาก
55	สอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ , เคมี , ชีวะ)	3.52	0.84	มาก
56	การรังวัด / การทำแผนที่	3.50	0.95	มาก
57	อาหารมังสวิรัต	3.46	0.95	ปานกลาง
58	อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.40	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 25 พบว่าหลักสูตรทั้ง 58 หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 56 หลักสูตร ตามลำดับดังตาราง โดยอันดับ 1 ถึง 5 ได้แก่ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอนเสริมภาษาอังกฤษ และการซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนอาหารมังสวิรัต และอาหารสำหรับผู้ป่วยมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตอนที่ 1.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ

ตาราง 26 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

อันดับ	สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	4.31	0.67	มาก
2	สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.07	0.79	มาก
3	สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3.94	0.80	มาก
4	สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.91	0.80	มาก
5	สาขาวิชาการเงิน	3.88	0.81	มาก
6	สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	3.88	0.77	มาก
8	สาขาวิชาการบัญชี	3.85	0.83	มาก
9	สาขาวิชาการท่องเที่ยว	3.82	0.83	มาก
10	สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	3.82	0.81	มาก
11	สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี	3.78	0.85	มาก
12	สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.75	0.88	มาก
13	สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	3.75	0.85	มาก
14	สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	3.72	0.94	มาก
15	สาขาวิชาการโรงแรม	3.70	0.90	มาก
16	สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ	3.69	0.88	มาก
17	สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.66	0.80	มาก
18	สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	3.65	0.88	มาก
19	สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.61	0.78	มาก
21	สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	3.58	0.86	มาก

ตาราง 26 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
22	สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.58	0.83	มาก
23	สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	3.53	0.85	มาก
24	สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.50	0.82	มาก
25	สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3.49	0.81	ปานกลาง
26	สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมทั่วไป	3.49	0.79	ปานกลาง
27	สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	3.46	0.86	ปานกลาง
28	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม-เครื่องมือกล	3.44	0.87	ปานกลาง
29	สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	3.43	0.90	ปานกลาง
30	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม-เชื่อมประกอบ	3.40	0.88	ปานกลาง
31	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.38	0.90	ปานกลาง
32	สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	3.36	0.93	ปานกลาง
33	สาขาวิชาออกแบบเครื่องเรือน	3.36	0.81	ปานกลาง
34	สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์	3.35	0.87	ปานกลาง
35	สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ	3.33	0.90	ปานกลาง
36	สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ	3.33	0.91	ปานกลาง
37	สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ	3.33	0.83	ปานกลาง
38	สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	3.33	0.86	ปานกลาง
39	สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.32	0.92	ปานกลาง
40	สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	3.32	0.92	ปานกลาง
41	สาขาวิชาเคมี	3.24	0.89	ปานกลาง
42	สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์	3.21	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่าสาขาที่ต้องการศึกษาต่อทั้ง 42 สาขาที่ผู้นำชุมชนมีความต้องการในระดับมากมี 24 สาขา โดยจัดลำดับที่ 1 ถึง 5 ได้แก่ สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาการเงิน ส่วนสาขาที่ผู้นำชุมชนมีความต้องการในระดับปานกลางมี 18 สาขา

1.4 สรุปคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 1.4.1 กลุ่มบุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะของบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

ข้อ 1) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ควรมีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนดังนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- จัดการอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	31
- อยากให้จัดการอบรมวิชาต่าง ๆ	15
- แนะนำความรู้ในการประกอบอาชีพไปสู่ชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง โดยรอบให้ทั่วถึง	10
- ก่อรเปิดศูนย์การพัฒนาชุมชนขึ้นที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	10
- มีการประชาสัมพันธ์กับชุมชน	10
- ปลุกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาในสถาบันมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน	7
- ควรจะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาชุมชน	6
- เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ต้องการเข้ามาเรียน โดยเปิดรับสมัครนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ ให้มากกว่านี้เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนตามแขนงวิชาที่ตนเองต้องการ	6
- ด้านสาธารณสุข สุขภาพ ความเป็นอยู่ อาจเพิ่มที่ออกกำลังกายให้มากขึ้น	5
- พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	5
- ให้วิทยาการเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้แก่ชุมชน	5
- ให้การอบรม ในการที่จะพัฒนาธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจ เช่น ธุรกิจ SME	5
- รณรงค์ป้ายประกาศ ในที่ชุมชน	5
- จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับเด็กยากจน	4
- ส่งเสริมในด้าน IT	4
- จัดอบรมเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงาน	4
- ผลิตบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำมาพัฒนาประเทศชาติให้รุ่งเรืองก้าวหน้า	4
- อบรมด้านอาหารและโภชนาการ ด้านไฟฟ้า เครื่องยนต์ และคอมพิวเตอร์	4
- ในวันสำคัญทางศาสนา/วันหยุดราชการควรจัดให้นักศึกษาและคณะอาจารย์มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน เช่นปลูกต้นไม้ ทำสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ	4
- จัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาชุมชน	4
- ช่วยเป็นวิทยากรไปบรรยายให้กับชุมชน	3

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ในการพัฒนานวัตกรรมให้แก่ผู้อยู่ในชุมชน	3
- สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาชุมชน	2
- พัฒนาความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ให้ชุมชนและด้านภาษาอังกฤษ	2
- ควรจะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลสามารถให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาค้นคว้าได้จากห้องสมุด	2
- จัดให้นักศึกษากระจายความรู้สู่ชุมชน	2
- ให้ความรู้พัฒนาคมนาคมในชนบท	2
- เป็นสถาบันสนับสนุนด้านกีฬาต่าง ๆ ให้กลับชุมชนใกล้เคียง	2
- ออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน	2
- แนะนำความรู้การพัฒนาชุมชนให้ทราบโดยทั่วถึงกัน	1
- การสร้างสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสนใจและนำไปเป็นตัวอย่าง	1
- ควรมีการตั้งโรงงานขึ้นมาจริง ๆ เพื่อให้นักศึกษาที่จบ ได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในโรงงานที่ทางสถาบันฯ จัดตั้งขึ้น	1
- จัดหางบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนเพื่อให้มีความเป็นอยู่ดี	1
- การฝึกอบรมให้กับกลุ่มแม่บ้าน และฝึกงานทางด้านช่างให้กับบุคคลที่ว่างงานในชุมชน	1
- ควรจัดให้มีการอบรมการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมให้กับชุมชนใกล้เคียง	1
- อธิบายถึงประโยชน์ของอาชีพต่าง ๆ ให้กับประชาชนได้รับรู้	1
- ควรให้การฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาดูงาน	1
- เข้าไปทำความเข้าใจในทุก ๆ ด้านให้มาก่อนในชุมชน	1
- ควรจะนำเทคโนโลยีที่มีประโยชน์มาเผยแพร่และสร้างเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	1
- การฝึกอบรมแนะแนวทางการศึกษาต่อ ตามสาขาวิชาที่ตนถนัด	1
- จัดสอนวิชาการให้กับนักศึกษาที่อยู่ในชุมชนระหว่างปิดภาคเรียน	1

ข้อ 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมและอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรมีการจัดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามผลจากครั้งที่ผ่านมา	18
- ควรจัดฝึกอบรม อาชีพ ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนได้ โดยจัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม ค่าบำรุงการศึกษาก็น่าจะอยู่ในราคาที่ประชาชนที่ค่อนข้างขัดสนพอจ่ายได้	12
- ควรจัดเตรียมเนื้อหาและอุปกรณ์การฝึกอบรมให้พร้อมอีกทั้งมีวิทยากรที่พูดแล้วผู้ฟังสนใจ	12

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรมีการสำรวจความต้องการในแต่ละชุมชน	10
- ควรจัดทำกลุ่มสหกรณ์เพื่อจัดจำหน่ายสินค้า	10
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี	8
- ควรมีการโฆษณาและบอกถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม มีการมอบประกาศนียบัตรเพื่อที่จะนำไปประกอบการหางานทำ	6
- ควรจัดในวันที่ทุกคนสะดวกมาร่วมงานและเดินทางสะดวก	6
- ควรมีทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติพร้อมกันไป	5
- ควรมีหนังสือคู่มือให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย	4
- ควรมีการอบรมเรื่องเทคโนโลยี ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วย	4
- ควรจัดฝึกอบรมในเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	2
- ควรเปิดการอบรมและมีการติดตามประเมินผลด้วย	2
- ควรพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนและระบบ	2
- ควรจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษา	2
- ควรมีการจัดการฝึกอบรมแบบครบวงจรและทั่วถึง	2
- ควรมีการเข้าค่ายเพื่อร่วมกิจกรรมฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ	2
- ควรให้ข้อมูลที่เหมาะสมพอต่อความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	2
- ควรมีการฝึกอบรมการทำจิตใจให้สงบ	1
- ควรลงไปในพื้นที่ของแต่ละชุมชนที่จะได้ใกล้ชิดกับชุมชนให้มากขึ้น	1
- ระหว่างการฝึกอบรมควรมีกิจกรรมนันทนาการด้วย	1
- ควรเปิดอบรมฟรี อาจจะเป็นการสอบสัมภาษณ์ คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาฝึกอบรม	1
- ควรมีการอบรมทางด้านปัญหาครอบครัว/เพศสัมพันธ์/ยาเสพติด /การอยู่ร่วมกันในสังคม	1
- การฝึกอบรมควรฝึกให้ตรงกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีจะได้ช่วยด้านงบประมาณและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ	1

กล่าวโดยสรุปคือ กลุ่มบุคคลทั่วไปคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพควรมีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านการศึกษา ควรมีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับเด็กยากจน มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อตามสาขาวิชาที่ถนัด เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ต้องการเข้ามาเรียนได้เรียนตามสาขาวิชาที่ต้องการ โดยการเปิดรับให้มากขึ้น มีการให้การศึกษาค้นคว้าและศึกษาดูงาน นำวิทยาการและ

เทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมทั้งด้านสารสนเทศมาเผยแพร่แก่ชุมชน โดยให้อาจารย์ในสถาบันเป็นวิทยากรบรรยาย หรือจัดให้นักศึกษาเป็นผู้กระจายความรู้สู่ชุมชน โดยการปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาในสถาบันมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน

ด้านการฝึกอบรม มหาวิทยาลัยควรเปิดเป็นศูนย์การพัฒนาชุมชนขึ้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมระยะสั้น และระยะยาว เพื่อทำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือพัฒนาไปเป็นธุรกิจขนาดย่อม ซึ่งหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการ ได้แก่ ด้านอาหาร โภชนาการ ไฟฟ้า เครื่องยนต์ คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ การพัฒนาบุคลากร การสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ และอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทักษะในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพแก่ชุมชนซึ่งจะนำพาประเทศชาติให้รุ่งเรืองก้าวหน้า

ด้านสาธารณสุข ควรจัดให้มีการออกกำลังกาย มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เพื่อทำให้คนในชุมชนมีสุขภาพแข็งแรง ควรมีการอบรมทางด้านปัญหาครอบครัว เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ด้านสิ่งแวดล้อม ควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนส่วนรวม เช่น จัดให้มีการปลูกต้นไม้ ทำสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนา/วันหยุดราชการ มีการประชาสัมพันธ์ มีณรงค์ ทำป้ายประกาศเพื่อให้ เกิดความเป็นระเบียบ และสวยงาม ซึ่งการพัฒนานี้จะขยายผลไปถึงการพัฒนาชนบท การออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน

คำแนะนำด้านการฝึกอบรม ควรจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามผล โดยมีการสำรวจความต้องการของแต่ละชุมชนก่อนแล้วจึงจัดฝึกอบรมอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน โดยจัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนักในการอบรมควรมีการจัดเตรียมเนื้อหาเอกสาร และอุปกรณ์ โดยมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติพร้อม ๆ กัน ระหว่างอบรมควรมีกิจกรรมนันทนาการด้วย เมื่ออบรมเสร็จควรมีการมอบประกาศนียบัตรด้วยเพื่อนำไปใช้ประกอบการทำงาน การจัดควรจัดในวันที่ทุกคนสะดวกมาร่วมงาน และเดินทางสะดวก โดยมีการประชาสัมพันธ์ และบอกถึงค่าใช้จ่ายในกรณีที่เปิดอบรมฟรีได้ควรมีการสอบถาม คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการฝึกอบรม ควรฝึกอบรมให้ตรงกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีจะได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณ และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

ตอนที่ 1.4.2 กลุ่มผู้นำชุมชน

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชน แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

ข้อ1) หลักสูตรการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับหลักการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการให้จัดเพิ่มเติม มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ฝึกอบรมวิชาชีพ	13
- อบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยี	3
- มนุษย์สัมพันธ์	1
- สมุนไพรไทย	1
- ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจากผลไม้	1
- ออกแบบผลิตภัณฑ์	1
- การทำอุปกรณ์ผลิตสินค้าท้องถิ่น	1
- จัดกิจกรรมกีฬา	1
- การทำงานเป็นทีม	1
- อบรมกฎหมายใหม่ให้กับประชาชน	1
- วิทยุสื่อสาร	1
- การพูดต่อหน้าชุมชน	1
- ศิลปะป้องกันตัว	1
- บริหารการตลาด	1
- การซ่อมจักเย็บผ้า	1

ข้อ2) การพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับบทบาทสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- สถาบันควรเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาชุมชน	14
- จัดให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติงานได้	12
- ควรรับนักศึกษาในเขตพื้นที่บริการเข้าศึกษาต่อในสถาบันฯ	5

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- การให้ความรู้แก่ชุมชนหลายๆด้าน	4
- การออกไปให้ความรู้กับประชาชนนอกสถานที่	4
- แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน	4
- ควรจัดให้มีการลงสำรวจความต้องการของคนในชุมชนเพื่อให้สอดคล้อง	4
- จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	1
- การส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย	1
- จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1
- ควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาชุมชน	1
- เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในลักษณะของธุรกิจ	1

ข้อ3) ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม คือ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรจัดฝึกอบรมให้ครบทุกหลักสูตรและสม่ำเสมอ	6
- การอบรมควรมีการฝึกปฏิบัติจริง	4
- การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4
- ผู้นำชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดการฝึกอบรม	4
- การจัดอบรมควรมีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน	3
- จัดให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน	3
- ควรอบรมหลักสูตรระยะสั้นๆ และมีการประชาสัมพันธ์	3
- การอบรมควรให้ความรู้กับบุคลากรในชุมชนทุกวัย	2

กล่าวโดยสรุป คือ หลักสูตรที่ทางสถาบันจะจัดอบรมควรเป็นหลักสูตรที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน โดยส่วนใหญ่เน้นไปที่หลักสูตรการฝึกอบรมที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว และควรมีการจัดให้มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์เหล่านี้ด้วย หลักสูตรที่จัดอบรมควรจัดให้มีการฝึกปฏิบัติจริงประกอบด้วย โดยทางสถาบันฯ ควรมีการจัด

สถานที่ฝึกอบรม หรือออกไปให้ความรู้นอกสถานที่ โดยมีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อให้ ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน

หลักสูตรที่จัดอบรมควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการติดตามประเมินผล และควรมี การให้การส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อทำให้เกิดรูปธรรมที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ จริง สถาบันควรมีการลงไปสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรให้ เหมาะสม และตรงกับความต้องการ และสภาพของแต่ละชุมชน หลักสูตรการอบรมควรจัดขึ้นใน วันหยุดราชการเพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมมีความพร้อมที่จะเข้ารับการฝึกอบรมจากทางสถาบันฯ เนื่องจากเวลาที่ต้องออกไปประกอบอาชีพไม่สอดคล้องกับเวลาการจัดการฝึกอบรม และควรมีการอ บรมในแต่ละชุมชนเพื่อความทั่วถึงของการให้ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน

สถาบันฯ ควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำทางการศึกษา และควรมีการรับนักศึกษาในเขต พื้นที่บริการเข้ารับการศึกษาศาสนาในสถาบันฯ เพิ่มมากขึ้น และควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนในชุมชน ได้แก่ ปัญหาเสพติด เพศสัมพันธ์ การขอใช้ความรุนแรง เป็นต้น พร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมให้กับเยาวชน เช่น คณิต กีฬา จัดให้เกิดกิจกรรมแข่งขัน ทางทักษะวิชาการ และวิชาชีพ และนักศึกษาเข้าร่วมพัฒนาชุมชนเพื่อให้สถาบันกับผู้นำชุมชนใน เขตพื้นที่บริการควรมีการร่วมมือกันในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชน โดยสถาบันเป็นศูนย์ กลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนและผู้นำชุมชน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2.2 ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ

ตอนที่ 2.3 ข้อมูลด้านนโยบายและแผนพัฒนายุทธศาสตร์ของสถานประกอบการ

ตอนที่ 2.4 ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ในด้านการรับบริการวิชาการ

ตอนที่ 2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะงาน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน	ผู้จัดการ	314	33.4
	หัวหน้าแผนก	383	40.7
	อาจารย์	22	2.3
	อื่น ๆ	222	23.6
เพศ	ชาย	563	57.5
	หญิง	416	42.5
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	301	30.5
	30 – 39 ปี	419	42.4
	40 – 49 ปี	197	19.9
	50 ปีขึ้นไป	71	7.2
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	127	13.0
	ปริญญาตรี	694	70.9
	ปริญญาโท	142	14.5
	อื่นๆ	16	1.6
ลักษณะงาน	หัวหน้าหน่วยงาน	182	20.4
	พนักงาน	452	50.5
	ฝึกงาน/ฝึกสอน	162	18.1
	อื่นๆ	98	11.0

จากตาราง 27 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นหัวหน้าแผนก ร้อยละ 40.7 เป็นเพศชาย ร้อยละ 57.5 มีอายุ 30-39 ปี ร้อยละ 42.4 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 70.9 และที่จบการศึกษาจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ เป็นพนักงานร้อยละ 50.5

ตอนที่ 2.2 ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ

ตาราง 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งของสถานประกอบการ

ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ที่ตั้งสถานประกอบการ		
กรุงเทพฯ	682	77.0
ต่างจังหวัด	204	23.0
ประเภทของสถานประกอบการ		
รัฐบาล	77	7.8
รัฐวิสาหกิจ	59	6.0
เอกชน	829	84.3
อื่นๆ	18	1.8
ประเภทของกิจการ		
ด้านการศึกษา	97	10.0
ด้านอุตสาหกรรม	482	49.7
ด้านพาณิชย์-ธุรกิจ	143	14.7
ด้านงานบริการ	178	18.4
อื่น ๆ	70	7.2
ระดับการศึกษาของบุคลากรส่วนใหญ่ (60%)		
ปวช. หรือเทียบเท่า	187	19.9
ปวส. หรือเทียบเท่า	278	29.6
ปริญญาตรี	401	42.7
อื่น ๆ	73	7.8

จากตาราง 28 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 77.0 เป็นสถานประกอบการประเภทเอกชนร้อยละ 84.3 เป็นสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม ร้อยละ 49.7 เป็นสถานประกอบการที่มีบุคลากรมากกว่า 300 คนร้อยละ 29.0 และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.7

ตอนที่ 2.3 ข้อมูลด้านนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ

ตาราง 29 จำนวนและร้อยละของบุคลากรตามแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวช. หรือเทียบเท่า	123	12.5
ปวส. หรือเทียบเท่า	312	31.6
ปริญญาตรี	522	52.9
อื่น ๆ	30	3.0

จากตาราง 29 พบว่าสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.2 มีแผนรับอัตรากำลังคนที่มีการศึกษาระดับปริญญา รองลงมา ร้อยละ 31.6 และ 12.5 รับผู้มีการศึกษาระดับปวส. หรือเทียบเท่า และ ปวช. หรือเทียบเท่า ตามลำดับ

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานวิศวกรรมศาสตร์

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	157	81.8
สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	1.0
วิทยาศาสตร์	5	2.6
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	2.6
คหกรรมศาสตร์	1	0.5
ศิลปศาสตร์	1	0.5
บริหารธุรกิจ	21	11.0

จากตาราง 30 พบว่าสถานประกอบการสายงานวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.8 มีแผนรับอัตรากำลังคน กลุ่มบุคคลสายงานวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 11.0 และ 2.6 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มบุคคลสายงานบริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ และ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม เท่ากัน ตามลำดับ

ตาราง 31 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตราค่าจ้างคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานบริหารธุรกิจ

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	58	30.7
วิทยาศาสตร์	1	0.5
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	6.9
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	1.6
คหกรรมศาสตร์	8	4.3
ศิลปศาสตร์	5	2.6
บริหารธุรกิจ	101	53.4

จากตาราง 31 พบว่าสถานประกอบการสายงานบริหารธุรกิจ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.4 มีแผนรับอัตราค่าจ้างคน กลุ่มบริหารธุรกิจ รองลงมาร้อยละ 30.7 และ 6.9 มีแผนรับอัตราค่าจ้างคนกลุ่ม วิศวกรรมศาสตร์ และ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตราค่าจ้างคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	67	57.3
สถาปัตยกรรมศาสตร์	1	0.9
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	21	17.9
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	2.6
คหกรรมศาสตร์	2	1.7
ศิลปศาสตร์	2	1.7
บริหารธุรกิจ	21	17.9

จากตาราง 32 พบว่าสถานประกอบการสายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.3 มีแผนรับอัตราค่าจ้างคนสายงานวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาร้อยละ 17.9 มีแผนรับอัตราค่าจ้างคนกลุ่มสายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ตามลำดับ

ตาราง 33 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสาขานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สาขางานคหกรรมศาสตร์

สาขางานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	15	10.0
วิทยาศาสตร์	12	8.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	14	9.3
เทคโนโลยีสารสนเทศ	11	7.4
คหกรรมศาสตร์	53	35.3
ศิลปศาสตร์	14	9.3
บริหารธุรกิจ	31	20.7

จากตาราง33 พบว่าสถานประกอบการสาขางานคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.3 มีแผนรับอัตรากำลังคนสาขางานคหกรรมศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 20.7 และ 10.0 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มสาขางานบริหารธุรกิจ และ วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง 34 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสาขานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สาขางานศิลปศาสตร์

สาขางานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	14	17.3
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	8	9.9
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	3.7
คหกรรมศาสตร์	6	7.4
ศิลปศาสตร์	6	7.4
บริหารธุรกิจ	44	54.3

จากตาราง 34 พบว่าสถานประกอบการสาขางานศิลปศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.3 มีแผนรับอัตรากำลังคนสาขางานบริหารธุรกิจ รองลงมา ร้อยละ 17.3 และ 9.9 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มสาขางานวิศวกรรมศาสตร์ และ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานสถาปัตยกรรมศาสตร์

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	4	36.4
วิทยาศาสตร์	5	9.1
เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	9.1
บริหารธุรกิจ	5	45.4

จากตาราง 35 พบว่าสถานประกอบการสายงานสถาปัตยกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.4 มีแผนรับอัตรากำลังคนสายงานบริหารธุรกิจ รองลงมาร้อยละ 36.4 และ 9.1 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มสายงานวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศเท่ากัน ตามลำดับ

ตาราง 36 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงานเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	11	14.3
สถาปัตยกรรมศาสตร์	1	1.3
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1	1.3
เทคโนโลยีสารสนเทศ	53	68.8
ศิลปศาสตร์	2	2.6
บริหารธุรกิจ	9	11.7

จากตาราง 36 พบว่าสถานประกอบการสายงานเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.8 มีแผนรับอัตรากำลังคนสายงานเทคโนโลยีสารสนเทศรองลงมาร้อยละ 14.3 และ 11.7 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มสายงานวิศวกรรมศาสตร์ และ บริหารธุรกิจตามลำดับ

ตาราง 37 จำนวนและร้อยละของแผนรับอัตรากำลังคนในสถานประกอบการ จำแนกตามสายงาน เฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สายงานวิทยาศาสตร์

สายงานวิชาเฉพาะที่ต้องการรับ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	45	55.5
วิทยาศาสตร์	14	17.3
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2	2.5
บริหารธุรกิจ	2	24.7

จากตาราง 37 พบว่าสถานประกอบการสายงานวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.5 มีแผนรับอัตรากำลังคนสายงานวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาร้อยละ 24.7 และ 17.3 มีแผนรับอัตรากำลังคนกลุ่มสายงานบริหารธุรกิจ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง 38 จำนวนและร้อยละของความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ จำแนกตามวิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนา	จำนวน	ร้อยละ
ฝึกอบรมระยะสั้นภายในองค์กร	478	48.6
ฝึกอบรมระยะสั้นภายนอกองค์กร	212	21.5
สนับสนุนให้ศึกษาต่อ หลักสูตรนอกเวลา	100	10.2
จัดสัมมนา/กิจกรรมกลุ่มย่อย	121	12.3
ศึกษาดูงาน นอกองค์กร	56	5.7
อื่น ๆ	17	1.7

จากตาราง 38 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.6 ต้องการพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการด้วยวิธีฝึกอบรมระยะสั้นภายในองค์กร รองลงมาร้อยละ 21.5 และ 12.3 ต้องการฝึกอบรมระยะสั้นจากภายนอกองค์กร และ จัดสัมมนา/กิจกรรมกลุ่มย่อย ตามลำดับ

ตาราง 39 จำนวนและร้อยละในการพัฒนาบุคลากร จำแนกตามจำนวนครั้งในการพัฒนาบุคลากร

จำนวนครั้งในการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี	110	11.1
1 – 2 ครั้ง ต่อปี	398	40.4
3 – 4 ครั้ง ต่อปี	262	26.6
5 – 6 ครั้ง ต่อปี	61	6.2
มากกว่า 6 ครั้ง ต่อปี	123	12.5
อื่นๆ	32	3.2

จากตาราง 39 พบว่าสถานประกอบการมีความถี่ในการจัดทำโครงการพัฒนาบุคลากร ภายในสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.4 จัด 1-2 ครั้ง ต่อปี รองลงมา ร้อยละ 26.6 และ 12.5 จัด 3-4 ครั้ง ต่อปี และมากกว่า 6 ครั้ง ต่อปี ตามลำดับ

ตาราง 40 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ศึกษาต่อ จำแนกตามเหตุผลที่ศึกษาต่อ

เหตุผลที่ศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเปลี่ยนลักษณะงาน	203	20.7
เพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเลื่อนตำแหน่ง	397	40.4
เพิ่มความรู้ ทักษะในการทำงาน	367	37.3
อื่นๆ	15	1.6

จากตาราง 40 พบว่าเหตุผลที่บุคลากรในสถานประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.4 เพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเลื่อนตำแหน่ง รองลงมา ร้อยละ 37.3 และ ร้อยละ 20.7 เพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเปลี่ยนลักษณะงาน และเพิ่มความรู้ ทักษะในการทำงาน ตามลำดับ

ตาราง 41 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการ จำแนกตามความประสงค์ที่จะรับบริการทางวิชาการจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

วิธีรับบริการทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมหลักสูตรระยะสั้น	634	67
ศึกษาต่อนอกเวลา	224	23.7
อื่น ๆ	88	9.3

จากตาราง 41 พบว่าบุคลากรในสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 67 ต้องการอบรมหลักสูตรระยะสั้น รองลงมา ร้อยละ 23.7 ต้องการศึกษาค้นคว้า และ วิธีอื่นๆ ร้อยละ 9.3

ตาราง 42 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ต้องการศึกษาหลักสูตรอบรมระยะสั้น จำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่ต้องการอบรมหลักสูตรระยะสั้น	จำนวน	ร้อยละ
วันเสาร์-วันอาทิตย์	508	54.6
วันจันทร์-วันศุกร์ (ในเวลาราชการ)	224	24.1
วันจันทร์-วันศุกร์ (นอกเวลาราชการ)	138	14.8
อื่น ๆ	61	6.5

จากตาราง 42 พบว่าบุคลากรในสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.6 ต้องการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นในช่วงวันเสาร์-วันอาทิตย์ รองลงมา ร้อยละ 24.1 และ ร้อยละ 14.8 ต้องการฝึกอบรมในช่วงวันจันทร์-วันศุกร์ ในเวลาราชการ และ นอกเวลาราชการ ตามลำดับ

ตาราง 43 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานประกอบการที่ต้องการศึกษาภาคนอกเวลา
จำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่อบรมหลักสูตรระยะสั้น	จำนวน	ร้อยละ
วันเสาร์-วันอาทิตย์	595	59.5
วันจันทร์-วันศุกร์ (นอกเวลาราชการ)	254	25.4
อื่นๆ	60	6.0

จากตาราง 43 พบว่าบุคลากรในสถานประกอบการมีความต้องการศึกษาต่อภาคนอกเวลา
ราชการส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.5 ต้องการศึกษาคือในช่วงวันเสาร์-วันอาทิตย์ รองลงมา ร้อยละ 25.4
ต้องการศึกษาต่อในวันจันทร์-วันศุกร์ (นอกเวลาราชการ) และ อื่นๆ อีก ร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตาราง 44 จำนวนและร้อยละของความต้องการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการ
กับวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ

ความต้องการความร่วมมือทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	682	74.7
ไม่ต้องการ	231	25.3

จากตาราง 44 พบว่าสถานประกอบการ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.7 ต้องการความร่วมมือทาง
วิชาการระหว่างสถานประกอบการกับวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ และ อีกร้อยละ 25.3 ไม่ต้องการ

ตาราง 45 จำนวนและร้อยละของลักษณะความต้องการขององค์กรในการพัฒนาบุคลากร

ความต้องการขององค์กรในการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เวลาบางส่วน เงินสนับสนุนจากองค์กร	550	73.0
ใช้เวลาบางส่วน เงินจากบุคลากรเอง	159	21.1
อื่นๆ	45	5.9

จากตาราง 45 พบว่าบุคลากรของสถานประกอบการ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.0 ต้องการพัฒนา
ตนเองโดยใช้เวลาบางส่วน เงินสนับสนุนจากองค์กร รองลงมา ร้อยละ 21.1 และ 5.9 ต้องการใช้
เวลาบางส่วน เงินจากบุคลากร และ อื่น ๆ ตามลำดับ

ตอนที่ 2.4 ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ในด้านการรับบริการวิชาการ

แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- 1) กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น ที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ นำเสนอต่อสถานประกอบการ
- 2) กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น ที่สถานประกอบการเสนอแนะต่อวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
- 3) กลุ่มการศึกษาในระบบ (หลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2547) ที่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ นำเสนอต่อสถานประกอบการ

ตอนที่ 1) กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น ที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ นำเสนอต่อสถานประกอบการ

ตาราง 46 แสดงอันดับที่ ระดับความต้องการในการรับบริการวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น (ที่นำเสนอต่อสถานประกอบการ)

อันดับที่หลักสูตรอบรมระยะสั้นที่เสนอแนะ แก่สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความ ต้องการ	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1.ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ประยุกต์กับงาน	907	3.73	มาก	1.12
2.การใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส) เพื่อการสื่อสาร	910	3.69	มาก	1.21
3.พัฒนาความเป็นผู้นำ	908	3.66	มาก	1.21
4.หลักในการบริหารงาน	907	3.61	มาก	1.17
5.จิตวิทยาในงานบริการและบริหาร	906	3.59	มาก	1.80
6.ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	912	3.51	มาก	1.25
7.เทคนิคการเป็นนักขาย นักการตลาด	894	3.50	มาก	1.26
8. การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น	897	3.28	น้อย	1.20
9. การพัฒนางานวิจัย	891	3.22	น้อย	1.32
10.เทคนิคการสร้างสื่อเพื่อการสอนและ ฝึกอบรม	888	3.03	น้อย	1.29

จากตาราง 46 พบว่า หลักสูตรอบรมระยะสั้น (ที่นำเสนอต่อสถานประกอบการ) ที่สถานประกอบการต้องการในการรับบริการทางวิชาการจาก วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่นำเสนอแล้วจัดอันดับมา 10 อันดับแรกโดยอันดับที่ 1 ถึง 7 เป็นหลักสูตรที่สถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่ 8 ถึงอันดับที่ 10 สถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 2) กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น ที่สถานประกอบการเสนอแนะต่อวิทยาลัยเทคนิค
กรุงเทพฯ

ตาราง 47 แสดงอันดับที่ ระดับความต้องการ กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น (ที่สถานประกอบการ
เสนอแนะต่อวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ) แสงข้อมูล 10 อันดับแรกของสาขางาน ด้าน สาขางาน
วิศวกรรมศาสตร์ สาขางานบริหารธุรกิจ สาขางานครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขางานคหกรรมศาสตร์
สาขางานศิลปศาสตร์ สาขางานสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขางานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และสาขางาน
วิทยาศาสตร์

ลำดับ	สาขางานวิศวกรรมศาสตร์
1	ความรู้ในงานวิศวกรรมโยธา
2	ความรู้ในงานวิศวกรรมไฟฟ้า
3	ความรู้ในงานวิศวกรรมเครื่องกล
4	หลักการบริหารงาน
5	การจัดสถานประกอบการ
6	การวางแผนการผลิต
7	ระบบเครือข่าย
8	การจัดทำ internet café
9	พัฒนาพนักงานขาย
10	กลยุทธ์การขาย

ลำดับ	สาขางานบริหารธุรกิจ
1	การใช้คอมพิวเตอร์ประยุกต์กับงาน
2	การใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ ญี่ปุ่น ฯลฯ)
3	เทคนิคสร้างสื่อการสอน
4	หลักการบริหารงาน
5	จิตวิทยาการบริหารงาน
6	เทคนิคการเป็นนักขาย
7	เทคนิคการเจรจาต่อรอง
8	เทคนิคการนำเสนอ
9	การเงินกับสถานะเศรษฐกิจ
10	ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ระดับพื้นฐาน

ลำดับ	สาขางานครุศาสตร์อุตสาหกรรม
1	ระบบควบคุมคุณภาพ (QC)
2	ระบบความปลอดภัยในโรงงาน
3	การซ่อมอุปกรณ์ระบบคอมพิวเตอร์
4	การแก้ปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์
5	การใช้ภาษาต่างประเทศ
6	ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์
7	การใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิก
8	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
9	การพัฒนางานบริการส่วนแผนกต้อนรับ
10	การพัฒนาบุคลากร

ลำดับ	สาขางานคหกรรมศาสตร์
1	เทคนิคการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2	ทักษะการประยุกต์งานอาหารเพื่ออาชีพ
3	ทักษะผ้าบาติก
4	การประยุกต์คอมพิวเตอร์กับงาน
5	การออกแบบผลิตภัณฑ์และการบรรจุภัณฑ์
6	งานประดิษฐ์
7	อาหารกับคนรุ่นใหม่ (จานด่วน)
8	หลักการสาธิตการทำอาหาร
9	หลักการจัดงานและโต๊ะเพื่องานไหว้
10	อาหารกับเครื่องครัวไฟฟ้า

ตารางที่ 47(ต่อ)

ลำดับ	สายงานศิลปศาสตร์
1	การสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยตนเอง
2	การบริการด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม
3	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
4	การบัญชี
5	โฆษณาประชาสัมพันธ์
6	ช่างซ่อมบำรุงเครื่องใช้ต่าง ๆ
7	งานด้านอาหารและโภชนาการ
8	งานบัญชีและคอมพิวเตอร์
9	งานบริการ โรงแรม
10	ภาษาต่างประเทศเพื่องาน โรงแรม

ลำดับ	สายงานสถาปัตยกรรมศาสตร์
1	ความรู้ด้าน IT
2	การบัญชี
3	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
4	การพัฒนาบุคลากร
5	โฆษณาประชาสัมพันธ์
6	การพัฒนาผลิตภัณฑ์
7	การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์
8	การพัฒนาผลิตภัณฑ์
9	การใช้ภาษาต่างประเทศ
10	การออกแบบผลิตภัณฑ์

ลำดับ	สายงานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
1	อบรมด้านการวิชมิน
2	อบรมการเป็นผู้นำ
3	เทคโนโลยีการพิมพ์
4	เทคโนโลยีการถ่ายภาพ
5	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
6	การใช้คอมพิวเตอร์ตกแต่งภาพ
7	ธุรกิจงานการพิมพ์
8	การใช้เทคโนโลยีกับงานถ่ายภาพ
9	การใช้ Nano Technology
10	หลักการบริหารงานแนวใหม่

ลำดับ	สายงานวิทยาศาสตร์
1	เทคนิคการสื่อสาร
2	เทคนิคการจูงใจลูกค้า
3	เทคนิคการเป็นผู้นำ
4	การวิเคราะห์และตรวจสอบคุณภาพด้านปิโตรเคมี
5	การเพิ่มผลผลิตให้กับสถานประกอบการ
6	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
7	การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์
8	การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์
9	การทำงานร่วมกับผู้อื่น
10	การพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์

ตอนที่ 3) กลุ่มการศึกษาในระบบ (หลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2547) ที่ วิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพฯ นำเสนอต่อสถานประกอบการ

ตาราง 48 แสดงระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ สาย
งานวิศวกรรมศาสตร์ ในการรับบริการวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค
กรุงเทพฯ กลุ่มการศึกษาในระบบ

สายงานวิศวกรรมศาสตร์	ค่าเฉลี่ย	ระดับความต้องการ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. วิศวกรรมเครื่องกล (วศบ.)	3.847	มาก	2.783
2. วิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	3.796	มาก	1.307
3. การบัญชี	3.442	น้อย	2.774
4. การบัญชี-การสอบบัญชี	3.419	น้อย	2.904
5. การเงิน	3.409	น้อย	2.842
6. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.405	น้อย	2.803
7. การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.353	น้อย	2.806
8. การจัดการ-การจัดการทั่วไป	3.34	น้อย	2.78
9. การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ	3.33	น้อย	2.805
10. การประเมินราคาทรัพย์สิน	3.302	น้อย	2.937
สายงานบริหารธุรกิจ			
1. ระบบสารสนเทศ	4.756	มากที่สุด	1.164
2. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.752	มากที่สุด	2.781
3. การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ	4.701	มากที่สุด	2.188
4. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.695	มากที่สุด	2.813
5. การบัญชี	4.559	มากที่สุด	3.774
6. การบัญชี-การสอบบัญชี	4.511	มากที่สุด	2.172
7. การเงิน	4.469	มาก	1.852
8. การจัดการ-การจัดการทั่วไป	4.454	มาก	3.452
9. การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.731	มาก	2.455
10. การโรงแรม	3.702	มาก	1.564
สายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม			
1. วิศวกรรมเครื่องกล (วศบ.)	4.982	มากที่สุด	2.768
2. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.961	มากที่สุด	3.282

ตาราง 48 (ต่อ)

สายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ต่อ)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความต้องการ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การบัญชี	4.93	มากที่สุด	2.725
4. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.884	มากที่สุด	2.931
5. การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.822	มากที่สุด	3.025
6. การตลาด-การตลาดระหว่าง ประเทศ	4.783	มากที่สุด	2.894
7. การบัญชี-การสอบบัญชี	4.736	มากที่สุด	2.946
8. การเงิน	4.736	มากที่สุด	2.903
9. การจัดการ-การจัดการทั่วไป	4.729	มากที่สุด	2.78
10. การจัดการงานก่อสร้าง	4.574	มากที่สุด	3.605
สายงานคหกรรมศาสตร์			
1. คหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์	4.784	มากที่สุด	3.75
2. อาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	4.722	มากที่สุด	3.757
3. อาหารและโภชนาการ	4.714	มากที่สุด	3.761
4. ผ้าและเครื่องแต่งกาย	4.678	มากที่สุด	3.723
5. ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	4.648	มากที่สุด	3.7
6. คหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	4.634	มากที่สุด	3.737
7. คหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	4.625	มากที่สุด	3.775
8. การบัญชี	4.621	มากที่สุด	2.725
9. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.619	มากที่สุด	3.282
10. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.612	มากที่สุด	2.931
สายงานศิลปศาสตร์			
1. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.767	มากที่สุด	1.74
2. การเงิน	4.744	มากที่สุด	1.646
3. การจัดการ-การจัดการทั่วไป	4.709	มากที่สุด	1.927
4. การบัญชี	4.64	มากที่สุด	1.601
5. การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ	4.547	มากที่สุด	1.938
6. การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.512	มากที่สุด	1.864
7. การบัญชี-การสอบบัญชี	4.419	มาก	1.598
8. ระบบสารสนเทศ	4.407	มาก	2.049

ตาราง 48 (ต่อ)

สายงานวิทยาศาสตร์ (ต่อ)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความต้องการ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. การบัญชี-การสอบบัญชี	4.487	มาก	1.356
6. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	4.362	มาก	1.320
7. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4.348	มาก	1.145
8. การเงิน	4.342	มาก	1.482
9. การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ	4.336	มาก	1.364
10. การจัดการ-การจัดการทั่วไป	4.322	มาก	1.054

จากตาราง 48 หลักสูตรการศึกษาในระบบ (ที่สถาบันฯนำเสนอต่อสถานประกอบการ)ที่สถานประกอบการต้องการในการรับบริการวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ที่นำเสนอ 10 อันดับแรกพบว่า

สายงานวิศวกรรมศาสตร์ หลักสูตรอันดับที่ 1 และ 2 เป็นหลักสูตรที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และอันดับที่ 3 ถึงอันดับที่ 10 ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

สายงานบริหารธุรกิจ หลักสูตรอันดับที่ 1 และ 6 เป็นหลักสูตรที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับที่ 7 ถึงอันดับที่ 10 ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

สายงานครุศาสตร์อุตสาหกรรม สายงานคหกรรมศาสตร์ สายงานสถาปัตยกรรม และสายงานเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน หลักสูตรอันดับที่ 1 และ 10 ทุกหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่ ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

สายงานศิลปศาสตร์ หลักสูตรอันดับที่ 1 และ 6 เป็นหลักสูตรที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับที่ 7 ถึงอันดับที่ 10 ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

สายงานวิทยาศาสตร์ หลักสูตรอันดับที่ 1 และ 4 เป็นหลักสูตรที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับที่ 5 ถึงอันดับที่ 10 ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของ อาจารย์ ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านต่างๆ ตามลำดับต่อไปนี้

ตาราง 49 จำนวนและร้อยละของคณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามเพศ

วิทยาเขต	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ		212	
	ชาย	109	50.5
	หญิง	103	47.7
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ		43	
	ชาย	11	24.4
	หญิง	32	71.1
วิทยาเขตพระนครใต้		62	
	ชาย	16	25.8
	หญิง	46	74.2
ชาย		136	42.91
หญิง		181	57.09
รวม		317	100

ตาราง 50 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามอายุ

อายุ	วช.เทคนิคกรุงเทพฯ		วช.บพิตรพิมุข มหาเมฆ		วช. พระนครใต้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	1	0.5	0	0.0	0	0.0
อายุ 20 - 29 ปี	17	7.9	3	6.7	10	16.1
อายุ 30 - 39 ปี	59	27.3	8	17.8	14	22.6
อายุ 40 - 49 ปี	87	40.3	22	48.9	21	33.9
อายุ 50 ปีขึ้นไป	51	23.6	12	26.7	16	25.8
ข้อมูลผิดพลาด	1	0.5	0	0.0	1	1.6
รวม	216	100	45	100.0	62	100.0

ตาราง 51 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	1	0.31
อายุ 20 - 29 ปี	30	9.29
อายุ 30 - 39 ปี	81	25.08
อายุ 40 - 49 ปี	130	40.25
อายุ 50 ปีขึ้นไป	79	24.46
ข้อมูลผิดพลาด	2	0.62
รวม	323	100.00

จากตาราง 49 กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯส่วนใหญ่เป็นเพศชาย วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง และ วิทยาเขตพระนครได้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

จากตาราง 50 กลุ่มตัวอย่างมีอายุในกลุ่ม 40-49 ปี มากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ ร้อยละ40.3 วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆร้อยละ 48.9 และวิทยาเขตพระนครได้ร้อยละ33.9

จากตาราง 51 ก็พบเช่นเดียวกันว่า กลุ่มตัวอย่างของคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต มีอายุในช่วง 40 – 49 ปีมากที่สุดคือ ร้อยละ 40.25 และรองลงมาคือกลุ่มอายุ 30 -39 ปี และ อายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ คือ 25.08 และ 24.46 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

ตาราง 52 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครได้ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	วช.เทคนิคกรุงเทพฯ		วช.บพิตรพิมุข มหาเมฆ		วช. พระนครได้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 4 ปี	18	8.3	4	8.9	16	25.8
5 - 9 ปี	43	19.9	7	15.6	3	4.8
10 - 14 ปี	28	13.0	2	4.4	8	12.9
15 - 19 ปี	33	15.3	7	15.6	8	12.9
20 ปีขึ้นไป	94	43.5	25	55.6	27	43.5
รวม	216	100	45	100.0	62	100.0

ตาราง 53 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 4 ปี	38	11.76
5 - 9 ปี	53	16.41
10 - 14 ปี	38	11.76
15 - 19 ปี	48	14.86
20 ปีขึ้นไป	146	45.20
รวม	323	100.00

จากตาราง 52 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีอายุราชการ 20 ปีขึ้นไป มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.5 คณาจารย์ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ มีอายุราชการ 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.6 และวิทยาเขตพระนครใต้ คณาจารย์มีอายุราชการ 20 ปี ขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5

จากตาราง 53 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต มีอายุราชการ 20 ปีขึ้นไป มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.20 และคณาจารย์ส่วนที่เหลือมีอายุราชการต่าง ๆ จำนวนใกล้เคียงกัน

ตาราง 54 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	วช.เทคนิคกรุงเทพฯ		วช.บพิตรพิมุข มหาเมฆ		วช. พระนครใต้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	8	3.7	0	0.0	1	1.6
ปริญญาตรี	59	27.3	11	24.4	21	33.9
ปริญญาโท	140	64.8	33	73.3	35	56.5
ปริญญาเอก	9	4.2	1	2.2	5	8.1
รวม	216	100.0	45	100.0	62	100.0

ตาราง 55 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	9	2.79
ปริญญาตรี	91	28.17
ปริญญาโท	208	64.40
ปริญญาเอก	15	4.64
รวม	323	100.00

จากตาราง 54 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ คณาจารย์ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาสูงสุด ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 64.8 คณาจารย์วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีคณาจารย์ระดับปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.4 และวิทยาเขตพระนครใต้ มีคณาจารย์ระดับปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.5

จากตาราง 55 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาโท คิดเป็น ร้อยละ 64.40 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี, ปริญญาเอก และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.17, 4.64 และ 2.79 ตามลำดับ

ตาราง 56 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้นในการปฏิบัติงาน

ระดับชั้นในการปฏิบัติงาน	วบ.เทคนิคกรุงเทพฯ		วบ.บพิตรพิมุข มหาเมฆ		วบ. พระนครใต้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ 1 – 3	7	3.2	1	2.2	1	1.6
ระดับ 4 – 6	80	37.0	14	31.1	17	27.4
ระดับ 7 ขึ้นไป	122	56.5	29	64.4	34	54.8
อื่น ๆ	6	2.8	1	2.2	10	16.1
ข้อมูลผิดพลาด	1	0.5	0	0.0	0	0.0
รวม	216	100.0	45	100.0	62	100.0

ตาราง 57 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามระดับชั้นในการปฏิบัติงาน

ระดับชั้นในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ 1 – 3	9	2.79
ระดับ 4 – 6	111	34.37
ระดับ 7 ขึ้นไป	185	57.28
อื่น ๆ	17	5.26
ข้อมูลผิดพลาด	1	0.31
รวม	323	100.00

จากตาราง 56 ร้อยละกลุ่มตัวอย่าง คณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีระดับชั้นในการปฏิบัติงาน ระดับ 7 ขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาคือ ระดับ 4 - 6 ร้อยละ 37 สำหรับวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ คณาจารย์มีระดับชั้นในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ระดับ 7 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาคือ ระดับ 4-6 ร้อยละ 31.1 วิทยาเขตพระนครใต้ คณาจารย์มีระดับชั้นในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ระดับ 7 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ ระดับ 4 - 6 คิดเป็นร้อยละ 27.4

จากตาราง 57 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต มีระดับชั้นในการปฏิบัติงานระดับ 7 ขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.28 รองลงมาได้แก่ ระดับ 4 - 6 คิดเป็นร้อยละ 34.37

ตาราง 58 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามลักษณะงาน

ลักษณะงาน	วช.เทคนิคกรุงเทพฯ		วช.บพิตรพิมุข มหาเมฆ		วช. พระนครใต้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าหน่วยงาน	66	30.6	11	24.4	15	24.2
คณาจารย์สอน	134	62.0	29	64.4	46	74.2
คณาจารย์ฝ่ายสนับสนุน	15	6.9	2	4.4	1	1.6
อื่น ๆ	1	0.5	1	2.2	0	0.0
รวม	216	100.0	45	100.0	62	100.0

ตาราง 59 ร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งสามวิทยาเขต จำแนกตามลักษณะงาน

ลักษณะงาน	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าหน่วยงาน	92	28.48
คณาจารย์สอน	209	64.71
คณาจารย์ฝ่ายสนับสนุน	18	5.57
อื่น ๆ	2	0.62
รวม	323	100.00

จากตาราง 58 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีลักษณะงานเป็นคณาจารย์ผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือ ลักษณะหัวหน้างานร้อยละ 30.6 และมีคณาจารย์ฝ่ายสนับสนุนน้อยที่สุด ร้อยละ 6.9 สำหรับวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีคณาจารย์ผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.4 และมีหัวหน้า หน่วยงานร้อยละ 24.4 วิทยาเขตพระนครใต้ มีคณาจารย์ ผู้สอน มากที่สุด ร้อยละ 74.2 และมีหัวหน้าหน่วยงาน รองลงมาร้อยละ 24.2

จากตาราง 59 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต มีคณาจารย์ผู้สอนจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.71 รองลงมาคือ หัวหน้าหน่วยงาน ร้อยละ 28.48 และมีคณาจารย์ฝ่ายสนับสนุนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.57

ตาราง 60 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และ วิทยาเขตพระนครใต้

ความคิดเห็น	(X)	(S.D.)	(N)
1. ด้านงานวิจัย	2.36	0.87	317
2. ด้านพัฒนาบุคลากร	2.44	0.81	316
3. ด้านการประชาสัมพันธ์	2.48	0.92	323
4. ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน	2.49	0.77	302
5. ด้านบริการวิชาการต่อสังคม	2.51	0.88	321
6. ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์	2.60	0.86	318
7. ด้านอาคาร สถานที่	2.62	0.82	317

ตาราง 60 (ต่อ)

ความคิดเห็น	($\bar{X}$)	(S.D.)	(N)
8. ด้านการบริหารจัดการ	2.67	0.76	303
9. ด้านหลักสูตร	2.84	0.80	306
10. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.92	0.75	318
11. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	2.95	0.81	317
12. ด้านบริการห้องสมุด	3.11	0.82	318
13. ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา	3.41	0.60	314
รวม	2.72	0.81	315

จากตาราง 60 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขต อยู่ในระดับปานกลาง (2.72) มีความคิดเห็นด้านพระราชบัญญัติ การศึกษาด้านบริการห้องสมุด (3.11) และด้านกิจกรรมนักศึกษา (2.95) อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นด้านงานวิจัย (2.36) ด้านพัฒนานุเคราะห์ (2.44) และด้านประชาสัมพันธ์ (2.48) ระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์ทั้งสามวิทยาเขตมีความต้องการให้มีบริการทางวิชาการด้านงานวิจัย ด้านพัฒนานุเคราะห์ และด้านการประชาสัมพันธ์

ตาราง 61 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ขนาดตัวอย่าง (N)
1. ด้านงานวิจัย	2.32	0.85	211
2. ด้านบริการวิชาการต่อสังคม	2.38	0.86	214
3. ด้านการประชาสัมพันธ์	2.41	0.87	216
4. ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน	2.44	0.74	205
5. ด้านพัฒนานุเคราะห์	2.50	0.78	210
6. ด้านอาคาร สถานที่	2.55	0.8	211
7. ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์	2.58	0.83	215
8. ด้านการบริหารจัดการ	2.60	0.72	202
9. ด้านหลักสูตร	2.80	0.81	204

ตาราง 61 (ต่อ)

ความคิดเห็น	($\bar{x}$)	(S.D.)	(N)
10. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.81	0.75	214
11. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	2.83	0.78	212
12. ด้านบริการห้องสมุด	3.07	0.74	212
13. ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา	3.39	0.63	210
รวม	2.67	0.78	211

จากตาราง 61 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการ ของคณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ อยู่ในระดับปานกลาง (2.67) มีความคิดเห็นด้านพระราชบัญญัติการศึกษาอยู่ในระดับ (3.39) ด้านบริการห้องสมุด (3.07) และด้านกิจกรรมนักศึกษา (2.83) อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นด้านงานวิจัย (2.32) ด้านบริการวิชาการต่อสังคม (2.83) และด้านการประชาสัมพันธ์ (2.41) จัดอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯมีความต้องการให้มีบริการทางวิชาการด้านงานวิจัย ด้านการบริการวิชาการต่อสังคม และ ด้านการประชาสัมพันธ์มาก

ตาราง 62 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ความคิดเห็น	($\bar{x}$)	(S.D.)	(N)
1. ด้านงานวิจัย	2.45	0.8	44
2. ด้านบริการวิชาการต่อสังคม	2.61	0.65	45
3. ด้านพัฒนาบุคลากร	2.69	0.68	44
4. ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน	2.72	0.72	40
5. ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์	2.85	0.73	43
6. ด้านอาคารสถานที่	3.03	0.66	45
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.06	0.71	40
8. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.11	0.66	45
9. ด้านหลักสูตร	3.14	0.65	44
10. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.15	0.68	44
11. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.22	0.57	45

ตาราง 62 (ต่อ)

ความคิดเห็น	($\bar{x}$)	(S.D.)	(N)
12. ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา	3.43	0.56	43
13. ด้านการบริการห้องสมุด	3.52	0.71	45
รวม	3.00	0.68	44

ตาราง 62 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการ ของคณาจารย์วิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ อยู่ในระดับปานกลาง (3.00) ความคิดเห็นด้านบริการห้องสมุด (3.52) ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา (3.43) และด้านการเรียนการสอน (3.22) อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็น ด้านงานวิจัย (2.45) อยู่ในระดับน้อย ด้านบริการวิชาการต่อสังคม (2.61) และด้านพัฒนาบุคลากร (2.69) อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีความต้องการให้มีบริการทางวิชาการด้านงานวิจัยมาก

ตาราง 63 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครใต้

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ขนาดตัวอย่าง (N)
1. ด้านพัฒนาบุคลากร	2.06	0.86	62
2. ด้านการประชาสัมพันธ์	2.25	1.06	62
3. ด้านงานวิจัย	2.45	1.90	62
4. ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา	2.47	0.56	61
5. ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์	2.48	1.01	60
6. ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน	2.51	0.88	57
7. ด้านอาคารสถานที่	2.58	0.89	61
8. ด้านการบริการจัดการ	2.66	0.86	61
9. ด้านหลักสูตร	2.76	0.81	58
10. ด้านบริการวิชาการต่อสังคม	2.92	0.96	62
11. ด้านบริการห้องสมุด	2.96	1.04	61
12. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.11	0.79	59
13. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.23	0.89	61
รวม	2.65	0.96	61

ตาราง 63 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการบริการทางวิชาการ ของคณาจารย์วิทยาเขต พระนครใต้ อยู่ในระดับปานกลาง (2.65) และมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนักศึกษา (3.23) ด้านการจัดการเรียนการสอน (3.11) และด้านบริการห้องสมุด (2.96) อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นด้านพัฒนาบุคลากร (2.06) และด้านการประชาสัมพันธ์ (2.25) และด้านงานวิจัย (2.45) อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์วิทยาเขตพระนครใต้มีความต้องการให้มีการบริการทางวิชาการด้านพัฒนาบุคลากร ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านงานวิจัยมาก

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 4.1 ศึกษาเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 64 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา บริการสังคม และวัฒนธรรมไทย

เจตคติด้าน	เทคนิค กรุงเทพฯ		บพิตรพิมุข มหาเมฆ		พระนครใต้		รวม	
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S
สถานที่	3.07	0.78	3.08	0.72	3.03	0.77	3.06	0.76
การจัดการเรียนการสอน	2.79	0.70	2.80	0.69	2.73	0.70	2.78	0.70
กิจกรรมนักศึกษา	2.47	0.81	2.49	0.80	2.51	0.78	2.49	0.80
บริการสังคม	2.70	0.81	2.70	0.80	2.67	0.79	2.69	0.80
วัฒนธรรมไทย	3.22	0.78	3.34	0.70	3.18	0.77	3.26	0.76
รวม	2.85	0.77	2.88	0.74	2.82	0.76	2.85	0.76

จากตาราง 64 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทุกวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในน้อย แต่ถ้าดูแต่ละวิทยาเขตพบว่านักศึกษาเทคนิคกรุงเทพฯและบพิตรพิมุข มหาเมฆมีเจตคติต่อการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยนอกนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาพระนครใต้มีเจตคติต่อการบริการทุกๆ ด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 65 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ

การบริการทางวิชาการด้านอาคารสถานที่	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
ควรจัดให้มีโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์เพื่อให้ความรู้จำนวนมากเพียงพอ	3.17	0.70	มาก
ควรจัดบริการข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั่วทั้งวิทยาเขต	3.29	0.67	มาก
ควรเพิ่มจำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.12	0.69	มาก
ควรเพิ่มโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับนั่งทำกิจกรรมบริเวณพื้นที่ส่วนกลางของอาคารเรียน	3.30	0.69	มาก
ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทุกอาคาร	2.66	0.78	มาก
ภายในวิทยาเขตมีจุดบริการน้ำดื่มฟรีมากเพียงพอ	2.66	0.94	มาก
บริเวณทางเดินมีระบบไฟฟ้าที่สว่างทั่วถึง	2.84	0.76	มาก
สภาพแวดล้อมบริเวณโรงอาหารควรสะอาดเรียบร้อยเสมอ	3.12	0.82	มาก
ภาชนะที่ใช้ใส่อาหารควรผ่านการทำความสะอาดด้วยความร้อน	3.26	0.79	มาก
ต้องการให้ลดจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	3.08	0.75	มาก
ชุดเก้าอี้ม้าหินบริเวณรอบอาคารเรียนมีจำนวนน้อยเกินไป	3.04	0.81	มาก
ควรปรับปรุงสวนหย่อมให้มีความสวยงาม	3.17	0.73	มาก
ควรจัดบริเวณพื้นที่จอดรถสำหรับนักศึกษา	2.83	0.82	มาก
กระดานประชาสัมพันธ์มีปริมาณน้อยเกินไป	2.90	0.78	มาก
ห้องน้ำควรได้รับการทำความสะอาดทุกวัน	3.58	0.68	มาก
รวม	3.06	0.76	มาก

จากตาราง 65 แสดงว่า เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยรวมในด้าน อาคารสถานที่ มีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านอาคารสถานที่อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 66 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

การบริการทางวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาชัดเจน	3.04	0.65	มาก
อาจารย์พยายามเร่งสอนเพื่อให้ครบบทเรียน	2.86	0.74	มาก
อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายมากเกินไป	2.28	0.76	น้อย
กิจกรรมการเรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียน	2.86	0.57	มาก
ผู้สอนตั้งคำถามให้นักศึกษารู้จักคิดตัดสินใจด้วยตนเอง	2.83	0.60	มาก
อุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษามีครบเพียงพอ	2.46	0.81	น้อย
อุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษามีความสอดคล้องกับเนื้อหา	2.68	0.68	มาก
สื่อการสอนทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	2.79	0.75	มาก
ข้อสอบครอบคลุมภายในเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายรายวิชา	2.89	0.62	มาก
มาตรฐานให้คะแนนยุติธรรมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้	2.89	0.66	มาก
เนื้อหาที่สอนเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน	2.92	0.62	มาก
เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละวิชา	2.85	0.65	มาก
อาจารย์ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง	2.94	0.71	มาก
นักศึกษาต้องการจัดตารางเรียนด้วยตนเอง	2.75	0.93	มาก
มีการปฐมนิเทศ บอกหลักสูตร ระเบียบการ วิธีการปฏิบัติตน ทำให้นักศึกษาเข้าใจชัดเจน	2.78	0.78	มาก
รวม	2.78	0.70	มาก

จากตาราง 66 แสดงว่า เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยรวมในด้านการจัดการเรียนการสอน มีเจตคติในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีเจตคติในด้านการจัดการเรียนการสอนในเรื่อง อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายมากเกินไป และ อุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษามีครบเพียงพอ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ส่วนข้ออื่นๆ นักศึกษามีเจตคติในระดับเห็นด้วยมาก

ตาราง 67 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายชื่อ

การบริการทางวิชาการด้านกิจกรรมนักศึกษา	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
นักศึกษามีส่วนร่วมดำเนินการภายในองค์การนักศึกษา	2.46	0.76	น้อย
นักศึกษาได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ในงานกีฬาภายในวิทยาเขต	2.46	0.83	น้อย
นักศึกษามีโอกาสจัดการบริหารชมรมด้วยตัวนักศึกษาเอง	2.39	0.80	น้อย
นักศึกษามีการจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรมอย่างสม่ำเสมอ	2.18	0.78	น้อย
นักศึกษาได้รับความสนุกสนานจากงานกีฬาภายในวิทยาเขต	2.58	0.81	มาก
นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเล่นกีฬาจากงานกีฬาภายใน	2.44	0.80	น้อย
นักศึกษามีความกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรม	2.60	0.75	มาก
องค์การนักศึกษามีประโยชน์น้อยมาก	2.56	0.78	มาก
การจัดตั้งชมรมของนักศึกษา จัดได้น่าสนใจ	2.44	0.78	น้อย
มีกิจกรรมชมรมให้นักศึกษาเลือกมากเพียงพอ	2.38	0.85	น้อย
วิทยาเขตสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาน้อยไป	2.54	0.83	มาก
นักศึกษามีเป้าหมายในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.45	0.86	น้อย
นักศึกษาแต่ละชมรมมีลักษณะต่างคนต่างอยู่	2.30	0.88	น้อย
ประสบการณ์จากกิจกรรมนักศึกษาช่วยในการประกอบอาชีพ	2.70	0.72	มาก
ควรมีใบรายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนำไปสมัครงาน	2.87	0.79	มาก
รวม	2.49	0.80	น้อย

จากตาราง 67 แสดงว่า เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม มีเจตคติในระดับเห็นด้วยน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีเจตคติในระดับเห็นด้วยมากในเรื่อง นักศึกษาได้รับความสนุกสนานจากกีฬาภายในวิทยาเขต นักศึกษามีความกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรม องค์การนักศึกษามีประโยชน์น้อยมาก วิทยาเขตสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาน้อยไป ประสบการณ์จากกิจกรรมนักศึกษาช่วยในการประกอบอาชีพ และควรมีใบรายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนำไปสมัครงาน นอกนั้นมีเจตคติในระดับเห็นด้วยน้อย

ตาราง 68 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหา-
วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการบริการสังคม เป็นรายข้อ

เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการฯ ด้านการบริการสังคม	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
จัดนิทรรศการทางวิชาการ โดยให้บุคคลทั่วไปเข้าชมได้	2.72	0.77	มาก
นักศึกษานำวัสดุฝึก มาประดิษฐ์เป็นสิ่งของส่งมอบให้ลานกีฬาภายใน ชุมชน	2.38	0.78	น้อย
นักศึกษาควรให้ความร่วมมือบริจาคโลหิต	2.93	0.72	มาก
จัดขบวนรณรงค์เสริมสร้างประชาธิปไตยในชุมชน	2.72	0.74	มาก
ควรให้ความร่วมมือกับชุมชนจัดกิจกรรมวันเด็ก	2.85	0.72	มาก
การออกค่ายพัฒนาชนบทถือว่าเป็นการช่วยเหลือสังคม	3.19	0.75	มาก
นักศึกษาต้องการบริจาคหนังสือให้ห้องสมุดของสำนักงานเขต	2.82	0.73	มาก
ควรอนุญาตให้บุคคลทั่วไปใช้บริการห้องสมุดวิทยาเขตได้	2.85	0.85	มาก
จัดกิจกรรมวันนัดพบแรงงานเฉพาะนักศึกษาภายในวิทยาเขตเท่านั้น	2.50	0.86	มาก
สนามกีฬาภายในวิทยาเขตมีไว้บริการบุคคลภายในวิทยาเขตเท่านั้น	2.52	0.90	มาก
จัดการแข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับชุมชน	2.70	0.84	มาก
นักศึกษาให้ความช่วยเหลือจัดสถานที่ และเครื่องขยายเสียงเพื่อ กิจกรรมเอโรบิก	2.60	0.86	มาก
นักศึกษาเป็นอาสาสมัครดูแลป้ายรถประจำทางและสะพานลอย	2.21	0.86	น้อย
นักศึกษายังเด็กเกินไปที่จะเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่น	2.85	0.83	มาก
นักศึกษาไม่มีเวลาที่จะเป็นอาสาสมัครเลี้ยงเด็กด้อยโอกาส	2.65	0.87	มาก
รวม	2.69	0.80	มาก

จากตาราง 68 แสดงว่า เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพในด้านการบริการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า นักศึกษามีเจตคติในด้านการบริการสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ในเรื่องที่ นักศึกษา
นำวัสดุฝึก มาประดิษฐ์เป็นสิ่งของส่งมอบให้ลานกีฬาภายในชุมชน และนักศึกษาเป็นอาสาสมัครดูแล
ป้ายรถประจำทาง และสะพานลอย ส่วนเรื่องอื่นๆ นักศึกษามีเจตคติในระดับเห็นด้วยมาก

ตาราง 69 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวัดเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านวัฒนธรรมไทย เป็นรายชื่อ

เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการฯ ด้านวัฒนธรรมไทย	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
ประเพณีแห่งเทียนพรรษาเป็นการสัณเปลี่ยนเวลาและเงินทอง	3.07	0.85	มาก
ศาสนาคือเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ สนับสนุนคนกระทำความดี	3.39	0.74	มาก
ควรกล่าวคำขอโทษเมื่อเดินเหยียดกรายผู้ใหญ่	3.38	0.73	มาก
นักศึกษาควรเคารพผู้ที่มีอาวุโสมากกว่า	3.48	0.65	มาก
มวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวที่ล้ำสมัย	3.20	0.84	มาก
แฮมเบอร์เกอร์และแซนวิชเป็นอาหารที่สะดวก เหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน	2.75	0.87	มาก
นักศึกษาต้องรับฟังคำกล่าวตักเตือนจากคุณครูด้วยความจริงใจ	3.26	0.69	มาก
ลักษณะของผู้มีการศึกษาสูงควรพูดภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ	3.03	0.89	มาก
ดนตรีไทยมีทำนองไพเราะ น่าฟัง	3.11	0.72	มาก
พิธีไหว้ครูมีคุณค่าควรแก่การส่งเสริม	3.44	0.65	มาก
การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาเป็นการให้เกียรติสถานศึกษา	3.34	0.72	มาก
ควรทดแทนบุญคุณต่อผู้มีพระคุณ	3.57	0.64	มาก
การทำบุญตักบาตร สามารถทำได้เฉพาะวันสำคัญเท่านั้น	3.02	0.96	มาก
นักศึกษาควรเชื่อฟังผู้ปกครองเนื่องจากท่านรักและหวังดีต่อเราเสมอ	3.52	0.67	มาก
การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาเป็นการฝึกวินัยตนเอง	3.34	0.77	มาก
รวม	3.26	0.76	มาก

จากตาราง 69 แสดงว่า เจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านวัฒนธรรมไทยโดยรวมมีเจตคติในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีเจตคติในด้านการบริการสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 70 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

เจตคติด้าน	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S
สถานที่	3.00	0.80	3.09	0.74
การจัดการเรียนการสอน	2.78	0.73	2.79	0.69
กิจกรรมนักศึกษา	2.49	0.82	2.48	0.79
บริการสังคม	2.63	0.83	2.72	0.79
วัฒนธรรมไทย	3.15	0.83	3.30	0.72
รวม	2.81	0.80	2.87	0.74

จากตาราง 70 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ต่างมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมว่ามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีเจตคติในด้านกิจกรรมนักศึกษาคือเห็นด้วยในระดับน้อย ต่างจากด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบริการสังคมและด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีความเห็นด้วยในระดับมาก

ตาราง 71 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

เจตคติด้าน	ปี1		ปี2		ปี3		ปี4		ปี3ต่อเนื่อง		ปี4ต่อเนื่อง	
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S
สถานที่	3.07	0.39	3.09	0.41	3.03	0.36	3.04	0.39	3.00	0.34	3.15	0.33
การจัดการเรียนการสอน	2.82	0.31	2.75	0.34	2.79	0.32	2.74	0.36	2.80	0.32	2.79	0.36
กิจกรรมนักศึกษา	2.59	0.37	2.46	0.37	2.46	0.40	2.48	0.36	2.45	0.36	2.41	0.40
บริการสังคม	2.73	0.29	2.70	0.32	2.68	0.31	2.68	0.31	2.66	0.31	2.69	0.34
วัฒนธรรมไทย	3.28	0.44	3.24	0.43	3.31	0.41	3.16	0.47	3.27	0.45	3.26	0.46
รวม	2.90	0.24	2.85	0.24	2.85	0.23	2.82	0.24	2.84	0.23	2.86	0.23

จากตาราง 71 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยรวมว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาทุกชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม และด้านวัฒนธรรมไทย ว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 , 3 , 4 , ปีที่ 3 ต่อเนื่อง, ปี 4 ต่อเนื่อง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นชั้นปีที่ 1 ที่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 72 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

เจตคติ	คะแนนเฉลี่ย สะสม มากกว่า 3.00		คะแนนเฉลี่ย สะสม 2.51 – 3.00		คะแนนเฉลี่ย สะสม 2.00 -2.50		คะแนนเฉลี่ย สะสม น้อยกว่า 2.00	
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S
สถานที่	3.09	0.36	3.04	0.38	3.07	0.38	2.95	0.45
การจัดการเรียนการสอน	2.80	0.34	2.74	0.33	2.81	0.33	2.82	0.32
กิจกรรมนักศึกษา	2.49	0.38	2.43	0.36	2.52	0.39	2.55	0.38
บริการสังคม	2.72	0.31	2.68	0.33	2.69	0.31	2.61	0.27
วัฒนธรรมไทย	3.29	0.45	3.25	0.43	3.25	0.45	3.01	0.47
รวม	2.88	0.23	2.83	0.23	2.87	0.24	2.79	0.23

จากตาราง 72 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ต่างมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมว่ามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคมและด้านวัฒนธรรมไทย ว่ามีเจตคติในระดับเห็นด้วยมาก ยกเว้นด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 73 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในแต่ละด้านและโดยรวมจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

เจตคติ	ต่ำกว่า 10,000		10,000 – 20,000		20,001 – 30,000		สูงกว่า 30,000	
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S
สถานที่	3.06	0.36	3.07	0.37	3.03	0.39	3.10	0.41
การจัดการเรียนการสอน	2.78	0.34	2.80	0.33	2.74	0.30	2.79	0.37
กิจกรรมนักศึกษา	2.50	0.38	2.49	0.37	2.44	0.36	2.49	0.41
บริการสังคม	2.70	0.33	2.70	0.30	2.67	0.30	2.67	0.31
วัฒนธรรมไทย	3.29	0.44	3.25	0.44	3.24	0.47	3.20	0.44
รวม	2.87	0.24	2.86	0.22	2.82	0.23	2.85	0.26

จากตาราง 73 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยโดยรวมว่ามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของนักศึกษาที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกันทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม และด้านวัฒนธรรมไทย ยกเว้นด้านกิจกรรมที่นักศึกษาที่รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก นอกนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 4.2 เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นรายด้านและโดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามวิทยาเขต

ตาราง 74 ค่าการทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยของเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระหว่างเพศ

เจตคติด้าน	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	
สถานที่	3.00	0.80	3.09	0.74	- 5.033 *
การจัดการเรียนการสอน	2.78	0.73	2.79	0.69	- 0.507
กิจกรรมนักศึกษา	2.49	0.82	2.48	0.79	0.444
บริการสังคม	2.63	0.83	2.72	0.79	- 0.428

ตาราง 74 (ต่อ)

เจตคติด้าน	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	
รวม	2.81	0.80	2.87	0.74	- 5.532 *

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 74 แสดงว่า เจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัฒนธรรมไทย และโดยรวมทุกด้าน ระหว่างนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิงมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาเพศหญิงมีค่าเจตคติต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสูงกว่านักศึกษาเพศชาย สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านการบริการสังคม ระหว่าง นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 75 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	3.614	5	.723	5.019 *
ความคลาดเคลื่อน	263.513	1830	.144	
รวม	267.127	1835		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 75 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘ s Multiple Range Test ดังตาราง 76

ตาราง 76 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่

$\bar{x}$	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง(3.00)	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง(3.15)
ชั้นปี 1 (3.07)					*	*
ชั้นปี 2 (3.09)					*	*
ชั้นปี 3 (3.03)						*
ชั้นปี 4 (3.04)						*
ชั้นปี3						*
ต่อเนื่อง (3.00)						
ชั้นปี4						
ต่อเนื่อง (3.15)						

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 76 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 1 กับระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 2 กับระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 3 กับระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 กับระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง กับระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 77 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	1.311	5	.262	2.290 *
ความคลาดเคลื่อน	209.599	1830	.115	
รวม	210.911	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 77 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชา

การมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูล ไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘ s Multiple Range Test

ตาราง 78 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

$\bar{x}$	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2 (2.75)	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4 (2.74)	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง
ชั้นปี 1 (2.82)		*		*		
ชั้นปี 2						
ชั้นปี 3						
ชั้นปี 4						
ชั้นปี3ต่อเนื่อง						
ชั้นปี4ต่อเนื่อง						

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 78 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 1 กับระดับชั้นปี 2 ระดับชั้นปี 4 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 79 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	7.344	5	1.469	10.163 *
ความคลาดเคลื่อน	264.475	1830	.145	
รวม	271.819	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 79 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน จึงนำข้อมูล ไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘ s Multiple Range Test ดังตาราง 80

ตาราง 80 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา

$\bar{x}$	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2 (2.46)	ชั้นปี 3 (2.46)	ชั้นปี 4 (2.48)	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง(2.45)	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง(2.41)
ชั้นปี 1 (2.59)		*	*	*	*	*
ชั้นปี 2						
ชั้นปี 3						
ชั้นปี 4						*
ชั้นปี3ต่อเนื่อง						
ชั้นปี4ต่อเนื่อง						

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 80 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 1 กับระดับชั้นปี 2 ระดับชั้นปี 3 ระดับชั้นปี 4 ระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 กับระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 81 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบริการสังคม

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	1.173	5	.235	2.319 *
ความคลาดเคลื่อน	185.139	1830	.101	
รวม	186.312	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 81 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบริการสังคม ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านบริการสังคม แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ' s Multiple Range Test ดังตาราง 82

ตาราง 82 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบริการสังคม

$\bar{x}$	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3 (2.68)	ชั้นปี 4 (2.68)	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง(2.66)	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง
ชั้นปี 1 (2.73)			*	*	*	
ชั้นปี 2						
ชั้นปี 3						
ชั้นปี 4						
ชั้นปี3ต่อเนื่อง						
ชั้นปี4ต่อเนื่อง						

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 82 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบริการสังคม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 1 กับระดับชั้นปี 3 ระดับชั้นปี 4 ระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 83 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	3.283	5	.657	3.250 *
ความคลาดเคลื่อน	369.706	1830	.202	
รวม	372.990	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 83 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านวัฒนธรรมไทย แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี

Duncan ' s Multiple Range Test ดังตาราง 84

ตาราง 84 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

$\bar{x}$	ชั้นปี 1 (3.28)	ชั้นปี 2 (3.24)	ชั้นปี 3 (3.31)	ชั้นปี 4	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง(3.27)	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง(3.26)
ชั้นปี 1						
ชั้นปี 2						
ชั้นปี 3						
ชั้นปี 4 (3.16)	*	*	*		*	*
ชั้นปี3ต่อเนื่อง						
ชั้นปี4ต่อเนื่อง						

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 84 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 4 กับระดับชั้นปี 1 ระดับชั้นปี 2 ระดับชั้นปี 3 ระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 85 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับชั้นปีของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างระดับชั้นปี	1.189	5	.238	4.147 *
ความคลาดเคลื่อน	104.907	1830	.057	
รวม	106.096	1835		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 85 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน ระหว่างระดับชั้นปี มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 86

ตาราง 86 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับชั้นปีของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

$\bar{x}$	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2 (2.85)	ชั้นปี 3 (2.85)	ชั้นปี 4 (2.82)	ชั้นปี 3 ต่อเนื่อง(2.84)	ชั้นปี4 ต่อเนื่อง(2.86)
ชั้นปี 1 (2.90)		*	*	*	*	*
ชั้นปี 2						
ชั้นปี 3						
ชั้นปี 4						
ชั้นปี3ต่อเนื่อง						
ชั้นปี4ต่อเนื่อง						

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 86 พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับชั้นปี 1 กับระดับชั้นปี 2 ระดับชั้นปี 3 ระดับชั้นปี 4 ระดับชั้นปี 3 ต่อเนื่อง ระดับชั้นปี 4 ต่อเนื่อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 87 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	.514	2	.257	1.766
ความคลาดเคลื่อน	266.613	1833	.145	
รวม	267.127	1835		

จากตาราง 87 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ ระหว่างวิทยาเขต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในแต่ละวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการด้านอาคารสถานที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 88 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	1.320	2	.660	5.773 *
ความคลาดเคลื่อน	209.590	1833	.114	
รวม	210.911	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 88 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างวิทยาเขต มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีวิทยาเขตอย่างน้อย 1 กลุ่ม ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 89

ตาราง 89 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในวิทยาเขต ของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

$\bar{x}$	เทคนิคกรุงเทพฯ	บพิตรพิมุข มหาเมฆ	พระนครใต้ (2.73)
เทคนิคกรุงเทพฯ (2.79)			*
บพิตรพิมุข มหาเมฆ (2.80)			*
พระนครใต้			

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 89 พบว่า นักศึกษาต่างวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิทยาเขตพระนครใต้กับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 90 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	.317	2	.159	1.071
ความคลาดเคลื่อน	271.501	1833	.148	
รวม	271.819	1835		

จากตาราง 90 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ระหว่างวิทยาเขต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในแต่ละวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 91 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	.183	2	.092	.903
ความคลาดเคลื่อน	186.128	1833	.102	
รวม	186.312	1835		

จากตาราง 91 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม ระหว่างวิทยาเขต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในแต่ละวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการด้านการบริการสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 92 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	7.813	2	3.907	19.610 *
ความคลาดเคลื่อน	365.176	1833	.199	
รวม	372.990	1835		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 92 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย ระหว่างวิทยาเขต มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีวิทยาเขตอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านวัฒนธรรมไทย แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 93

ตาราง 93 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในวิทยาเขต ของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

$\bar{x}$	เทคนิคกรุงเทพฯ	บพิตรพิมุข มหาเมฆ (3.34)	พระนครใต้ (3.18)
เทคนิคกรุงเทพฯ (3.22)		*	
บพิตรพิมุข มหาเมฆ (3.34)			*
พระนครใต้			

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 93 พบว่า นักศึกษาต่างวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กับ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กับวิทยาเขตพระนครใต้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 94 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิทยาเขตของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างวิทยาเขต	.823	2	.412	7.166 *
ความคลาดเคลื่อน	105.273	1833	.057	
รวม	106.096	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 94 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน ระหว่างวิทยาเขต มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีวิทยาเขตอย่างน้อย 1 กลุ่ม ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายกลุ่มด้วยวิธี Duncan ' s Multiple Range Test ดังตาราง 95

ตาราง 95 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายกลุ่ม ในวิทยาเขต ของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

$\bar{x}$	เทคนิคกรุงเทพฯ	บพิตรพิมุข มหาเมฆ (2.88)	พระนครใต้ (2.82)
เทคนิคกรุงเทพฯ (2.85) บพิตรพิมุข มหาเมฆ (2.88) พระนครใต้		*	*

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 95 พบว่า นักศึกษาต่างวิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กับ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กับ วิทยาเขตพระนครใต้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 96 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	1.731	3	.577	3.982 *
ความคลาดเคลื่อน	265.396	1832	.145	
รวม	267.127	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 96 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 กลุ่ม ที่มีเจต

คดีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านอาคารสถานที่แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘ s Multiple Range Test ดังตาราง 97

ตาราง 97 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพด้านอาคารสถานที่

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00 (3.09)	2.51 - 3.00 (3.04)	2.00 – 2.50 (3.07)	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00 (3.09)		*		
2.51 – 3.00				
2.00 – 2.50				
น้อยกว่า 2.00 (2.95)	*		*	

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 97 พบว่า นักศึกษาต่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านอาคารสถานที่ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 98 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	1.820	3	.607	5.316 *
ความคลาดเคลื่อน	209.091	1832	.114	
รวม	210.911	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 98 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘ s Multiple Range Test ดังตาราง 99

ตาราง 99 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00	2.51 - 3.00 (2.74)	2.00 – 2.50	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00 (2.80)		*		
2.51 – 3.00 (2.74)				
2.00 – 2.50 (2.81)		*		
น้อยกว่า 2.00				

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 99 พบว่า นักศึกษาต่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 100 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	2.924	3	.975	6.640 *
ความคลาดเคลื่อน	268.895	1832	.147	
รวม	271.819	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 100 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 101

ตาราง 101 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00	2.51 - 3.00 (2.43)	2.00 – 2.50	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00 (2.49)		*		
2.51 – 3.00				
2.00 – 2.50 (2.52)		*		
น้อยกว่า 2.00 (2.55)		*		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 101 พบว่า นักศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมนักศึกษา มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 102 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	.927	3	.309	3.054 *
ความคลาดเคลื่อน	185.384	1832	.101	
รวม	186.312	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 102 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านการบริการสังคม แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan 's Multiple Range Test ดังตาราง 103

ตาราง 103 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00 (2.72)	2.51 - 3.00	2.00 – 2.50	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00				
2.51 – 3.00 (2.68)	*			
2.00 – 2.50				
น้อยกว่า 2.00 (2.61)	*			

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 103 พบว่า นักศึกษาต่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านการบริการสังคม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 104 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	4.439	3	1.480	7.356 *
ความคลาดเคลื่อน	368.550	1832	.201	
รวม	372.990	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 104 ปรากฏว่านักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย ด้านวัฒนธรรมไทย แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 105

ตาราง 105 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00 (3.29)	2.51 - 3.00 (3.25)	2.00 – 2.50 (3.25)	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00				
2.51 – 3.00				
2.00 – 2.50				
น้อยกว่า 2.00 (3.01)	*	*	*	

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 105 พบว่า นักศึกษาต่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านวัฒนธรรมไทย มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 106 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม	1.167	3	.389	6.794 *
ความคลาดเคลื่อน	104.928	1832	.057	
รวม	106.096	1835		

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 106 ปรากฏว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน จึงนำข้อมูลไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Duncan ‘s Multiple Range Test ดังตาราง 107

ตาราง 107 การทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน

$\bar{x}$	มากกว่า 3.00	2.51 - 3.00	2.00 – 2.50	น้อยกว่า 2.00
มากกว่า 3.00 (2.88)				
2.51 – 3.00 (2.83)	*		*	
2.00 – 2.50 (2.87)				
น้อยกว่า 2.00 (2.79)	*		*	

* แตกต่างกันที่ระดับ $\alpha = .05$

จากตาราง 107 พบว่า นักศึกษาดังระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมทุกด้าน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การศึกษาความต้องการของชุมชน - ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ” ได้สรุปการศึกษาออกเป็น 6 ข้อดังนี้

1. สรุปผลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. สรุปผลด้านความต้องการของสถานประกอบการต่อการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. สรุปผลด้านความต้องการของอาจารย์ ต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. สรุปผลด้านความต้องการนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
5. สรุป
6. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลด้านความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการศึกษาความต้องการการบริการทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 3,588 คน กลุ่มบุคคลทั่วไป 1,704 คน และกลุ่มผู้นำชุมชน 120 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปมีจำนวนมากถึงร้อยละ 99.5 โดยต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรกได้แก่ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาการจัดการสำนักงาน และ สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 65.8 โดยต้องการเข้าร่วมฝึกอบรม 5 อันดับแรกได้แก่ หลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สอนเสริมภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีการนำเสนอผลงาน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่าย และ ภาษา(จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการศึกษาต่อควบคู่กับการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษาร้อยละ 61 เพื่อเพิ่มรายได้ร้อยละ 32 และเพื่อการ

เลื่อนตำแหน่งถึงร้อยละ 24.1 โดยต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรก ได้แก่ ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษธุรกิจ และ การโรงแรม ต้องการฝึกอบรม 5 อันดับแรก ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาต่างประเทศ(จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส) การสอนเสริมภาษาอังกฤษ และเทคนิคการนำเสนอผลงาน ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้นำชุมชนมีความเห็นว่าการพัฒนาบุคคลในชุมชนมีความสำคัญมาก มีความต้องการศึกษาต่อระดับสูงถึงร้อยละ 88.33 โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และ สาขาวิชาการเงิน ตามลำดับ ในขณะที่มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมถึงร้อยละ 60.83 โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ หลักสูตรการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอนเสริมภาษาอังกฤษ และการซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้าตามลำดับ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะความต้องการของชุมชน

จากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาความต้องการของชุมชนอันประกอบด้วย นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไปและผู้นำชุมชนมีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพควรให้บริการทาง วิชาการกับชุมชนอยู่ในระดับมากทั้งในด้านการศึกษาต่อและการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ธงชัย จันทรุ่งเรือง (2542) ว่ามหาวิทยาลัยควรให้บริการด้านวิชาการแก่ผู้ที่ไม่สามารถศึกษาต่อ ในระบบ โดยการจัดการฝึกอบรมในด้านอาชีพให้คนในชุมชน ตลอดจนให้ความรู้ในเรื่อง การลงทุน เพื่อการผลิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญญา แซ่หุุ่น (2548) ซึ่งพบว่า เนื้อหาของหลักสูตรที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรม คือ ความรู้เฉพาะที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ (Job Knowledge) และความรู้ที่เสริมการทำงาน (Job Related subject) ซึ่งจากผลการสำรวจในครั้งนี้ พบว่าเนื้อหาสาระ หรือสาขาที่ได้รับความสนใจเข้าศึกษาต่อและฝึกอบรม เป็นกลุ่มความรู้ที่เสริมการทำงานในสาขาภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารมาเป็นลำดับแรก ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร ทางธุรกิจและการค้า ประกอบกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ในทุกระดับ และทุกอาชีพการจะใช้อินเทอร์เน็ตให้ได้ประโยชน์สูงสุด ผู้ใช้จำเป็นจะต้องใช้ ภาษา อังกฤษ เป็นตัวกลางใน การสื่อสารกับผู้อื่นทั่วโลกนอกจากนี้การศึกษาต่อใน ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐานที่ต้องสอบผ่านเกณฑ์ ดังนั้นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นกับคนในชุมชนทั้งกลุ่มนักเรียนนักศึกษาบุคคลทั่วไปและกลุ่มผู้นำชุมชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจึงควรมีการจัดหลักสูตร ด้านภาษาอังกฤษให้กว้างขวาง และ ควรเพิ่มปริมาณในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อให้มากยิ่งขึ้นด้วยในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยควร จะจัด โครงการฝึกอบรมทางด้าน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับบุคคลทุกกลุ่มในชุมชน โดยใช้ ช่วงเวลาวันเสาร์และวันอาทิตย์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอี่ยมฟ้า นาคโด (2548) ซึ่งสรุปว่าช่วง

เวลาที่เหมาะสมในการฝึกอบรม คือวันเสาร์-วันอาทิตย์ และควรดำเนินการฝึกอบรมในช่วงเวลา 1-3 เดือน ต่อหนึ่งหลักสูตร (สัญญา แซ่หุ่น.2538)

ส่วนทางด้านอาชีพเฉพาะหรือ ความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ (Job Knowledge) นั้นทั้ง 3 กลุ่มมีความต้องการบริการในระดับรองลงมา โดยมีความแตกต่างด้านมุมมองระหว่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา จะมีมุมมองที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ หรือ ฝึกอบรมในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ตามความสนใจและเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต ในขณะที่บุคคลทั่วไปจะมีมุมมองที่กว้างกว่า นักเรียนนักศึกษา โดยมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเพื่อบุคลากรของตนแล้ว ยังมี ความประสงค์ให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมความรู้ให้กับบุคคลทั่วไป โดยการจัดกิจกรรมฝึกอบรมทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะทางวิชาชีพและเป็นแนวทางในการหารายได้เสริม ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จึงควรทำการสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมของชุมชนก่อนที่จะเปิดโครงการฝึกอบรม และจัดฝึกอบรมในสาขาที่มหาวิทยาลัยมีบุคลากร ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม หรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่มี ความเกี่ยวข้องกัน เพื่อให้ได้โครงการฝึกอบรมที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของชุมชน อย่างแท้จริง

2. สรุปผลด้านความต้องการของสถานประกอบการต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการศึกษาความต้องการด้านพัฒนาบุคลากร การขอรับบริการทางวิชาการและการฝึกอบรมของผู้ประกอบการ 649 แห่ง พบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการรับบุคลากรในระดับปริญญาตรีมากที่สุดรองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.) เมื่อจำแนกสายงานอาชีพของสถานผู้ประกอบการทั้ง 8 สายงานอาชีพ พบว่า ผู้ประกอบการสายงานวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความต้องการบุคลากรสายวิศวกรรมศาสตร์เป็นอันดับแรกเหมือนกันส่วน ผู้ประกอบการสายงานบริหารธุรกิจศิลปศาสตร์ และ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความต้องการบุคลากรสาขาบริหารธุรกิจเป็นอันดับแรกสำหรับผู้ประกอบการ สายงานคหกรรมศาสตร์ และ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีความต้องการบุคลากรในสาขาที่ตรงกับสายงานของตน

เมื่อพิจารณาความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรในสถานผู้ประกอบการ พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งจัดขึ้นโดยสถานผู้ประกอบการเองมากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นจากหน่วยงานภายนอก มีเพียงบางส่วนที่ต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นสำคัญ

ในด้านความต้องการบริการทางวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ นั้น พบว่าบุคลากรของสถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันฯ จัดฝึกอบรม

หลักสูตรระยะสั้น ในช่วงเวลาวันเสาร์ – อาทิตย์มากที่สุด และมีเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวกับ ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ประยุกต์กับงาน มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส) เพื่อการสื่อสาร การพัฒนาความเป็นผู้นำ หลักในบริหารงาน และ จิตวิทยาในงานบริการ-บริหาร ตามลำดับ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะความต้องการของสถานประกอบการ

จากการศึกษาความต้องการบุคลากร ของสถานประกอบการ 8 สายงานอาชีพ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรตรงกับสายวิชาชีพ ได้แก่สาขา วิศวกรรมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเกษตรศาสตร์ และ สาขาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ในขณะที่ ผู้ประกอบการสายวิทยาศาสตร์ และ คุศศาสตร์อุตสาหกรรม มีความต้องการบุคลากรสายวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนผู้ประกอบการสายสถาปัตยกรรม และศิลปศาสตร์มีความต้องการบุคลากรในสาขาบริหารธุรกิจ ทั้ง 2 สายงาน สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการทุกสายอาชีพมีความต้องการบุคลากรในสาขาบริหารธุรกิจมากที่สุด โดยจะพบแทรกในลำดับที่หนึ่งหรือสองของทุกสายอาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากงานของสถานประกอบการทุกประเภทมีความสัมพันธ์ เกี่ยวเนื่องกับงานด้านบริหารธุรกิจในด้านการจัดการสำนักงาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด การเงิน การบัญชี ตลอดจน การใช้สารสนเทศ และ เป็นผลจากการที่โลกปัจจุบัน ได้พัฒนาเทคโนโลยีจนเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ส่งผลให้การผลิตการบริการ การขาย ต้องนำ IT มาปรับใช้ในการทำงานมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการบริหารจัดการ ชงชัย สันติวงษ์ (2537) ที่กล่าวว่าผู้ที่สามารถพัฒนาปรับตัวเข้าสู่ยุคสารสนเทศได้ดีกว่าจะเข้าข่ายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จะได้ทั้งคุณค่าทางเศรษฐกิจ คือ ความร่ำรวย ความสุขจากการมีคุณภาพชีวิตและความเจริญเติบโตทางสังคมและปัญญา ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ในส่วนความต้องการด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากรพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ต้องการรับการฝึกอบรมด้านหลักสูตร ระยะสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเสริมการทำงาน (Job Relation Subject) เช่น หลักสูตรทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ ในส่วนการฝึกอบรมอาชีพเฉพาะนั้นบุคลากรส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมจากสถานประกอบการเองมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากสถานประกอบการมีอุปกรณ์เครื่องมือ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางตรงตามสายงาน และมีประสบการณ์มากกว่า ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยต้องการเปิดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นความชำนาญเฉพาะทางควรจัดฝึกอบรมร่วมกับสถานประกอบการเสริมการทำงานซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการจัดอยู่ในอันดับมากนั้น มหาวิทยาลัยสามารถจะดำเนินการได้เอง โดยใช้สถานที่และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอง จัดฝึกอบรมในวันหยุดราชการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ อุไร ชาติกานนท์, ประไพศรี สวงวงศ์ และ สุญาณี เดชทองพงษ์ (2543 : 122) ว่า

มหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญแก่การให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยเน้นกลุ่มเป้าหมายในภาคธุรกิจทุกประเภทมากกว่าที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมโดยจัดแผนงานและโครงการฝึกอบรมในเชิงวิชาการ เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนส่งบุคลากรเข้ามารับการอบรม โดยจัดทำเป็นแผนงานระยะสั้นและระยะยาวให้เป็นระบบ และกระทำอย่างต่อเนื่องโดยอาจจัดตั้งองค์การการวิจัยเฉพาะทางที่มีภารกิจชัดเจนสามารถดำเนินการในลักษณะครบวงจรครอบคลุมทั้งด้านการวิจัย การพัฒนาบุคลากรและสามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่ภาคเอกชนได้ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงาน เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การตลาด การเงิน ฯลฯ รวมทั้งการทักษะเชิงมนุษย์ เช่น การแก้ปัญหา การสร้างทีมงานคุณภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ ซึ่งประเด็นการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาเชิงมนุษย์อาจจะทำได้ยากกว่าการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงเทคนิคแต่ก็เป็นสิ่งที่ทำหาย

3. สรุปผลด้านความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการของทั้งสามวิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ รวม 13 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านการบริการห้องสมุด 4) ด้านการบริหาร จัดการ 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน 7) ด้านการพัฒนาบุคลากร 8) ด้านพัฒนาครุภัณฑ์ 9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา 10) ด้านการประชาสัมพันธ์ 11) ด้านบริการทางวิชาการต่อสังคม 12) ด้านการวิจัย 13) ด้านอาคารสถานที่ พบว่า คณาจารย์ของทั้ง 3 วิทยาเขตมีความคิดเห็นต่อการบริการทางวิชาการ ด้านพระราชบัญญัติศึกษามากที่สุด รองลงมาคือด้านบริการห้องสมุด ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์ ด้านการบริการทางวิชาการต่อสังคม ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านพัฒนาบุคลากร และด้านงานวิจัยตามลำดับ แต่เมื่อวิเคราะห์ความต้องการบริการทางวิชาการของคณาจารย์ทั้ง 3 วิทยาเขตฯต่อด้านที่มีคะแนนน้อยควรจะมีการปรับปรุงเป็นลำดับต้น ๆ ดังนั้นเมื่อมีการเรียงลำดับจะพบว่า ด้านงานวิจัยมาเป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคืองานด้านพัฒนาบุคลากร และ งานด้านประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจึงควรจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาบริการทางวิชาการ ให้กับคณาจารย์ตามลำดับความต้องการดังนี้

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะความคิดเห็นของอาจารย์

แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1) ด้านวิจัยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยให้ความคิดเห็นต่องานวิจัยในระดับน้อยสุดแสดงว่าการบริการทางวิชาการด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัยค่อนข้างด้อยในขณะที่คณาจารย์ มีความต้องการต่อการให้บริการทางงานวิจัยมากที่สุดเพราะคณาจารย์ตระหนักถึงสภาพที่เปลี่ยนไปของสถาบันจากระดับอาชีวศึกษาไปสู่ระดับอุดมศึกษา และ ทราบถึงความสำคัญของงานวิจัย ว่าเป็นภาระหน้าที่ สำคัญ 1 ใน 4 บทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์ และ วัฒนธรรมแห่ง สหประชาชาติ (Unesco) ได้กำหนดไว้และให้ความสำคัญกับงานวิจัยในฐานะที่เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการศึกษา เป็นกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ (นิธิ เอียวศรีวงศ์ 2546) ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนการให้บริการด้านงานวิจัยโดยการ จัดทำ แผนงานงบประมาณให้ความรู้และทักษะด้านการทำวิจัยแก่คณาจารย์ตลอดจนส่งเสริมคณาจารย์ ให้ทำการวิจัยร่วมกับชุมชนซึ่งจะทำให้งานวิจัยที่ได้เป็นงานวิจัยที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนิธิ เอียวศรีวงศ์ (2546) ในการบริหารจัดการว่ามหาวิทยาลัยต้องลงมาคลุกคลีในสังคมมากขึ้นเพื่อการเรียนรู้ เพื่อการสอนและการวิจัย และมองเห็นสภาพที่เป็นจริงของสังคมทำความเข้าใจสังคมตนเองทุกระดับ แล้วนำปัญหาของสังคมขึ้นไปเป็นหัวข้อการวิจัย จากนั้นจึงนำเอาผลของ การวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

2) ด้านพัฒนาบุคลากรเป็นการบริการทางวิชาการที่คณาจารย์มีความเห็นว่าเป็นข้อด้อยของ มหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนามาเป็นลำดับที่สองรองจากการวิจัย เป็นผลมาจากการยกระดับสถาบันขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ทำให้ต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะเกณฑ์กำหนดสัดส่วนคณาจารย์ ทางการศึกษาบุคลากรผู้ดูแลหลักสูตร ต้องมีวุฒิปริญญาโท หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์อย่างน้อย 2 ใน 5 คน ต่อ 1 หลักสูตร ในขณะที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร มีบุคลากร ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.)ได้กำหนดไว้ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรที่จะมีการวางแผนการพัฒนาบุคลากรให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานโดยการสนับสนุนให้บุคลากรไปฝึกอบรมหลักสูตรระยะยาวเพื่อสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมให้คณาจารย์ทำผลงาน วิชาการเพื่อขอยกระดับเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์

3) ด้านประชาสัมพันธ์ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ตระหนักถึงความสำคัญของงาน ประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยว่ามีไม่เพียงพอ และต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย ให้ มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก ประกอบกับคณาจารย์เล็งเห็นว่าสถาบันฯ ได้เปลี่ยน ชื่อเป็นมหาวิทยาลัยโดยรวมเอาวิทยาเขต 3 แห่งมารวมเป็นมหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งเป็นชื่อใหม่ยังไม่เป็นที่รู้จักในหมู่สาธารณชน สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบภารกิจ และศักยภาพของมหาวิทยาลัยที่สามารถให้บริการวิชาการ แก่สถานประกอบการ ในการให้ความรู้ การฝึกอบรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจากวิทยาเขตขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและ ทัวถึง มหาวิทยาลัยจึงควรมีแนวทางในการพัฒนาด้านประชาสัมพันธ์ ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ ให้มากขึ้นโดยกำหนดเป็นนโยบาย วางกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ ให้การสนับสนุนทั้งด้านบุคลากร และงบประมาณ ตลอดจนใช้การประชาสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ คือ ผ่านทางสมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ประกอบการหรือทางสถานีวิทยุกระจายเสียง รวมทั้งการส่งข้อมูลข่าวสาร ไปยังสื่อมวลชนเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาสัมพันธ์

4. สรุปผลด้านความต้องการของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 1,836 คน โดยแบ่งเป็น นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 845 คน วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำนวน 645 คน และวิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 346 คน ใน 5 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรมไทย ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม และ ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 วิทยาเขตมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการทั้ง 5 ด้าน เฉลี่ย 2.85 โดยทั้ง 3 วิทยาเขตมีเจตคติที่ดีต่อการบริการด้านวัฒนธรรมไทยมากที่สุด 3.26 รองลงมาได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ 3.06 และนักศึกษาทั้ง 3 วิทยาเขต มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษา เฉลี่ย 2.49

เมื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการบริการทางวิชาการนักศึกษามหาวิทยาลัยระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลกระทบต่อเจตคติต่อการบริการทางวิชาการ กล่าวคือ เพศหญิง มีเจตคติอยู่ที่ 2.87 และ เพศชาย มีเจตคติอยู่ที่ 2.81 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการดีที่สุดเมื่อเทียบกับนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่ระดับคะแนนต่างกัน มีผลต่อเจตคติด้านการบริการทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในทุกระดับคะแนนเฉลี่ย และพบว่านักศึกษาที่ต่างวิทยาเขตกันจะมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และนักศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆมีเจตคติต่อการบริการทางวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะด้านเจตคติของนักศึกษา

นักศึกษาทั้ง 3 วิทยาเขต มีเจตคติไม่แตกต่างกัน ในทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านวัฒนธรรม ด้านอาคารสถานที่ ด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่ดี เป็นเพราะบริการต่าง ๆ ที่องค์การ ชมรม หรือสโมสรนักศึกษาที่จัดขึ้น ไม่ให้ความสนใจจากนักศึกษาเท่าที่ควร เนื่องจากลักษณะของกิจกรรมไม่น่าสนใจ สาเหตุอาจจะมาจากการที่นักศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน หรือกำหนดรูปแบบในการจัดกิจกรรม หรือขาดการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ประกอบกับกฎระเบียบในการกิจกรรมอาจทำให้นักศึกษาเกิดความไม่คล่องตัวและไม่มีอิสระในการทำกิจกรรมเท่าที่ควร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยไม่เอื้อต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษา

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจะทบทวนบทบาทในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาควบคู่ไปกับการจัดเรียนการสอน โดยให้การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างจริงจัง จัดหาเวทีสำหรับการแสดงออกให้กับนักศึกษา และมีนโยบายผลักดันให้เกิดการทำกิจกรรมในรูปแบบของชมรมอย่างเต็มรูปแบบ ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดรูปแบบและบริหารจัดการชมรมด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงวิธีการลงทะเบียนเรียน โดยให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกรายวิชา และช่วงเวลาการเรียนได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียนหรือจัดแบ่งเวลาสำหรับการเข้าร่วมกลุ่มจัดกิจกรรมได้ตามกลุ่มกิจกรรมชมรมที่ตนสนใจ ตลอดจนกระตุ้นเตือนนักศึกษาให้เห็นความสำคัญของการทำกิจกรรมอยู่เสมอ เพราะการทำกิจกรรมจะช่วยให้ตระหนักถึงการสร้างความรับผิดชอบทางสังคมและจัดเวลาให้นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความสำคัญในการความรับผิดชอบต่อสังคม มีความมุ่งมั่นที่จะให้สังคมดีขึ้น และการดำเนินกิจการนิสิตนักศึกษาต้องเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมภาวะความเป็นผู้นำ และเรียนรู้สภาพของชุมชน

5. สรุป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ควรมีบทบาทในการให้บริการทางวิชาการ หรือการศึกษาแก่ชุมชนและกำหนดเป็นบทบาทหลักด้านบริการทางสังคมอย่างชัดเจน โดยเน้นด้านการฝึก อบรม หลักสูตรระยะสั้นและการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทเพราะทั้งชุมชนและ ผู้ประกอบการส่วนมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ใช้ช่วงเวลาในวันเสาร์และวันอาทิตย์โดยมีค่าใช้จ่ายในการเข้าฝึกอบรมในราคาไม่สูงมากนัก แต่มีความแตกต่างในด้านเนื้อหาสาระของการฝึกอบรม กล่าวคือ กลุ่มผู้ประกอบการต้องการฝึกอบรมหลักสูตรที่ใช้เสริมการทำงาน (Job Related Subject) เช่น ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการใช้ภาษาในการ สื่อ

สาร ทั้งนี้เพราะสถานประกอบการมีการจัดฝึก เฉพาะทางให้กับบุคลากรของตนเองอยู่แล้ว ส่วนกลุ่มชุมชนต้องการฝึกอบรมทางอาชีพ เพื่อนำไปใช้ การเสริมรายได้ หรือเปลี่ยนงานใหม่ หรือ เพื่อการศึกษาต่อเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดพบว่า ชุมชนและผู้ประกอบการยังมี ความต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้คนและผู้ประกอบการ ในชุมชน มาใช้บริการแหล่งเรียนรู้ และสถานที่ของมหาวิทยาลัยในการจัดกิจกรรมด้วย รวมทั้งต้องการให้มหาวิทยาลัยเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้มากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณาด้านเจตคติของคณาจารย์และนักศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านบริการสังคม พบว่า มีความแตกต่างกันในด้านกิจกรรมนักศึกษา คือ คณาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักศึกษายู่ในระดับต่ำ เป็นผลจากการที่อาจารย์เป็นผู้กำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักศึกษาอย่างนั้น อาจารย์ก็ยังให้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าคณาจารย์ยังต้องการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของงานกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ในขณะที่นักศึกษามีเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษายู่ในระดับต่ำ แสดงว่างานด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่ดีเท่าที่ควรในสายตาของนักศึกษา

ส่วนในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และ ด้านบริการสังคมนั้น นักศึกษามีเจตคติในระดับมาก ในขณะที่คณาจารย์มีเจตคติในระดับปานกลาง แต่เมื่อวิเคราะห์เฉพาะอาจารย์ในส่วนด้านบริการสังคม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในกลุ่มปานกลาง แสดงว่าคณาจารย์ต้องการให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและเพิ่มบริการทางสังคมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ควรที่จะหาแนวคิดและนโยบายที่จะมาบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้คณาจารย์ในฐานะผู้ปฏิบัติงานขององค์กรและนักศึกษาในฐานะลูกค้าที่ใช้บริการขององค์กรมีเจตคติที่สูงขึ้นกว่าเดิม โดยมหาวิทยาลัยต้องเปิดประตูไปสู่โลกภายนอก เปิดใจที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพราะว่าสังคมคาดหวังว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมีบทบาทในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ และภูมิปัญญาสู่ชุมชนและโลก เสริมสร้างประเทศสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สร้างความแข็งแกร่งด้านการศึกษากับภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งการพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง ผลิตอาจารย์และการวิจัย ตลอดจนร่วมมือกับสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับต่าง ๆ และนำความรู้สู่การปฏิบัติ

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีศักยภาพและขีดความสามารถที่จะพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ โดยผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

- 1) สร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับชุมชน โดยจัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระบบและการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ อาคาร และวัสดุครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย
- 2) เปิดโครงการฝึกอบรมอาชีพ เพื่อส่งเสริมรายได้ให้กับคนในชุมชน และ สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงงาน และเพื่อพัฒนาทักษะเชิงเทคนิค
- 3) ร่วมมือกับสถานประกอบการ ในการเปิดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ในลักษณะวิชาชีพเฉพาะทาง โดยใช้เวลาวันหยุดราชการ
- 4) ขยายการผลิตบัณฑิตสายบริหารธุรกิจ ให้ได้สัดส่วนกับปริมาณความต้องการของตลาด
- 5) ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น โดยการจัดตั้งศูนย์ให้บริการเฉพาะด้านการวิจัย รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ และบุคลากร
- 6) ส่งเสริมการวิจัยที่ตอบปัญหาของชุมชน หรือพัฒนาชุมชน และ ที่เกี่ยวเนื่องการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น
- 7) ส่งเสริมคณาจารย์ให้ศึกษาต่อหรือทำผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ได้คุณวุฒิตามเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้
- 8) จัดหาผู้เชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์ ที่สามารถนำเสนอภาพลักษณ์ของหน่วยงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
- 9) ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมด้วยตนเองให้มากขึ้น เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม

บรรณานุกรม

ทวีศักดิ์ วงษ์ธานี. “ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.”

ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545
ธงชัย จันทรุ่งเรือง. “การบริการชุมชนของสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาพัฒนา
สังคม สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์, 2543.

ธงชัย ดันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด (Consumer Behavior in marketing). พิมพ์ครั้งที่
ที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. “อุดมศึกษาในทัศนะของนิธิ” สัมภาษณ์โดย สมเกียรติ ตั้งมโน. 5 มกราคม 2546.

วัชร ตรีภูมิกาม. การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ:ศูนย์เอกสารและตำราสถาบันราช
ภัฏสวนดุสิต, 2542.

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2545.
กรุงเทพฯ, 2545.

สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. “งานวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
และบริการทางวิชาการระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏจันทรเกษมช่วงปี 2545-2549.”
กรุงเทพฯ, 2544.

สมชาย บุญญบาล. “ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านการบริหารธุรกิจ.”
ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2541.

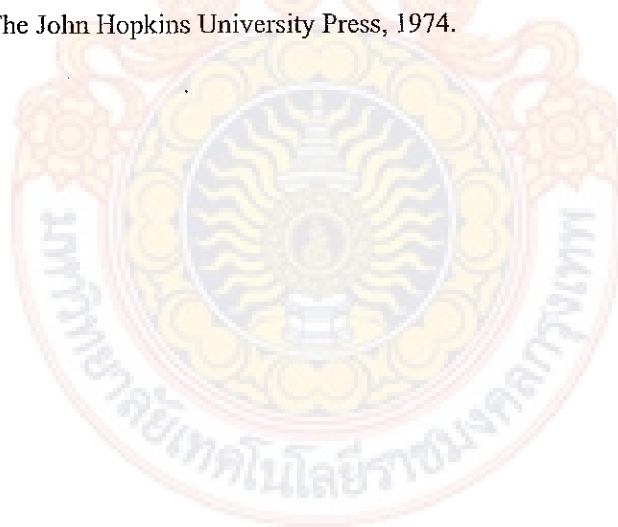
สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542 . กรุงเทพฯ , 2542.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. รายงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา: เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพมหานคร, 2544.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). กรอบแนวทางการ
ประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทองจำกัด,
2545.

ลีปพนันท์ เกตุทัต. “ภาพรวมทิศทางของประเทศกับทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษา” กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. (อัดสำเนา)

- สุชาติ เมืองแก้ว. ธาระบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กระทบกับอุดมศึกษา. ปทุมธานี : สำนักพัฒนาและบริการทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2546
- สุนัย ศรีกุลบุตร. “ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีประเภทช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 10 .” รายงานการค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม , 2544 .
- สุมาลี สังข์ศรี. “การส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชน” ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักการเรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม. เล่ม 2 หน่วยที่ 9. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.
- อัญชลี วุฒิกักดี. “บทบาทในการบริการชุมชนตามทัศนะคณะกรรมการสถานศึกษาผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตนวจันทร์กรุงเทพมหานคร” ปริญญาคูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. 2544.
- อุไร ชาติกานนท์, ประไพศรี สงวนวงศ์ และสุญญาณี เดชทองพงษ์. “รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการบริการวิชาการของสถานประกอบการในเขตการปกครองรอบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ.” สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ, 2543.
- Coombs, H. and Ahmed, M. **Attacking Rural Poverty : How Non Formal Education Can Help.** Baltimore :The John Hopkins University Press, 1974.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสอบถาม มี 3 ชุด

1. ชุดที่1 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
- ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน
- ตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

2. ชุดที่2 กลุ่มบุคคลทั่วไป

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา
- ตอนที่ 3 หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม
- ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

3. ชุดที่3 กลุ่มผู้นำชุมชน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน
- ตอนที่ 3 วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน
- ตอนที่ 4 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม
- ตอนที่ 5 สาขาที่ผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนต้องการ ศึกษาต่อ

แบบสอบถามสำหรับกลุ่มนักเรียนนักศึกษา

แบ่งออกเป็น 4 ตอน

- ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 1.2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
- ตอนที่ 1.3 หลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน
- ตอนที่ 1.4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

- เพศ

☐ ชาย
 ☐ หญิง
- ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
 ☐ ปวช. ปีที่ 3

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
 ☐ ปวส. ปีที่ 2

☐ ปวช. ปีที่ 2
 ☐ อื่น ๆ
- สาขาวิชาชีพ

☐ สามัญ
 ☐ สายช่าง
 ☐ สายพาณิชย์
- เขตที่อยู่อาศัย

☐ สาทร
 ☐ คลองสาน

☐ บางรัก
 ☐ ธนบุรี

☐ คลองเตย
 ☐ ปทุมวัน

☐ บางคอแหลม
 ☐ อื่น ๆ

☐ ทุ่งครุ

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

5. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรของชุมชน
- ☐ สำคัญมาก
- ☐ สำคัญ
- ☐ ไม่สำคัญ
6. ความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น
- ☐ ต้องการ
- ☐ ไม่ต้องการ
7. ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม
- ☐ ต้องการมาก
- ☐ ต้องการ
- ☐ ไม่ต้องการ
8. ความคิดเห็นต่อการได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมของคนในชุมชน
- ☐ ควรพัฒนามาก
- ☐ ควรพัฒนา
- ☐ ไม่จำเป็นต้องพัฒนา
9. วิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับบุคคลในชุมชน

เหตุผลการพัฒนาและฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
I. การฝึกอบรม(Training)					
1.1 การอบรมในระหว่างการทำงาน					
1.2 การอบรมภายในบริษัท					
1.3 การอบรมในสถาบันฝึกอบรม					
2. การให้การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)					
2.1 ระยะยาว เช่นศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ					
2.2 ระยะสั้นเช่นมินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทาง					
3. การจัดกิจกรรมเสริม(Supplementary Activities)					
3.1 การให้ความรู้เพิ่มเติม โดยใช้สื่อต่าง ๆ					
3.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่นกิจกรรมพัฒนาทีมงาน					
3.3 การศึกษาดูงาน					
3.4 การจัดประชุมสัมมนา					

ตอนที่ 3 ความต้องการ ของหลักสูตรฝึก-อบรมที่ชุมชนต้องการ

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การจัดการธุรกิจขนาดย่อม					
การจัดดอกไม้					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ					
การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
การเดินแอร์โรบิค					
การถ่ายภาพดิจิทัล					
การทำผ้าขัดย้อม/ผ้าปาติด					
การบริการอาหารและจัดโต๊ะอาหาร					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การเป็นมัคคุเทศ					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การผลิตเฟอร์นิเจอร์					
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผสมเครื่องดื่ม					
การฝึกโยคะ					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การพัฒนานุคลิกภาพ					
การแยกสีทางการพิมพ์					

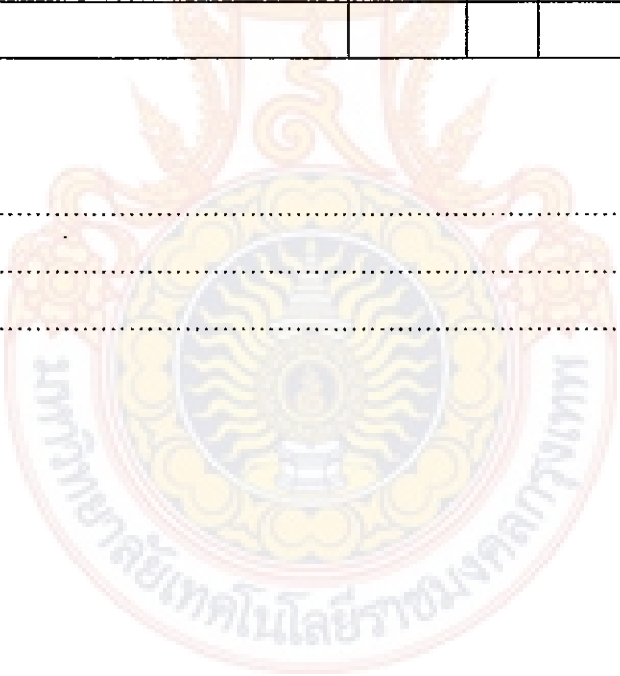
หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การรังวัด/การทำแผนที่					
การสร้างเว็บ					
การออกแบบตกแต่งภายใน					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					
ขนมไทย					
ขนมอบ/เบเกอรี่					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ					
ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
นาฏศิลป์/ดนตรี					
โปรแกรม 3 ดี					
โปรแกรมโฟโต้ช้อป					
โปรแกรมวินโดวส์/ออฟฟิศ					
โปรแกรมออร์โต้แคท					
โปรแกรมออร์โต้แวร์					
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
ภาษาต่างประเทศ(จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส)					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
เลขานุการยุคใหม่					
สถิติเพื่อการวิจัย					
สอนเสริมคณิตศาสตร์					
สอนเสริมภาษาอังกฤษ					
สอนเสริมวิทยาศาสตร์(ฟิสิกส์, เคมี, ชีวะ)					
อาหารไทย					
อาหารมังสวิรัต					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

ตอนที่ 4 ความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ					
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์					
สาขาวิชาการจัดสำนักงาน					
สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ					
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ					
สาขาวิชาการเงิน					
สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์					
สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
สาขาวิชาบัญชี					
สาขาวิชาการท่องเที่ยว					
สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี					
สาขาวิชาการโรงแรม					
สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ					
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร					
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ					
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย					
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป					
สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม					
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า					
สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม					
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์					
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์					
สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมออกแบบการผลิต					
สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์					
สาขาวิชาออกแบบเครื่องเรือน					
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง					
สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล					
สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเครื่องมือกล					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเชื่อมประกอบ					
สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ					
สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล					
สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม					
สาขาวิชาเคมี					
สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

แบบสอบถามสำหรับบุคคลทั่วไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม

ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 39 ปี
☐ 40 – 49 ปี	☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ ปวช. หรือเทียบเท่า	☐ ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ
4. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,000 บาท ขึ้นไป
5. อาชีพ

☐ ข้าราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	☐ อื่น ๆ
☐ เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว	

ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1. วิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูนความรู้

- ☐ ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ☐ ฝึกอบรม ☐ ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

2. ระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ

- ☐ต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช. ปวท./อนุปริญญา)
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ

3. รูปแบบของการศึกษาต่อ

- ☐ แบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์)
☐ เรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)
☐ แบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งและศึกษด้วยตัวเอง)
☐ อื่น ๆ

4. เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

- ☐ เพื่อเลื่อนตำแหน่ง ☐ เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา
☐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ☐ เพื่อเปลี่ยนงานใหม่
☐ เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษเพื่อเพิ่มฐานะทางสังคม ☐ อื่น ๆ

5. รูปแบบการฝึกอบรม

- ☐ การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)
☐ การฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน)
☐ อื่น ๆ

6. ช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรม

- ☐ วันธรรมดา (ในเวลาราชการ) ☐ วันธรรมดา (นอกเวลาราชการ)
☐ วันเสาร์ ☐ วันอาทิตย์
☐ วันเสาร์ – วันอาทิตย์ ☐ อื่น ๆ

7. เหตุผลที่ต้องการฝึกอบรม

- ☐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ☐ เพื่อการหางานทำ
☐ เพื่อเป็นงานอดิเรก ☐ เพื่อเปลี่ยนงานใหม่

- ☐ เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ
- ☐ เพื่อพบปะบุคคลใหม่
- ☐ อื่นๆ

ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเขียนโครงการเพื่อขอทุนการวิจัย					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การจัดการธุรกิจขนาดย่อม					
การจัดดอกไม้					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน					
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การซ่อมบำรุงปรับอากาศ					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
การเดินแอโรบิค					
การถ่ายภาพดิจิทัล/วิดีโอ					
การทำผ้ามัดย้อม/ผ้าบาติก					
การบริการอาหารจัดโต๊ะอาหาร					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การเป็นมัคคุเทศก์					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การผลิตฟอร์นิเจอร์					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผสมเครื่องดื่ม					
การฝึกโยคะ					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การพัฒนาบุคลิกภาพ					
การแยกสีทางการพิมพ์					
การรังวัด/การทำแผนที่					
การสร้างเว็บ					
การสอนเสริมคณิตศาสตร์					
การสอนเสริมภาษาอังกฤษ					
การสอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					
ขนมไทย					
ขนมอบ/เบเกอรี่					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
นาฏศิลป์/ดนตรี					
โปรแกรม 3 ดี					
โปรแกรมโฟโต้ช้อป					
โปรแกรมวินโดว์/ออฟฟิศ					
โปรแกรมออโตแวร์					
โปรแกรมออโตแคท					
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
ภาษาต่างประเทศ (จีน,ญี่ปุ่น,ฝรั่งเศส)					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
เลขานุการยุคใหม่					
สถิติเพื่อการวิจัย					
ออกแบบตกแต่งภายใน					
อาหารไทย					
อาหารมังสวิรัต					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

ตอนที่ 4 ความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
วิศวกรรมเครื่องกล					
วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง					
วิศวกรรมโยธา					
วิศวกรรมสำรวจ					
วิศวกรรมสิ่งทอ					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – เครื่องมือกล					
วิทยาการคอมพิวเตอร์					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – ออกแบบการผลิต					
การเงิน					
การจัดการทรัพยากรมนุษย์					
การจัดการสำนักงาน					
การตลาดระหว่างประเทศ					
การท่องเที่ยว					
การบัญชี					
การบัญชี – การสอบบัญชี					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การโรงแรม					
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
เคมี					
เคมีวิเคราะห์					
เคมีอุตสาหกรรม					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการพิมพ์					
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์					
เทคโนโลยีเครื่องกล					
เทคโนโลยีโทรคมนาคม					
เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม					
ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า					
ผ้าและเครื่องแต่งกาย					
ภาษาอังกฤษธุรกิจ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
ระบบสารสนเทศ					
ออกแบบเครื่องเรือน					
อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร					
อาหารและโภชนาการ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับผู้นำชุมชน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 หลักฐานที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม

ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 39 ปี
☐ 40 – 49 ปี	☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ ปวช. หรือเทียบเท่า	☐ ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ
4. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,000 บาท ขึ้นไป
5. อาชีพ

☐ นักธุรกิจ	☐ นักการเมือง
☐ กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	☐ สก. / สข.
☐ พระ / นัก	☐ ผู้บริหารต่าง ๆ
☐ ครู	☐ ผู้นำกลุ่ม / ชุมชน
☐ อื่น ๆ	

6. ตั้งกัณฑ์เขต

- ☐ สาทร
- ☐ บางรัก
- ☐ คลองเตย
- ☐ บางคอแหลม
- ☐ ปทุมวัน
- ☐ คลองสาน
- ☐ ธนบุรี
- ☐ ห้วยขวาง

ตอนที่ 2 ความต้องการการพัฒนาบุคลากร

1. ความสำคัญของการพัฒนาชุมชน

☐ สำคัญมาก

☐ สำคัญ

☐ ไม่สำคัญ
2. ความต้องการการศึกษาต่อระดับสูง

☐ ต้องการ

☐ ไม่ต้องการ
3. ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม

☐ ต้องการมาก

☐ ต้องการ

☐ ไม่ต้องการ
4. การพัฒนาและการฝึกอบรมคนในชุมชน

☐ ควรพัฒนามาก

☐ ควรพัฒนา

☐ ไม่ควรพัฒนา
5. วิธีการพัฒนาบุคลากร

วิธีการพัฒนาบุคลากร	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน				
2. การอบรมภายในหน่วยงาน				
3. การอบรมในสถาบันฝึกอบรม				
4. การศึกษาต่อ (ตรี , โท , เอก ฯลฯ)				
5. การศึกษาระยะสั้น				
6. การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่าง ๆ				
7. การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย				
8. การศึกษาดูงาน				
9. การประชุม / สัมมนา / อบรม				

ตอน 3 หลักการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการอบรม

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การพัฒนาบุคลิกภาพ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
การสอนเสริมภาษาอังกฤษ					
การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและการบริการ					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การใช้เทคโนโลยีการนำเสนอผลงาน					
ขนมไทย					
อาหารไทย					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
การจัดดอกไม้					
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การถ่ายภาพดิจิทัล					
โปรแกรมวินโดว์ / ออฟฟิศ					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเดินแอโรบิก					
การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย					
ขนมอบ / เบเกอรี่					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
ภาษาต่างประเทศ (จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส)					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
การทำผ้ามัดย้อม / ผ้าปาติค					
การผลิตเฟอร์นิเจอร์					
การสร้างเว็บ					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
การจัดการธุรกิจขนาดย่อม					
สอนเสริมคณิตศาสตร์					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การออกแบบตกแต่งภายใน					
การเป็นมัคคุเทศก์					
โปรแกรมโฟโต้แคท					
สถิติเพื่อการวิจัย					
โปรแกรมออโต้แวร์					
นาฏศิลป์ / ดนตรี					
การฝึกโยคะ					
การบริการอาหารและการจัดโต๊ะอาหาร					
การผสมเครื่องดื่ม					
เลขานุการยุคใหม่					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
การแยกสีทางการพิมพ์					
สอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ , เคมี , ชีวะ)					
การรังวัด / การทำแผนที่					
อาหารมังสวิรัต					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

ตอนที่ 4 ความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
วิศวกรรมเครื่องกล					
วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง					
วิศวกรรมโยธา					
วิศวกรรมสำรวจ					
วิศวกรรมสิ่งทอ					
วิศวกรรมอุตสาหการ					
วิศวกรรมอุตสาหการ – เครื่องมือกล					
วิทยาการคอมพิวเตอร์					
วิศวกรรมอุตสาหการ – ออกแบบการผลิต					
การเงิน					
การจัดการทรัพยากรมนุษย์					
การจัดการสำนักงาน					
การตลาดระหว่างประเทศ					
การท่องเที่ยว					
การบัญชี					
การบัญชี – การสอบบัญชี					
การโรงแรม					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
เคมี					
เคมีวิเคราะห์					
เคมีอุตสาหกรรม					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการพิมพ์					
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์					
เทคโนโลยีเครื่องกล					
เทคโนโลยีโทรคมนาคม					
เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม					
ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า					
ผ้าและเครื่องแต่งกาย					
ภาษาอังกฤษธุรกิจ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
ระบบสารสนเทศ					
ออกแบบเครื่องเรือน					
อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร					
อาหารและโภชนาการ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความต้องการของสถานประกอบการต่อการให้บริการทางวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสำรวจมีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสำรวจ
- ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ
- ตอนที่ 3 ข้อมูลนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ
- ตอนที่ 4 ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ในด้านการรับบริการวิชาการ

แบบสำรวจ ความต้องการของผู้ประกอบการ ต่อการบริการวิชาการ
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

คำชี้แจง

- 1. แบบสำรวจชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการให้บริการวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลการสำรวจนี้ไปพัฒนา การจัดหลักสูตรการศึกษาในระบบ และการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ
- 2. ผู้ตอบแบบสำรวจ คือ นายจ้าง / ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้างาน ในสถานประกอบการ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐ / เอกชน / สถานศึกษา
- 3. แบบสำรวจมีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสำรวจ
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ
 - ตอนที่ 4 ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ในด้านการบริการวิชาการ
- 4. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ และเขียนความต้องการในช่องที่เว้นว่างไว้

สำหรับเจ้าหน้าที่

☐ 1) วิศวกรรมศาสตร์	☐ 2) บริหารธุรกิจ
☐ 3) ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ 4) คหกรรมศาสตร์
☐ 5) ศิลปศาสตร์	☐ 6) สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ 7) เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	☐ 8) วิทยาศาสตร์

☒ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสำรวจ

1. ตำแหน่งงาน

☐ 1) หัวหน้าแผนก	☐ 2) ผู้จัดการ
☐ 3) อาจารย์	☐ 4) อื่นๆ

สำหรับเจ้าหน้าที่

2. เพศ	☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	
3. อายุ	☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2) 30- 39 ปี ☐ 3) 40-49 ปี ☐ 4) 50 ปี ขึ้นไป	
4. ระดับการศึกษา	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) อื่น ๆ	
5. องค์กรของท่านมีบุคลากร จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ลักษณะใด	☐ 1) ฝึกงาน / ฝึกสอน ☐ 2) หัวหน้าหน่วยงาน ☐ 3) พนักงาน ☐ 4) อื่น ๆ	

☒ ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ

	สำหรับเจ้าหน้าที่
1. ชื่อสถานประกอบการ	
2. ที่ตั้งสถานประกอบการ ☐ 1) กรุงเทพฯ ☐ 2) อื่น ๆ (ระบุจังหวัด)	
3. ประเภทของสถานประกอบการ ☐ 1) รัฐบาล ☐ 2) รัฐวิสาหกิจ ☐ 3) เอกชน ☐ 4) อื่น ๆ	
4. ประเภทของกิจการ ☐ 1) ด้านการศึกษา ☐ 2) ด้านอุตสาหกรรม ☐ 3) ด้านงานบริการ ☐ 4) ด้านพาณิชย์-ธุรกิจ ☐ 5) อื่น ๆ	
5. จำนวนบุคลากรในสถานประกอบการ ☐ 1) น้อยกว่า 50 คน ☐ 2) 50 – 100 คน ☐ 3) 101 – 200 คน ☐ 4) 201-300 คน ☐ 5) มากกว่า 300 คน	
6. ระดับการศึกษาของบุคลากร ส่วนใหญ่ (60%) ในสถานประกอบการ ☐ 1) ปวช.หรือเทียบเท่า ☐ 2) ปวส. หรือเทียบเท่า ☐ 3) ปริญญาตรี ☐ 4) อื่น ๆ	

☒ ตอนที่ 3 ข้อมูลนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ
สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

คำชี้แจง องค์กร หมายถึง หน่วยงานย่อยของสถานประกอบการ ในที่นี้คือ หน่วยงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

	สำหรับเจ้าหน้าที่
1. องค์กรของท่านมีแผนรับอัตรากำลังคน กลุ่มบุคคลที่มีระดับการศึกษาใดบ้าง ☐ 1) ปวช.หรือเทียบเท่า ☐ 2) ปวส. หรือเทียบเท่า ☐ 3)ปริญญาตรี ☐ 4) อื่น ๆ	
2. องค์กรของท่านมีแผนรับอัตรากำลังคน สาขาใดบ้าง ☐ 1) วิศวกรรมศาสตร์ ☐ 2) บริหารธุรกิจ ☐ 3) ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ☐ 4) คหกรรมศาสตร์ ☐ 5) ศิลปศาสตร์ ☐ 6) สถาปัตยกรรมศาสตร์ ☐ 7) เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ☐ 8) วิทยาศาสตร์ ☐ 9) อื่น ๆ	
3. การพัฒนาบุคลากร ในองค์กร ใช้วิธีใดบ้าง ☐ 1) ฝึกอบรมระยะสั้นภายในองค์กร ☐ 2) ฝึกอบรมระยะสั้นจากภายนอกองค์กร ☐ 3) สนับสนุนให้ศึกษาต่อ ในหลักสูตรนอกเวลา ☐ 4) จัดประชุมสัมมนา / จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ☐ 5) ศึกษาดูงานภายนอกองค์กร ☐ 6) อื่น ๆ	
4. ความถี่ในการจัดทำโครงการพัฒนาบุคลากร ภายในองค์กร ☐ 1) น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี ☐ 2) 1 – 2 ครั้งต่อปี ☐ 3) 3 – 4 ครั้งต่อปี ☐ 4) 5 – 6 ครั้งต่อปี ☐ 5) มากกว่า 6 ครั้งต่อปี ☐ 6) อื่น ๆ	
5. สาเหตุใดบ้าง ที่บุคลากรของท่านตัดสินใจศึกษาต่อ ☐ 1) ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเปลี่ยนลักษณะงาน ☐ 2) ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเลื่อนระดับตำแหน่งงาน ☐ 3) ต้องการเพิ่มความรู้ และทักษะ เพื่อนำมาใช้ทำงาน ☐ 4) อื่น ๆ	
6. องค์กรของท่านมีความประสงค์รับบริการวิชาการ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ ในหลักสูตรใดบ้าง ☐ 1) อบรมหลักสูตรระยะสั้น เช่น อบรมเชิงปฏิบัติการ ☐ 2) การศึกษานอกเวลา เช่น หลักสูตรปริญญาตรี (ภาคสมทบ) ☐ 3) อื่น ๆ	

7. บุคลากรในองค์กรมีความต้องการรับบริการวิชาการหลักสูตรอบรมระยะสั้น ในช่วงเวลาใด ☐ 1) วันเสาร์ – อาทิตย์ ☐ 2) วันจันทร์ – ศุกร์ (ในเวลาราชการ) ☐ 3) วันจันทร์ – ศุกร์ (นอกเวลาราชการ) ☐ 4) อื่น ๆ	
8. บุคลากรในองค์กรมีความต้องการรับบริการวิชาการหลักสูตรการศึกษาานอกเวลา ในช่วงเวลาใด ☐ 1) วันเสาร์ – อาทิตย์ ☐ 2) วันจันทร์ – ศุกร์ (นอกเวลาราชการ) ☐ 3) อื่น ๆ	
9. ท่านต้องการให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เปิดหลักสูตรประสานความร่วมมือกับองค์กร เพื่อเพิ่มคุณวุฒิและความรู้ให้กับบุคลากร หรือไม่ ☐ 1) ต้องการ (โปรดตอบข้อ 10) ☐ 2) ไม่ต้องการ	
10. หากองค์กรของท่านมีความต้องการพัฒนาบุคลากรตามข้อ 9 ท่านต้องการลักษณะใด ☐ 1) ให้เวลาบางส่วน และเงินสนับสนุนจากองค์กร ☐ 2) ให้เวลาบางส่วน และเงินสนับสนุนโดยบุคลากร ☐ 3) อื่น ๆ	

☒ ตอนที่ 4 ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ในด้านการรับบริการวิชาการ

คำชี้แจง หัวข้อหลักสูตรอบรมระยะสั้นต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างเพื่อนำเสนอให้ท่านพิจารณาเลือก หากมีหลักสูตรอบรมด้านอื่น ๆ ที่ท่านต้องการ โปรดระบุในข้อ 20

4.1 กลุ่มหลักสูตรอบรมระยะสั้น	ระดับความต้องการ					เจ้าหน้าที่
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ	
1. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์พื้นฐาน						
2. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ประยุกต์กับงาน						
3. การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น						
4. การใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส) เพื่อการสื่อสาร						
5. ความรู้พื้นฐานเพื่อการศึกษาต่อ (ภาษา คณิต วิทยาศาสตร์)						
6. เทคนิคการสร้างสื่อเพื่อการสอนและ ฝึกอบรม						
7. เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
8. การพัฒนางานวิจัย						

9. จิตวิทยาในงานบริการและบริหาร						
10. หลักในการบริหารงาน						
11. เทคนิคการเป็นนักขาย นักการตลาด						
12. พัฒนาความเป็นผู้นำ						
13. การประกอบธุรกิจขนาดย่อม (SME)						
14. การวิเคราะห์คุณภาพน้ำและสารเคมี พื้นฐานทางอุตสาหกรรมสิ่งทอ						
15. การวิเคราะห์เส้นใยและทดสอบทางสิ่งทอ						
16. การย้อม / การพิมพ์ทางเคมีสิ่งทอ						
17. ทักษะการประยุกต์งานอาหารเพื่ออาชีพ เช่น ประกอบอาหารเพื่อสุขภาพ ฯลฯ						
18. ทักษะการประยุกต์งานประดิษฐ์เพื่ออาชีพ เช่น ทำผ้าบาติก ฯลฯ						
19. ทักษะการประยุกต์งานซ่อมบำรุงเพื่ออาชีพ เช่น ซ่อมเครื่องปรับอากาศ ฯลฯ						

20. องค์กรของท่าน มีความต้องการให้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้บริการวิชาการ

ในหลักสูตร อบรมระยะสั้น หัวข้อใดบ้าง โปรดระบุ (โปรดเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย)

20.1.....

20.2.....

20.3.....

20.4.....

20.5.....

20.6.....

20.7.....

20.8.....

20.9.....

20.10.....

4.2 กลุ่มการศึกษาในระบบ

คำชี้แจง สาขาวิชาต่อไปนี้ เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2547 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โปรดระบุความต้องการขององค์กร ในการพัฒนานุเคราะห์

(* หมายถึง สาขาที่เปิดสอนภาคสมทบ / ภาคพิเศษ)

ลำดับ	คณะวิชา	สาขาวิชา	ระดับความต้องการ					เจ้าหน้าที่
			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ	
1	วิศวกรรมศาสตร์	* 1. วิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง						
		2. วิศวกรรมสิ่งทอ						
		3. วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ						
		* 4. วิศวกรรมโยธา						
		* 5. วิศวกรรมเครื่องกล						
		* 6. วิศวกรรมอุตสาหการ						
		* 7. วิศวกรรมสำรวจ						
		8. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม						
2	วิทยาศาสตร์	1. เคมีอุตสาหกรรม						
		2. เคมี						
3	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	* 1. วิศวกรรมอุตสาหการ						
		* 2. เทคโนโลยีเครื่องกล						
		* 3. เทคโนโลยีอุตสาหการ						
		* 4. เทคโนโลยีโทรคมนาคม						
		5. เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน						
		6. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์						
		* 7. วิศวกรรมเครื่องกล						
4	บริหารธุรกิจ	* 1. การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ						
		* 2. การบัญชี						
		3. การบัญชี-การสอบบัญชี						
		* 4. การเงิน						
		* 5. ระบบสารสนเทศ						
		* 6. การจัดการ-การจัดการทั่วไป						
		7. ภาษาอังกฤษธุรกิจ						
		8. การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์						
		9. การประเมินราคาทรัพย์สิน						

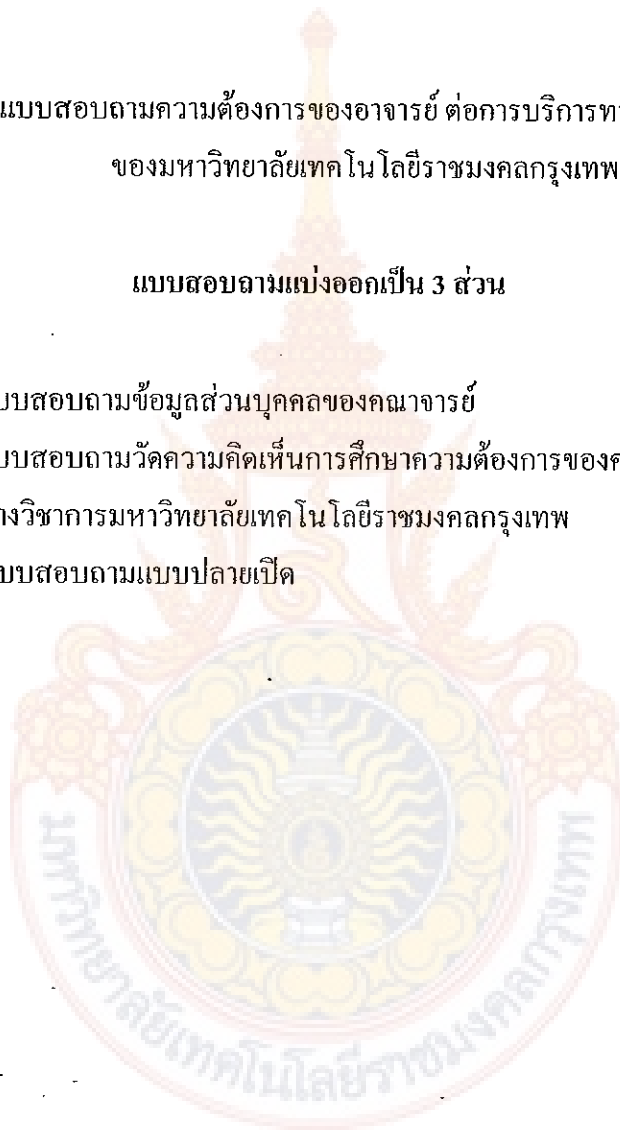
ลำดับ	คณะวิชา	สาขาวิชา	ระดับความต้องการ					เจ้าหน้าที่
			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ	
5	ศิลป ศาสตร์	1. การท่องเที่ยว						
		* 2. การโรงแรม						
		3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล						
6	คหกรรม ศาสตร์	1. ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า						
		2. ผ้าและเครื่องแต่งกาย						
		3. อาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร						
		4. อาหารและโภชนาการ						
		5. คหกรรมศาสตร์ศึกษา- คหกรรมศาสตร์ทั่วไป						
		6. คหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจ งานประดิษฐ์						
		7. คหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจ งานประดิษฐ์						
7	เทคโนโลยี สื่อสารมวลชน	1. เทคโนโลยีการถ่ายภาพและ ภาพยนตร์						
		2. เทคโนโลยีการพิมพ์						
8	สถาปัตย กรรม ศาสตร์	1. ออกแบบสิ่งทอ						
		2. ออกแบบเครื่องเรือน						
		3. การจัดการงานก่อสร้าง						

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความต้องการของอาจารย์ ต่อการบริการทางวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดความคิดเห็นการศึกษาค้นคว้าความต้องการของคณาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด

ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการทางวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมายลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2. อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. 20-29 ปี
☐ 3. 30-39 ปี ☐ 4. 40-49 ปี
☐ 5. 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส
☐ 3. แยกกันอยู่ ☐ 4. หย่าร้าง
4. อายุราชการ ☐ 1. 1-4 ปี ☐ 2. 5-9 ปี
☐ 3. 10-14 ปี ☐ 4. 15-19 ปี
☐ 5. 20 ปีขึ้นไป
5. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก
6. ระดับขั้นในการปฏิบัติงาน (ซี) ☐ 1. ระดับ 1-3 ☐ 2. ระดับ 4-6
☐ 3. ระดับ 7 ขึ้นไป ☐ 4. อื่น ๆ
7. ลักษณะงาน ☐ 1. หัวหน้าหน่วยงาน ☐ 2. อาจารย์สอน
☐ 3. อาจารย์ฝ่ายสนับสนุน ☐ 4. อื่น ๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการทางวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 (ด้านพระราชบัญญัติการศึกษา)						
1	จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมของแต่ละวิชาของ อาจารย์ผู้สอนมีความสอดคล้องกับความสนใจและ ความถนัดของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด					
2	จัดการเรียนการสอนให้มีการผสมผสานสาระความรู้ ด้านต่าง ๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามไว้ ในทุกวิชามากน้อยเพียงใด					
3	การจัดประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการ ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ ไปกับการเรียนการสอนในแต่ละวิชา					
4	วิทยาเขตฯ มีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน การศึกษามากน้อยเพียงใด					
5	วิทยาเขตฯ มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ภายในและภายนอกมากน้อยเพียงใด					
2 (ด้านหลักสูตร)						
6	มีการถ่ายโอนหน่วยกิตจากสถานที่หนึ่งไปเรียนอีก สาขาหนึ่งได้					
7	จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลภายนอกเพื่อ การพัฒนาหลักสูตร					
8	มีการเปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของตลาด แรงงาน					
9	มีการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงานอย่าง ต่อเนื่อง					
10	ให้มีการยกเลิกหลักสูตรที่มีบัณฑิตว่างงานมาก					
3 (ด้านการบริการห้องสมุด)						
11	ห้องสมุดจัดให้มีบุคลากรในการบริการด้านความรู้ ทางวิชาการเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการการสืบค้น					

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12	ห้องสมุดมีการจัดระบบ ข้อมูล และสารสนเทศอย่างเป็นระบบและง่ายต่อการค้นคว้า					
13	ห้องสมุดมีหนังสือที่ตรงกับสาขาที่เรียนเฉพาะด้าน					
14	วัน เวลา ในการยืม – คืนหนังสือ มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้บริการ					
15	หนังสือในห้องสมุด มีความทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยีและข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไปในภาวะปัจจุบัน					
16	ห้องสมุดมีบริการเปิดให้บุคคลภายนอกเข้าค้นคว้า เหมือนกับมหาวิทยาลัยทั่วไป					
4 (ด้านการบริหารจัดการ)						
17	มีการวางแผนปฏิบัติงานหลักทุกหน่วยงาน					
18	มีระบบเลือกตั้งด้วยการสรรหาผู้บริหารทุกระดับจากบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน					
19	มีการฝึกอบรมทบทวนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติระเบียบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง					
20	มีข้อมูลด้านสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจด้วยระบบออนไลน์ทุกด้าน (ด้านบุคลากร การเงิน นักศึกษา)					
21	มีการลงนามปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเวลาปฏิบัติงาน					
22	มีการเพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน					
23	มีการประเมินผลการทำงานเป็นทีมตามตัวบ่งชี้					
5 (ด้านการจัดการเรียนการสอน)						
24	มีการพัฒนาหลักสูตรในสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน/ผู้ประกอบการ/นโยบายรัฐบาล					
25	มีการกำหนดให้มีการเรียนแบบสหกิจศึกษา					
26	มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีภาคปฏิบัติมากขึ้น					
27	มีระบบการสอนแบบ E-learning					
28	มีการเรียนสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
29	มีการจัดสอนแบบรวมกลุ่มใหญ่					

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6 (ด้านระบบการบริหารงานทะเบียน)						
30	มีการรับรู้ข่าวสารงานทะเบียนที่เกี่ยวข้อง					
31	มีงานบริการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องในฐานะผู้สอน/ อาจารย์ที่ปรึกษา/หัวหน้าสาขา ได้รวดเร็ว					
32	มีการให้ความสำคัญกับเอกสารงานทะเบียนที่เกี่ยวข้อง					
33	มีการให้ความร่วมมือกับการปฏิบัติงานทะเบียน					
34	มีการศึกษาข้อมูลนักศึกษาด้วยตนเองระบบ online					
35	มีการส่งผลการศึกษาผ่านเว็บไซต์					
36	มีการตรวจสอบรายวิชาเปิดสอนผ่านเว็บไซต์					
7 (ด้านการพัฒนาบุคลากร)						
37	มีการจัดสรรทุนการศึกษาต่อให้คณาจารย์อย่างต่อเนื่อง และเพียงพอ					
38	มีการจัดสรรงบประมาณให้คณาจารย์ทุกคน ไปพัฒนาดน เอง					
39	มีการจัดโครงการฝึกอบรม/ดูงานภายในประเทศ					
40	มีการจัดโครงการฝึกอบรม/ดูงานต่างประเทศ					
41	มีบริการเสริมความรู้ทางภาษาอังกฤษให้บุคลากร					
42	มีการจัดฝึกอบรมความรู้และใช้คอมพิวเตอร์เพื่องาน อาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง					
43	มีการสนับสนุนเงินเพื่อจัดทำผลงานทางวิชาการ					
8 (ด้านการพัฒนาครุภัณฑ์)						
44	มีจัดหาครุภัณฑ์มาตรฐานตามหลักสูตรเปิดใหม่ภายใน 3 ปี					
45	มีการส่งเสริมให้มีการใช้ครุภัณฑ์ร่วมกันตามนโยบาย การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน					
46	มีการสนับสนุนให้นักศึกษาให้ครุภัณฑ์จากสถาน ประกอบการจริง					
47	มีการส่งเสริมการใช้ครุภัณฑ์ให้เต็มประสิทธิภาพ					
48	มีการวางแผนการใช้ครุภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง จัดทำตาราง เวลาการบำรุงรักษา					

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9 (ด้านกิจกรรมนักศึกษา)						
49	มีการสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมช่วยเหลือสังคม (ต่อต้านยาเสพติด, ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ, รักษาสิ่งแวดล้อม, สอดส่องดูแลความปลอดภัย ฯลฯ)					
50	มีการจัดหลักสูตรให้มีกิจกรรมเสริมทุกรายวิชา					
51	มีการจัดกิจกรรมแสดงถึงศิลปะ และวัฒนธรรมทุกเทศ กาล					
52	มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา					
53	มีการส่งผลงานประกวดกับหน่วยงานภายนอก/ภายใน					
54	มีการจัดให้นักศึกษามีกิจกรรม 1 วัน ต่อสัปดาห์					
10 (ด้านการประชาสัมพันธ์)						
55	มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อทุกประเภท					
56	มีระบบการสื่อสารภายในที่รวดเร็วและครบถ้วน					
57	มีการประชาสัมพันธ์ทันกับกรอบเวลาของข่าวสารข้อมูล					
11 (ด้านบริการวิชาการต่อสังคม)						
58	มีการสนับสนุนการเปิดหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นที่ต้องการ ของตลาดแรงงาน					
59	มีเครือข่ายการบริการวิชาการสู่ชุมชน					
60	มีการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนผ่านระบบสื่อสารทางไกล					
61	มีศูนย์บริการความรู้ทางวิชาการ					
12 (ด้านงานวิจัย)						
62	มีงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยให้คณาจารย์ ดำเนินการ อย่างน้อยคนละ 1 เรื่อง / คน / ปี					
63	มีการระบุนักศึกษางานวิจัยของสถานศึกษาพร้อมกับ สนับสนุนเงินวิจัย					
64	มีการจัดประชุม/สัมมนาผลงานวิจัยของนักศึกษา					
65	มีการสนับสนุนการเผยแพร่ ตีพิมพ์งานวิจัย					
66	มีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน					

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13 (ด้านอาคารสถานที่)						
67	มีการจัดทำศูนย์รวมครุภัณฑ์					
68	มีการจัดทำห้องปฏิบัติการเฉพาะทาง					
69	มีการจัดทำห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์กราฟฟิก					
70	มีการจัดทำห้องทำงานของนักศึกษาในเวลาว่าง					
71	มีการบริการห้องเรียนให้ใช้เต็มประสิทธิภาพ					
72	มีการรณรงค์การประหยัดค่าใช้จ่าย ด้านสาธารณูปโภค					
73	มีการจัดสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณวิทยาเขตเหมาะสมต่อการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาการของร่างกาย					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

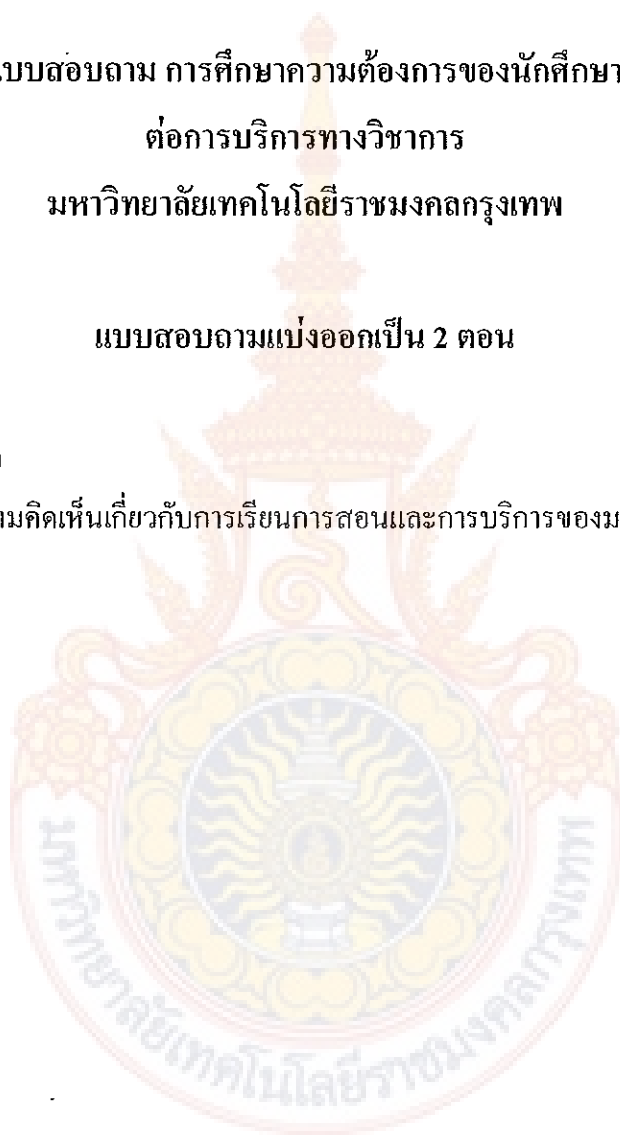
ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม การศึกษาความต้องการของนักศึกษา ต่อการบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 มีข้อความความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริการของมหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หรือเติมข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ระดับชั้นปี

☐ ปี 1 ☐ ปี 2 ☐ ปี 3 ☐ ปี 4
☐ ปี 3 ต่อเนื่อง ☐ ปี 4 ต่อเนื่อง

3. คะแนนเฉลี่ยสะสม

☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.00 - 2.50 ☐ 2.51 - 3.00 ☐ 3.01 ขึ้นไป

4. ชื่อสถานศึกษา

☐ เทคนิครุงเทพฯ ☐ บพิตรพิมุขมหาเมฆ ☐ พระนครใต้

5. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,000 - 20,000 บาท
☐ 20,001 - 30,000 บาท ☐ สูงกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ มีข้อความความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริการของมหาวิทยาลัย ผลของการตอบจะเป็นแนวทางเพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริการของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านโดยเติมเครื่องหมาย / เพียงข้อเดียวลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
	<u>ด้านอาคารสถานที่</u>				
1	ควรจัดให้มีโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์เพื่อให้ความรู้จำนวนมากเพียงพอ				
2	ควรจัดบริการข่าวสารผ่านระบบอินเตอร์เน็ตทั่วทั้งวิทยาเขต				
3	ควรเพิ่มจำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะ				
4	ควรเพิ่มโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับนั่งทำกิจกรรมบริเวณพื้นที่ส่วนกลางของอาคารเรียน				
5	ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทุกอาคารเรียน				
6	ภายในวิทยาเขตมีจุดบริการน้ำดื่มฟรีมากเพียงพอ				
7	บริเวณทางเดินมีระบบไฟฟ้าที่สว่างทั่วถึง				
8	สภาพแวดล้อมบริเวณโรงอาหารควรสะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ				
9	ภาชนะที่ใช้ใส่อาหารควรผ่านการทำความสะอาดด้วยความร้อน				
10	ต้องการให้ลดจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย				
11	ชุดเก้าอี้ม้าหินบริเวณรอบอาคารเรียนมีจำนวนน้อยเกินไป				
12	ควรปรับปรุงสวนหย่อมให้มีความสวยงาม				
13	ควรจัดบริเวณพื้นที่จอดรถสำหรับนักศึกษา				
14	กระดานประชาสัมพันธ์มีปริมาณน้อยเกินไป				
15	ห้องน้ำควรได้รับการทำความสะอาดทุกวัน				
	<u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</u>				
16	อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาชัดเจน				
17	อาจารย์พยายามเร่งสอนเพื่อให้ครบบทเรียน				
18	อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายมากเกินไป				
19	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้				
20	ผู้สอนตั้งคำถามให้นักศึกษารู้จักคิดตัดสินใจด้วยตนเอง				
21	อุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษามีครบเพียงพอ				
22	อุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษามีความสอดคล้องกับเนื้อหา				
23	สื่อการสอนทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น				

24	ข้อสอบครอบคลุมภายในเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายรายวิชา				
ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
25	มาตรฐานให้คะแนนยุติธรรมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้				
26	เนื้อหาที่สอนเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน				
27	เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละวิชา				
28	อาจารย์ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง				
29	นักศึกษาต้องการจัดตารางเรียนด้วยตนเอง				
30	มีการปฐมนิเทศ บอกลักษณะ ระเบียบการ วิธีการปฏิบัติตน ทำให้นักศึกษาเข้าใจชัดเจน				
	<u>ด้านกิจกรรมนักศึกษา</u>				
31	นักศึกษามีส่วนร่วมดำเนินการภายในองค์การนักศึกษา				
32	นักศึกษาได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ในงานกีฬาภายในวิทยาเขต				
33	นักศึกษามีโอกาสจัดการบริหารชมรมด้วยตัวนักศึกษาเอง				
34	นักศึกษามีการจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรมอย่างสม่ำเสมอ				
35	นักศึกษาได้รับความสนุกสนานจากงานกีฬาภายในวิทยาเขต				
36	นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเล่นกีฬาจากงานกีฬาภายใน				
37	นักศึกษามีความกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรม				
38	องค์การนักศึกษามีประโยชน์น้อยมาก				
39	การจัดตั้งชมรมของนักศึกษา จัดได้น่าสนใจ				
40	มีกิจกรรมชมรมให้นักศึกษาเลือกมากเพียงพอ				
41	วิทยาเขตสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาน้อยไป				
42	นักศึกษาเป็นหน่วยในการเข้าร่วมกิจกรรม				
43	นักศึกษาแต่ละชมรมมีลักษณะต่างคนต่างอยู่				
44	ประสบการณ์จากกิจกรรมนักศึกษา ช่วยในการประกอบอาชีพ				
45	ควรมีใบรายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนำไปสมัครงาน				
	<u>ด้านการบริการสังคม</u>				
46	จัดนิทรรศการทางวิชาการโดยให้นักคคทั่วไปเข้าชมได้				
47	นักศึกษานำวัสดุฝึก มาประดิษฐ์เป็นสิ่งของส่งมอบให้ลานกีฬาภายใน				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
48	นักศึกษาควรให้ความร่วมมือบริจาคโลหิต				
49	จัดขบวนรณรงค์เสริมสร้างประชาธิปไตยในชุมชน				
50	ควรให้ความร่วมมือกับชุมชนจัดกิจกรรมวันเด็ก				
51	การออกค่ายพัฒนาชนบทถือว่าเป็นการช่วยเหลือสังคม				
52	นักศึกษาต้องการบริจาคหนังสือให้ห้องสมุดของสำนักงานเขต				
53	ควรอนุญาตให้บุคคลทั่วไปใช้บริการห้องสมุดของวิทยาเขตได้				
54	จัดกิจกรรมวันนัดพบแรงงานเฉพาะนักศึกษาภายในวิทยาเขต เท่านั้น				
55	สนามกีฬาภายในวิทยาเขตมีไว้บริการบุคคลภายในวิทยาเขตเท่านั้น				
56	จัดการแข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับ ชุมชน				
57	นักศึกษาให้ความช่วยเหลือจัดสถานที่ และเครื่องขยายเสียงเพื่อกิจกรรมแอโรบิค				
58	นักศึกษาเป็นอาสาสมัครดูแลป้ายรถประจำทาง และสะพานลอย				
59	นักศึกษายังเด็กเกินไปที่จะเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่น				
60	นักศึกษาไม่มีเวลาที่จะเป็นอาสาสมัครเลี้ยงเด็กด้วยโอกาส				
	<u>ด้านวัฒนธรรมไทย</u>				
61	ประเพณีแห่เทียนพรรษาเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง				
62	ศาสนาคือเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ สนับสนุนคนกระทำความดี				
63	ควรกล่าวคำขอโทษเมื่อเดินเฉียดกรายผู้อื่น				
64	นักศึกษาควรเคารพผู้มีอาวุโสมากกว่า				
65	มวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวที่ล้ำสมัย				
66	แฮมเบอร์เกอร์และแซนด์วิชเป็นอาหารที่สะดวกเหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน				
67	นักศึกษาต้องรับฟังคำกล่าวตักเตือนจากคุณครูด้วยความจริงใจ				
68	ลักษณะของผู้มีการศึกษาสูงควรพูดภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ				
69	ดนตรีไทยมีทำนองไพเราะ น่าฟัง				
70	พิธีไหว้ครูมีคุณค่าควรแก่การส่งเสริม				

71	การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาเป็นการให้เกียรติสถานศึกษา				
ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
72	ควรทดแทนบุญคุณต่อผู้มีพระคุณ				
73	การทำบุญตักบาตร สามารถทำได้เฉพาะวันสำคัญเท่านั้น				
74	นักศึกษาควรเชื่อฟังผู้ปกครองเนื่องจากท่านรักและหวังดีต่อเราเสมอ				
75	การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาเป็นการฝึกวินัยตนเอง				

ประวัติผู้วิจัย

นายอัศวฤดี จินดานุรักษ์

- วุฒิ วท.บ. (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ปี 2523
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2542
- ตำแหน่งทางวิชา อาจารย์ 2 ระดับ 7
- ตำแหน่งงาน หัวหน้าแผนกประเมินผลและรายงาน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา 2543 - 2546
หัวหน้าแผนกหลักสูตรและตำราเรียน ฝ่ายวิชาการ 2546 - ปัจจุบัน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
อาจารย์ ประจำแผนกวิชาคณิตศาสตร์ สอนวิชาคณิตศาสตร์ แคลคูลัส
สถิติ ระเบียบวิธีวิจัย
- ประสบการณ์ 2523 - 2528 อาจารย์พานิชยการเซตุนะ กรมอาชีวศึกษา
2530 - 2536 ผู้จัดการ บริษัท ที ที ยูนิคอน
2536 - 2538 อาจารย์โรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์ กรมสามัญศึกษา
2542 – ปัจจุบัน หัวหน้าแผนกทะเบียนและวัดผล
- งานวิจัย 2542 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอนุพันธ์ฟังก์ชันพีชคณิต
(ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.)
2543 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทักษะภาษาไทย (ได้รับทุน
อุดหนุน จาก กระทรวงศึกษา)
2547 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับเตรียมสอบวิชาคณิตศาสตร์
ทั่วไป (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหากริยารัตน์

- วุฒิ อ.บ. บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2524
อ.ม. บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2533
- ตำแหน่งทางวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8
- ตำแหน่งงาน หัวหน้าแผนกห้องสมุด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพฯ

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

วุฒิ วท.บ. (คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2527
 ค.ม. การศึกษา(คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2533

ตำแหน่งทางวิชา อาจารย์ 2 ระดับ 7

ตำแหน่งงาน อาจารย์ ประจำแผนกวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 วิทยาเขตเทคนิค สอนวิชาคณิตศาสตร์ แคลคูลัส สถิติ ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัย 2543 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอนุพันธ์ฟังก์ชันพีชคณิต
 (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.)
 2548 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับเตรียมสอบวิชาคณิตศาสตร์
 ทัวไป (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล)

นางอัญชลี วสุนทรวิวัฒน์

วุฒิ บธ.บ. การเงินการธนาคารมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2518
 ศ.ม. เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปี 2538

ตำแหน่งทางวิชา อาจารย์ 3 ระดับ 8

ตำแหน่งงาน หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ประสบการณ์ หัวหน้าแผนกวิชาการเงิน
 หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจ

งานวิจัย 2543 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอนุพันธ์ฟังก์ชันพีชคณิต
 (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.)

คณะผู้วิจัยชุดโครงการ
การศึกษาความต้องการของชุมชน - ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ประกอบด้วย

ชุดที่ 1

การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

โดย

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

ชุดที่ 2

ความต้องการของผู้ประกอบการต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูลศรี จันทน์ภาพงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งทิวา เสาร์สิงห์

นางสาวนารีวิลาส กิจวิธิ

ชุดที่3

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของอาจารย์ต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

โดย

นางสาวสุนิรัตน์ พิทักษ์พงศ์
นางนันทนิตย์ ยิ้มวาสนา

ชุดที่4

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของ นักศึกษา ต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนัส ประสงค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณ ไซยวิโน
นางสาวกัลยา วรรณโกตา
นางสาววรรณวดี สุขแจ่ม

ชุดที่5

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของชุมชน - ผู้ประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

โดย

นายอัศวิน จินดานุรักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ
นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโค
นางอัญชลี วสุนทรวิวัฒน์